

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความเข้าใจ
ในวัฒนธรรมตะวันตกของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาควิชาภาษาต่างประเทศและอุตสาหกรรมบริการ

สารนิพนธ์
ของ
ธัญญวัฒน์ ตรีเนตร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2551

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความเข้าใจ
ในวัฒนธรรมตะวันตกของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาควิชาภาษาต่างประเทศและอุตสาหกรรมบริการ

สารนิพนธ์
ของ
ธัญญวัฒน์ ตรีเนตร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

พฤษภาคม 2551

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความเข้าใจ
ในวัฒนธรรมตะวันตกของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาควิชาภาษาต่างประเทศและอุตสาหกรรมบริการ

บทคัดย่อ
ของ
ธัญญวัฒน์ ตรีเนตร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2551

ธัญญวัฒน์ ตรีเนตร. (2551). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาควิชาภาษาต่างประเทศและอุตสาหกรรมบริการ. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: อาจารย์ ดร.แสงจันทร์ เหมเชื้อ

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาควิชาภาษาต่างประเทศและอุตสาหกรรมบริการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาควิชาภาษาต่างประเทศและอุตสาหกรรมบริการ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 107 คน โดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนของประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและแบบทดสอบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อสอบทั้งสองฉบับ จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบทั้งสองฉบับมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง โดยสามารถทำคะแนนเฉลี่ยได้เท่ากับ 20.90 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 52.24
3. ความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง โดยสามารถทำคะแนนเฉลี่ยได้เท่ากับ 36.99 จากคะแนนเต็ม 70 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 52.84

A STUDY OF RELATIONSHIP BETWEEN ENGLISH READING ABILITIES AND THE
UNDERSTANDING OF WESTERN CULTURE OF 4th YEAR THAI UNIVERSITY STUDENTS
IN FOREIGN LANGUAGES AND SERVICE INDUSTRY DEPARTMENT

AN ABSTRACT
BY
DHUNYAWAT TREENATE

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Arts degree in Teaching English as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University
May 2008

Dhunyawat Treenate. (2008). *A Study of Relationship between English Reading Abilities and the Understanding of Western Culture of 4th Year Thai University Students in Foreign Languages and Service Industry Department*. Master's project, M.A. (Teaching English as a Foreign Language). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor: Dr. Saengchan Hemchua.

The purpose of this study was to investigate the relationship between English reading abilities and the understanding of western culture of 4th Year Thai university students. Proportional stratified random sampling was applied to formulate a sample of 107 students in Foreign Languages and Service Industry Department during the second semester of the academic year 2007. Two tests, the English Reading Abilities Test and the Western Cultural Understanding Test, were applied for data collection. Data obtained was analyzed by mean scores, percentages and standard deviations. Pearson coefficient correlation was used to examine the relationship between the two tests.

The findings of this study were as follows:

1. The students' English reading abilities were positively correlated to their understanding of western culture. They were significantly correlated at .01 level.
2. The students' English reading abilities was at moderate level with the average mark being 20.90 of the total 40 (52.24%).
3. The students' western cultural understanding was at moderate level with the average mark being 36.99 of the total 70 (52.84%).

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้พิจารณาสรณิพนธ์
เรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรม
ตะวันตกของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาควิชาภาษาต่างประเทศและอุตสาหกรรมบริการ ของ ธีญญวัฒน์ ศรีเนตร
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสรณิพนธ์

.....
(อาจารย์ ดร.แสงจันทร์ เหมเชื้อ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(อาจารย์ ดร.วัลลภา ไทยจินดา)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(อาจารย์ ดร.แสงจันทร์ เหมเชื้อ)

..... กรรมการสอบสรณิพนธ์
(รองศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบูลชล)

..... กรรมการสอบสรณิพนธ์
(อาจารย์ ดร.อรพรรณ วีระวงศ์)

อนุมัติให้รับสรณิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะมนุษยศาสตร์
(รองศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบูลชล)

วันที่ 16 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2551

ประกาศคุณประการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์ของ อาจารย์ ดร.แสงจันทร์ เหมเชื้อ ซึ่งกรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และสละเวลาช่วยตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆให้แก่ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา ขอกราบขอบพระคุณด้วยความรู้สึกซาบซึ้งยิ่ง และขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ เฉลียวศรี พิบูลชลและ อาจารย์ ดร.อรพรรณ วีระวงศ์ ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบเพิ่มเติม

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านแห่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ได้กรุณา ประสิทธิ์ประสาทความรู้ทางวิชาการให้แก่ผู้วิจัย รวมถึงผู้เขียนบทความ หนังสือและตำราทุกเล่มที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาค้นคว้าวิจัยอันเป็นพื้นฐานสำคัญในการดำเนินการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบรรณารักษ์และเจ้าหน้าที่แห่งสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ได้ให้การบริการและคำปรึกษาอย่างดียิ่ง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณพี่ๆ เพื่อนๆ และน้องๆ ในสาขาวิชาภาษาตะวันตก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่ได้ให้กำลังใจ คำแนะนำ และความช่วยเหลือเป็นอย่างดีเสมอมา และขอกราบขอบพระคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่ให้โอกาสและการสนับสนุนเงินทุนในการศึกษาต่อในครั้งนี้

ท้ายที่สุดผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่สุบิน ตรีเนตร ที่ให้กำลังใจให้ความช่วยเหลือสนับสนุนผู้วิจัยจนสำเร็จการศึกษาในครั้งนี้

ธัญญวัฒน์ ตรีเนตร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
สมมติฐานในการวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
เอกสารเกี่ยวกับความสามารถในการอ่าน.....	9
ความหมายของการอ่าน.....	9
จุดประสงค์ในการอ่าน.....	10
ความสามารถและระดับความสามารถในการอ่าน.....	10
ปัจจัยที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน.....	12
การวัดและประเมินผลการอ่าน.....	14
เอกสารเกี่ยวกับความเข้าใจในวัฒนธรรม.....	21
ความหมายของวัฒนธรรม.....	21
ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรม.....	23
วัฒนธรรมกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ.....	23
การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม.....	25
หัวข้อวัฒนธรรมที่ควรสอนแก่ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ.....	27
วิธีสอนวัฒนธรรม.....	32
การวัดผลทางวัฒนธรรม.....	36
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	38
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	45
การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	45
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	46
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	50

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
3 (ต่อ) การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	58
ความมุ่งหมายและวิธีดำเนินการวิจัย.....	58
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	59
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
สรุปผลการวิจัย.....	60
อภิปรายผล.....	60
ข้อจำกัดในการทำวิจัยครั้งนี้.....	65
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	66
ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	67
บรรณานุกรม.....	68
ภาคผนวก.....	74
ภาคผนวก ก. ตัวอย่างแบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัย.....	74
ภาคผนวก ข. ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของเครื่องมือ.....	83
ภาคผนวก ค. ตารางแสดงรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	90
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	99

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การเปรียบเทียบ ความต่างของวัฒนธรรมโดยพิจารณาจากภาษา.....	25
2 จำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาควิชาภาษาต่างประเทศและอุตสาหกรรมบริการ แยกตามสาขา.....	45
3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนของประชากร ในแต่ละสาขาวิชา.....	46
4 ระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก.....	51
5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน และแบบทดสอบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก.....	52
6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละของคะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถ ในการอ่าน.....	53
7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละของคะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถ ในการอ่านจำแนกตามสาขาที่เรียน.....	54
8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละของคะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถ ในการอ่านโดยจำแนกตามบทอ่าน	55
9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละของคะแนนแบบทดสอบวัดความเข้าใจใน วัฒนธรรมตะวันตก	56
10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละ ของความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก จำแนกตามประเภทวัฒนธรรม.....	56
11 ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบวัดความสามารถในการอ่าน.....	84
12 ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรม.....	86
13 คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก.....	91
14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละของคะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถ ในการอ่าน จำแนกตามบทอ่านและสาขาที่เรียน.....	95
15 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ของความเข้าใจในวัฒนธรรมเชิงข้อมูล.....	96
16 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ของความเข้าใจในวัฒนธรรมเชิงพฤติกรรม.....	97
17 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ของความเข้าใจในวัฒนธรรมเชิงสัมฤทธิ์ผล.....	98

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ชนชาติต่างๆใช้ในการติดต่อสื่อสารกันอย่างกว้างขวาง ตลอดจนใช้ในการถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึกนึกคิด ความต้องการของกันและกัน ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งในปัจจุบัน สำหรับประเทศไทยจะพบได้ว่า ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทในการดำเนินชีวิตของคนในสังคมเป็นอย่างมาก ไม่ใช่เฉพาะเพียงแต่คนที่อยู่ในเขตเมืองที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษในฐานะเครื่องมือในการทำงานหรือการศึกษาเท่านั้น แม้แต่คนในชนบทที่ห่างไกลก็มีโอกาสพบเห็นภาษาอังกฤษ เช่น ในสลากยา เครื่องมือ เครื่องใช้ และป้ายโฆษณาภาษาอังกฤษซึ่งได้เข้ามามีอิทธิพลต่อคนในชนบทที่ห่างไกลด้วย ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญมาก และผู้มีทักษะทางภาษาอังกฤษย่อมมีโอกาสประสบความสำเร็จในการดำรงอยู่ในสังคมที่ดีกว่า (ญาดา คุ่มแก้ว. 2531: 5)

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันเป็นแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ซึ่งเกิดจากความเชื่อที่ว่า ภาษาคือการสื่อความหมาย ส่วนความสามารถทางตัวภาษา (Linguistic competence) ซึ่งได้แก่ ความรู้ในเรื่องรูปแบบ (Form) และความหมาย (Meaning) ของภาษา จะเป็นเพียงส่วนหนึ่งของความสามารถในการสื่อความหมายเท่านั้น (Freeman. 1986: 133) ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาจึงมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการติดต่อสื่อสารของผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาสื่อสารในชีวิตประจำวันได้และเน้นภาษาที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ เหมาะสมกับสภาพทางสังคมและวัฒนธรรม (จารุมาลย์ ตริมาศ.2539: 1; อ้างอิงจาก กุลยา เบญจกาญจน์. 2530. การสอนไวยากรณ์อังกฤษเพื่อการสื่อสาร. หน้า 22)

เห็นได้ว่าจุดมุ่งหมายในการสอนภาษามีได้เน้นเพียงแต่ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ หากแต่ยังให้ความสำคัญกับความเข้าใจในปัจจัยสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เพราะวัฒนธรรมเป็นเครื่องกำหนดวิถีชีวิตของคนในสังคมและภาษาก็เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ดังที่ บราวน์ (Brown. 2000: 177) มีความเห็นพ้องกับ ลาโด (Lado.1968: 23) ว่า ภาษาและวัฒนธรรมมีความเกี่ยวข้องกันอย่างมากจนยากที่จะแยกภาษาออกจากวัฒนธรรมได้ ภาษาเป็นผลผลิตของวัฒนธรรม และขณะเดียวกันภาษาก็เป็นเครื่องมือที่ช่วยสื่อความรู้สึก หากผู้เรียนเข้าใจในวัฒนธรรมของภาษา ผู้เรียนก็จะเข้าใจและสามารถใช้ภาษานั้นๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล นอกจากนี้ ซีลเย่ (Seelye. 1993 : 10) มีความเห็น

คล้ายกันว่า การเรียนรู้ภาษาเพียงอย่างเดียวแต่ขาดซึ่งความเข้าใจในวัฒนธรรมของภาษาที่เรียนนั้น จะทำให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะผู้เรียนขาดความเข้าใจในเรื่องของกาลเทศะในการพูดว่า เรื่องใดควรพูดเมื่อไร และเรื่องไหนไม่ควรพูดในเวลาใด

ดังนั้นในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ครูผู้สอนจำเป็นต้องสอดแทรกความรู้ด้านวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียน ทั้งนี้ก็เพราะว่าวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและวัฒนธรรมประจำชาติของผู้เรียนอาจมีความแตกต่างกัน ซึ่งจาร์มัลย์ ตรีมาศ (2538: 19; อ้างอิงจาก Debyser. 1973. *Le Rapport Langue Civilisation et L'Enseignement de la Civilisation aux Debutants*. pp. 53) สรุปว่า ผู้เรียนจะได้รับประโยชน์จากการเรียนวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษา 3 ประการดังนี้

1. รู้ลักษณะที่ถูกต้องของโครงสร้างภาษา
2. เข้าใจวัฒนธรรมของชาติอื่นๆ ได้กว้างขวางขึ้น
3. เพิ่มพูนบุคลิกลักษณะของผู้เรียน

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีวัฒนธรรมต่างไปจากเจ้าของภาษาอังกฤษมาก (พนิดา สุนทรวิภาต. 2533 : 3) จากสาเหตุนี้ทำให้เกิดปัญหาในเรื่องของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม (Cross-cultural communication) จะเห็นได้ว่าแม้ผู้ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารสูงแต่บางครั้งการสื่อสารนั้นก็ประสบความล้มเหลว ผู้ส่งสารและผู้รับสารไม่สามารถเข้าใจความต้องการของกันและกันได้ เนื่องจากขาดความเข้าใจในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ดังที่ เลอวิน, แบ็กสเตอร์ และ แม็กนัลที (Levine; Baxter; & McNulty. 1987: 17) ได้เสนอตัวอย่างของความล้มเหลวของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมระหว่างครูชาวอเมริกันและลูกศิษย์ชาวเอเชีย โดยครูชาวอเมริกันได้กล่าวชมเชยลูกศิษย์ถึงความก้าวหน้าในการเรียนภาษาอังกฤษ ลูกศิษย์ได้ตอบว่า “ Oh, no. My English is not very good.” ซึ่งทำให้ครูชาวอเมริกันรู้สึกประหลาดใจกับเหตุการณ์นี้ และไม่รู้ว่าจะดำเนินการสนทนาต่อไปอย่างไรดี

จากตัวอย่างข้างต้น เป็นปัญหาที่คนไทยและชาวเอเชียส่วนใหญ่มักพบเสมอกับปัญหาในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม เพราะวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมของชาวเอเชียนั้นสอนให้รู้จักถ่อมตัวเมื่อมีคนมาชมเชย ในวัฒนธรรมตะวันตกคำตอบที่ผู้ที่ชมเชยคาดหวังจากผู้ที่ถูกชมเชยคือ “Thank you” จะเห็นได้ว่า การขาดความเข้าใจในวัฒนธรรมของภาษาที่สอง ทำให้การสื่อสารล้มเหลวแม้ผู้เรียนจะมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสูงเพียงใดก็ตาม

การขาดความเข้าใจในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษามีเพียงแต่มีส่วนทำให้การสื่อสารที่ผ่านการฟังและการพูดล้มเหลวเท่านั้น การอ่านที่ขาดความเข้าใจในวัฒนธรรมก็มีผลต่อความเข้าใจด้วยเช่นกัน ซึ่งเป็นสิ่งที่ครูผู้สอนต้องตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องนี้ เนื่องจากทักษะการอ่านนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนภาษาและการประกอบอาชีพในอนาคต เพราะในระบบการเรียนการสอน

ภาษาอังกฤษในปัจจุบันโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถาบันอุดมศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตัวเอง ดังจะเห็นได้จากหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษทุกรายวิชากำหนดให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ: 2549) ในกรณีนี้ครูผู้สอนจึงมีบทบาทเป็นเพียงผู้ชี้แนะ ผู้เรียนจึงจำเป็นต้องมีทักษะการอ่านในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม

ดังนั้นความเข้าใจในเรื่องที่อ่านนับว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนจะต้องคำนึงถึง เนื่องจากการอ่านไม่ได้หมายถึง การที่ผู้เรียนออกเสียงคำได้เท่านั้น แต่ยังต้องเข้าใจความหมายของสิ่งที่ตนอ่านได้ ดังที่ วิลเลียมส์ (Williams, 1994: 2) กล่าวว่า การที่ผู้อ่านสามารถออกเสียงคำที่อ่านได้อย่างถูกต้องแต่ปราศจากซึ่งความเข้าใจก็ไม่นับว่าเป็นการอ่าน

ความเข้าใจในเรื่องที่อ่านไม่เพียงแต่มีความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษเท่านั้น ทักษะการอ่านยังมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการทำงาน ดังที่งานวิจัยของ อัจฉรา วงศ์โสธร และคนอื่นๆ (2524: 281) ได้พบว่า ทักษะที่จำเป็นต้องใช้มากที่สุดในหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ และบริษัทห้างร้าน คือ ทักษะการอ่าน เพราะเป็นทักษะที่จำเป็นในการศึกษาหาความรู้ เช่น การอ่านตำราเรียน บทความทางวิชาการ การอ่านเพื่อความจำเป็นในการดำเนินชีวิตและความบันเทิง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มัทนา บำรุงผลและคนอื่นๆ (2544) ซึ่งพบว่า ทักษะที่พนักงานช่างเห็นว่ามีค่าจำเป็นในการประกอบอาชีพได้แก่ทักษะการอ่าน จึงสรุปได้ว่าทักษะการอ่านเป็นประโยชน์ทั้งในด้านการศึกษาและการประกอบอาชีพในอนาคต

ความสามารถในการอ่านขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายข้อ ดังที่ วิลเลียมส์ (Williams. 1994: 3-7) และกู๊ดแมน (Goodman. 1979. 25-27) ได้แสดงทรรศนะคล้ายคลึงกันเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งประกอบด้วย 1) ความรู้ในระบบการเขียน (Knowledge of the writing system) 2) ความรู้ในเรื่องภาษา (Knowledge of the language) 3) ความสามารถในการตีความ (Ability to interpret) 4) ความรู้รอบตัวในเรื่องทั่วไป (Knowledge of the world) ซึ่งในหัวข้อสุดท้าย วิลเลียมส์ (Williams. 1994: 6) ได้อธิบายถึงความรู้รอบตัวว่าไม่ได้ครอบคลุมเฉพาะความรู้ในหัวข้อที่อ่านเท่านั้น หากยังรวมถึงความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมด้วย จึงสรุปได้ว่าความเข้าใจในวัฒนธรรมที่ต่างกันย่อมส่งผลให้ความเข้าใจ รวมถึงการตีความเรื่องที่อ่านต่างกันด้วย

มีนักวิจัยหลายท่านได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในวัฒนธรรมและความเข้าใจในการอ่านในหลายแง่มุม อาทิเช่นจอห์นสัน (Johnson. 1991) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความซับซ้อนของโครงสร้างประโยคและความยากของคำที่ปรากฏในบทอ่านกับการมีประสบการณ์ด้านวัฒนธรรม โดยทำการวิจัยกับนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยชาวอิหร่าน จำนวน 46 คน กลุ่มตัวอย่างถูกแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยที่กลุ่มที่ 1 ได้รับมอบหมายให้ศึกษาบทอ่านที่เป็นภาษาอังกฤษที่ยังไม่ได้ปรับแก้ให้ง่ายต่อความเข้าใจจำนวน 2 เรื่อง โดยที่บทอ่านเรื่องแรกเป็น นิทานพื้นบ้านของ

อิหร่าน (Iranian folklore) ส่วนบทอ่านที่สองเป็น นิทานพื้นบ้านของอเมริกัน (American folk) ในขณะที่กลุ่มที่ 2 ได้รับมอบหมายให้อ่านบทอ่าน 2 เรื่องซึ่งเป็นเรื่องเดียวกันกับกลุ่มแรก แต่บทอ่านของกลุ่มนี้ได้มีการปรับให้ง่ายต่อความเข้าใจ หลังจากนั้นทั้งสองกลุ่มทำการทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านของบทอ่านทั้งสองเรื่อง ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มสามารถทำแบบทดสอบที่เกี่ยวข้องกับนิทานพื้นบ้านของอิหร่านได้ดี ในขณะที่ทั้งสองกลุ่มมีคะแนนในการทำแบบทดสอบที่เกี่ยวข้องกับนิทานพื้นบ้านของอเมริกันได้ไม่ดี ซึ่งแสดงว่า ประสพการณ์เดิมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมส่งผลต่อความสามารถในการอ่านมากกว่าความซับซ้อนของโครงสร้างประโยคและความหมายของคำ นอกจากนี้ เรย์โนลด์ และ คนอื่นๆ (Reynolds.; et al.1982: 353-366) ได้ทำการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างประสพการณ์เดิมในด้านวัฒนธรรมและความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งผลการวิจัยยืนยันว่า ความเข้าใจในการอ่านกับความเข้าใจในวัฒนธรรมมีความสอดคล้องกัน

เห็นได้ว่าความสามารถในการอ่านต้องอาศัยความเข้าใจในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาดังนั้นการที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่าน นอกจากการปูพื้นฐานความรู้และฝึกฝนให้ผู้เรียนมีความรู้ในระบบการเขียน ความรู้ในเรื่องภาษา ความสามารถในการตีความ รวมถึงการเลือกสื่อการสอนที่เหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียนแล้ว ครูผู้สอนควรมีการสอดแทรกความรู้รอบตัวเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอีกด้วย

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ชั้นปีที่ 4 ภาควิชาภาษาต่างประเทศและอุตสาหกรรมบริการว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ กล่าวคือหากผู้เรียนมีความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกย่อมจะส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านสูงตามไปด้วยหรือไม่ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังมีความสนใจที่จะศึกษาถึงระดับความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกและความสามารถในการอ่านของผู้เรียนว่ามีระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมมากน้อยเพียงใด มีปัญหาในวัฒนธรรมในหัวข้อใดบ้าง ผลการวิจัยนี้จะเป็นข้อมูลให้ครูผู้สอนใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาควิชาภาษาต่างประเทศ และอุตสาหกรรมบริการ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

2. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาควิชาภาษาต่างประเทศ และอุตสาหกรรมบริการคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

3. เพื่อศึกษาความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาควิชาภาษาต่างประเทศ และอุตสาหกรรมบริการคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการศึกษานี้ทำให้ได้ทราบถึง ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกของผู้เรียน และยังทำให้ทราบถึงความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ รวมถึงระดับของความเข้าใจในด้านวัฒนธรรมตะวันตก หัวข้อวัฒนธรรมที่ผู้เรียนมีปัญหา ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาควิชาภาษาต่างประเทศ และอุตสาหกรรมบริการคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เพื่อนำไปปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นต่อไป นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนภาษาอังกฤษทั่วไปในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและแบบทดสอบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกในระดับอื่นต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาควิชาภาษาต่างประเทศและอุตสาหกรรมบริการ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ซึ่งแบ่ง ผู้เรียนตามสาขาที่เรียน รวมทั้งสิ้น 4 สาขา ได้แก่ สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล สาขาภาษาญี่ปุ่น สาขาการโรงแรม และสาขาการท่องเที่ยว จำนวน 426 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาควิชาภาษาต่างประเทศและอุตสาหกรรมบริการ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ซึ่งแบ่ง ผู้เรียนตามสาขาที่เรียน รวมทั้งสิ้น 4 สาขา ได้แก่ สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล สาขาภาษาญี่ปุ่น สาขาการโรงแรม และสาขาการท่องเที่ยวโดยใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละสาขาวิชา (Proportional - Stratified random sampling) โดยกำหนด

กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 25 ของประชากรทั้งหมด ได้นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 107 คน

ระยะเวลาในการวิจัย

ดำเนินการเก็บข้อมูลในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ในช่วงระหว่างวันที่ 22-29 กุมภาพันธ์ 2551

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ความสามารถในการอ่าน และ ความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่าน และ ความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก

ข้อตกลงเบื้องต้น

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยไม่ศึกษาเกี่ยวกับ เพศ อายุ และการสอนของครูผู้สอน

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

ในการศึกษาครั้งนี้ มีนิยามคำศัพท์เฉพาะดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถด้านทฤษฎีและปฏิบัติ ความสำคัญ ติความและสรุปความ ซึ่งวัดได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. ความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก หมายถึง ความรู้ในข้อมูลทั่วไป รวมถึงความเข้าใจในมรรยาทและขนบธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ในการสื่อสารที่ปรากฏในถ้อยคำ และการใช้ภาษาที่ไม่ใช่ถ้อยคำ ของประชาชนในประเทศอังกฤษและสหรัฐอเมริกา วัดได้จากแบบทดสอบความเข้าใจในวัฒนธรรม ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 หัวข้อใหญ่ ได้แก่
 - 2.1 วัฒนธรรมเชิงข้อมูล ได้แก่ ความรู้ในข้อมูลทั่วไปของประเทศเจ้าของภาษา เช่น ความรู้ในเรื่องภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ การเดินทาง สถานที่ท่องเที่ยว เป็นต้น
 - 2.2 วัฒนธรรมเชิงพฤติกรรม ได้แก่ ความเข้าใจในมรรยาทและขนบธรรมเนียมที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ในการสื่อสารที่ปรากฏในถ้อยคำ และการใช้ภาษาที่ไม่ใช่ถ้อยคำในการสื่อความหมาย รวมถึงแบบแผนในการดำเนินชีวิต ทักษะคติ และค่านิยมของผู้คนในประเทศอังกฤษและประเทศสหรัฐอเมริกา
 - 2.3 วัฒนธรรมเชิงสัมฤทธิ์ผล ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในด้านผลผลิตต่างๆ ที่สร้างขึ้นโดยประชาชนในประเทศอังกฤษและประเทศสหรัฐอเมริกา เช่น วรรณกรรม กีฬา เพลง ดนตรี และภาพยนตร์ เป็นต้น

3. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาควิชาภาษาต่างประเทศและอุตสาหกรรมบริการ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550

สมมุติฐานในการวิจัย

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาควิชาภาษาตะวันตกและอุตสาหกรรมบริการ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ปีการศึกษา 2550 มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอรายละเอียดตามหัวข้อดังนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับความสามารถในการอ่าน
 - 1.1 ความหมายของการอ่าน
 - 1.2 วัตถุประสงค์ของการอ่าน
 - 1.3 ความสามารถและระดับความสามารถในการอ่าน
 - 1.4 ปัจจัยที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน
 - 1.5 ระดับความเข้าใจในการอ่าน
 - 1.6 การวัดและประเมินผลการอ่าน
2. เอกสารเกี่ยวกับความเข้าใจในวัฒนธรรม
 - 2.1 ความหมายของวัฒนธรรม
 - 2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรม
 - 2.3 วัฒนธรรมกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ
 - 2.4 การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม
 - 2.5 หัวข้อของวัฒนธรรมที่ควรสอนแก่ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ
 - 2.6 วิธีการสอนวัฒนธรรม
 - 2.7 การวัดผลทางวัฒนธรรม
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารเกี่ยวกับความสามารถในการอ่าน

ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการอ่านไว้ดังนี้

1.1 ความหมายของการอ่าน

มีนักการศึกษาหลายท่านได้นิยามความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

วิลเลียมส์ (Williams. 1994: 2) กล่าวว่า การอ่านคือ กระบวนการที่ผู้อ่าน ทำความเข้าใจกับสิ่งที่เขียน ซึ่งในกรณีนี้ ความเข้าใจนับว่าเป็นคำที่สำคัญที่สุด เนื่องจาก หากผู้อ่านสามารถออกเสียงคำได้อย่างถูกต้องแต่ปราศจากซึ่งความเข้าใจ ก็ไม่ถือว่าเป็นการอ่าน

คอนลีย์ (Conley. 1995: 6) ให้ความหมายของการอ่านว่า เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน โดยผู้อ่านจะต้องมีการเชื่อมโยงความหมายในใจของตนเอง

แลพพ์ และ ฟลัด (Lapp and Flood. 1986: 5-6) ระบุถึงคำนิยามของการอ่านซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ระดับ ได้แก่ ระดับแรก การอ่านเป็นกระบวนการแปลรหัสจากตัวอักษรเป็นเสียง และ ระดับที่สอง มองว่า การอ่านเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ซึ่งการที่ผู้อ่านจะเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนเขียนนั้น ผู้อ่านจำเป็นต้องมีความสามารถในการแปลความ ตีความ ตั้งสมมุติฐาน และประเมินสิ่งที่อ่านได้

คลอเลย์ (Crawley. 1995: 14-15) และ โกลด์ (Gould. 1990: 6-7) ให้ความหมายของการอ่านคล้ายๆ กัน กล่าวโดยสรุปไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อน ซึ่งจะต้องใช้กระบวนการคิดระลึกถึงคำต่างๆ ที่ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคิดกับสิ่งที่มองเห็นแล้วจึงสื่อความหมายจากสัญลักษณ์ที่อ่าน

สมุทร เชนเชาวนิช (2540: 1) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า เป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนพูด ผู้อ่านแสดงปฏิกิริยาตอบโต้และอาจจะตอบโต้กับผู้อื่นด้วย การสื่อความหมายในการอ่านนั้นจะต้องมีองค์ประกอบ 3 อย่าง ได้แก่

- 1) ผู้เขียน
- 2) ผู้อ่าน
- 3) รายงาน (สิ่งที่ได้อ่านมาแล้วหรือปฏิกิริยาโต้ตอบซึ่งอาจจะเกิดกับการอ่านนั้นๆ)

จากคำนิยามของนักการศึกษาที่ได้นิยามความหมายของ การอ่านข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ผู้อ่านต้องอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมในการแปลความ เพื่อให้เข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านผ่านตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อความหมายในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

1.2 จุดประสงค์ในการอ่าน

ทักษะทางภาษาทุกทักษะอันได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ย่อมมีจุดประสงค์เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้ภาษาในแง่ที่ต่างกัน วอลเลซ (Wallace. 1992: 6-7) ได้เสนอจุดประสงค์สำหรับการอ่านไว้ 3 หัวข้อใหญ่ๆ ได้แก่

1) การอ่านเพื่อการมีชีวิตรอด (Reading for survival)

ในกรณีนี้การอ่านนับว่ามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการที่จะทำให้คนสามารถปฏิบัติตนให้มีชีวิตอยู่ได้ในสังคมอย่างเหมาะสมและปลอดภัย ยกตัวอย่างเช่น หากผู้ขับขีรถจักรยานยนต์ เห็นเครื่องหมาย “Stop” บนถนน เขาก็จะหยุดรถซึ่งจะทำให้ไม่เกิดอันตรายต่อตัวเองและผู้อื่น ในทางตรงกันข้าม หากผู้ขับขีรถจักรยานยนต์ไม่เข้าใจความหมายของคำว่า “Stop” เขาก็จะไม่หยุดรถ และอาจทำให้เกิดอันตรายตามมา

2) การอ่านเพื่อการเรียนรู้ (Reading for learning)

การอ่านจัดว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ ทั้งความรู้ในบทเรียนและความรู้ที่อยู่นอกห้องเรียน ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านในระดับสูงย่อมมีโอกาสในการแสวงหาความรู้ได้มากกว่าผู้ที่มีทักษะในการอ่านที่น้อยกว่า

3) การอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน (Reading for pleasure)

การอ่านเพื่อความเพลิดเพลินนับว่าเป็นอีกจุดประสงค์หนึ่งซึ่งมีความสำคัญสำหรับผู้เรียนและบุคคลทั่วไป เนื่องจากการที่ผู้เรียนหรือคนทั่วไปได้อ่านสิ่งที่เขาชอบหรือมีความสนใจ เขาเหล่านั้นจะเกิดทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน นอกจากนี้การอ่านเพื่อความเพลิดเพลินนั้นก็ก่อให้เกิดประโยชน์กับผู้อ่านโดยไม่รู้ตัว เช่น ความคล่อง (Fluency)

จากจุดประสงค์ของการอ่านทั้ง 3 ประการข้างต้น ทำให้เห็นว่าการอ่านมีบทบาทอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียน เมื่อผู้เรียนมีความสามารถในการอ่าน เขาเหล่านั้นจะสามารถใช้ทักษะในการอ่านเป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิต การแสวงหาความรู้ใหม่ๆ ตลอดจนการหาความเพลิดเพลินให้กับตัวเองจากการอ่านเรื่องที่เขากำลังสนใจ

1.3 ความสามารถและระดับความสามารถในการอ่าน

1.3.1 ความสามารถในการอ่าน

ความสามารถในการอ่านนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ผู้เรียนที่มีความสามารถทางการอ่านสูงจะเป็นผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษดีตามไปด้วย (รชนีนาถ ทองสุทธิ. 2533: 14)

มอร์ริส และดอร์ (Morris; & Dore. 1989. 48) กล่าวถึงความสามารถในการอ่านว่าเป็นความสามารถในการรับรู้และเข้าใจความสัมพันธ์ต่างๆในข้อความที่อ่าน สามารถสรุปโยงความสัมพันธ์ จัดรวบรวบรายละเอียดต่างๆ เข้าเป็นกลุ่มตามหัวข้อหรือประเภทและแยกแยะข้อความที่ไม่เกี่ยวข้องได้โดยการอ่านอย่างมีระบบ กล่าวคือจะต้องศึกษาโครงสร้างบทอ่าน หาใจความสำคัญ และจัดลำดับความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่องได้

จากที่กล่าวข้างต้นจึงพอสรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่าน หมายถึง ความสามารถของผู้อ่านในด้านความคิด ความสามารถทางด้านภาษาและตัวหนังสือ การแปลความ ตีความ รวมถึงความสามารถที่จะเข้าใจโครงสร้างของประโยค ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคำทั้งประโยคและความหมายของคำในบริบท

1.3.2 ระดับความสามารถในการอ่าน

ครูผู้สอนมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำความเข้าใจกับระดับความสามารถในการอ่านของผู้เรียน เนื่องจากผู้อ่านจะมีระดับความสามารถในการเข้าใจสิ่งที่อ่านแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น สติปัญญา ความรู้ด้านภาษา ความรู้ทั่วไป หรือประสบการณ์เดิม ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับระดับความสามารถในการอ่านไว้ดังนี้

แลพพ์ และฟลัด (Lapp; & Flood. 1986: 136) และ เซียร์ฟอสส์ และรีดเดนซ์ (Searfoss; & Readence. 1994: 231-232) ได้จัดแบ่งระดับความสามารถในการอ่านไว้ 3 ระดับ ได้แก่

1. ระดับตรงตามตัวอักษร (Literal Comprehension) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านอย่างตรงไปตรงมา
2. ระดับตีความ (Inferential Comprehension) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความคิดที่ผู้เขียนไม่ได้เขียนไว้อย่างชัดเจนได้
3. ระดับวิจารณ์ (Critical Comprehension) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องใช้ความคิด ประสบการณ์เดิม มาช่วยในการตัดสินใจและประเมินค่าข้อความที่อ่าน

มิลเลอร์ (Miller. 1990: 4-7) มีการแบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านคล้ายคลึงกับ แลพพ์ และฟลัด (Lapp; & Flood. 1986: 136) และ เซียร์ฟอสส์ และรีดเดนซ์ (Searfoss; & Readence. 1994: 231-232) แต่เพิ่มเติมขึ้นวิเคราะห์สรุปความอีก 1 ระดับ ดังต่อไปนี้

1. ระดับการแปลความ (Textually Explicit Comprehension) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจข้อความที่ผู้เขียนได้สื่อถึงอย่างตรงไปตรงมา ผู้อ่านที่มีความสามารถในระดับนี้จะสามารถระบุความคิดหลัก ความคิดรองของเรื่องที่อ่าน หรือสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลังได้
2. ระดับการตีความ (Textually Implicit Comprehension) เป็นระดับที่ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้สื่อความอย่างตรงไปตรงมา ผู้อ่านจะต้องใช้เหตุผล และความรู้ของตนช่วยในการทำ

เข้าใจในเรื่องที่อ่านนั้น ผู้อ่านที่มีความสามารถในการระดับนี้สามารถตอบคำถามเชิงอ้างอิงได้ สามารถสรุป และทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น รวมถึงรับรู้ถึงอารมณ์และความคิดของผู้เขียนได้

3. ระดับการวิเคราะห์ (Critical Reading) เป็นระดับความสามารถในการวิเคราะห์ ดีความ และประเมินเนื้อหาที่อ่าน โดยสามารถแยกความแตกต่างของข้อมูลที่ปรากฏในเนื้อหาที่อ่านได้ สามารถบอกได้ว่าสิ่งใดคือข้อเท็จจริง สิ่งใดคือความคิดเห็นหรือความเชื่อของผู้เขียน และสามารถเปรียบเทียบเนื้อหาที่อ่านกับข้อมูลที่พบจากแหล่งอื่นๆได้ ตลอดจนเข้าใจภาษาเชิงอุปมาอุปไมยที่ผู้เขียนนำมาใช้ และยังสามารถบอกได้ว่าผู้เขียนมีเจตคติต่อเรื่องที่น่าเสนออย่างไร

4. ระดับสังเคราะห์ (Scriptually Implicit Comprehension) เป็นความสามารถในระดับสูงที่ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาที่อ่านนอกเหนือจากสิ่งที่ผู้เขียนได้นำเสนอไว้ ผู้อ่านจำเป็นต้องใช้ประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาเชื่อมโยงกับสิ่งที่ได้อ่าน เพื่อทำการสังเคราะห์เนื้อหาในบทอ่านนั้นๆ

จากที่กล่าวมาข้างต้น พบว่าความสามารถในการอ่านเป็นส่วนที่สำคัญสำหรับครูผู้สอนในด้านการกำหนดเนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทางการอ่านของผู้เรียน ในฐานะครูผู้สอนควรเน้นให้มีการฝึกทักษะให้เป็นไปตามขั้นตอนเป็นลำดับไป เพื่อผู้อ่านจะได้มีการฝึกฝนทักษะการอ่านของตนเองและมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

สำหรับแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดระดับความสามารถในการอ่านของผู้เรียนในด้านการหารายละเอียด การจับใจความสำคัญ การตีความและการสรุปความ ตามแนวทางของ มิลเลอร์ (Miller. 1990: 4-7)

1.4 ปัจจัยที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน

กู๊ดแมน (Goodman. 1979. 25-27) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

1. ความรู้ทางภาษา ผู้อ่านจะต้องเริ่มเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษรและความหมายของคำแต่ละคำ จากนั้นเมื่อมีประสบการณ์ในการอ่านเพิ่มขึ้นและสามารถอ่านได้ดีขึ้นก็สามารถอ่านเพื่อความเข้าใจหรือตีความได้ตามลำดับต่อไป
2. ประสบการณ์และความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน หากผู้อ่านมีประสบการณ์และความรู้ในเรื่องที่อ่านย่อมจะทำให้การอ่านนั้นประสบความสำเร็จมากกว่าขาดความรู้ในเรื่องที่อ่านนั้นๆ
3. ความสมบูรณ์ของเนื้อเรื่องหรือข้อเขียน ความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นได้ยากหากเรื่องที่อ่านไม่มีเนื้อความที่สมบูรณ์ในตัวเอง ยกเว้นแต่กรณีที่ผู้อ่านมีความรู้ในเนื้อหาที่กำลังอ่านซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์จากการเรียนรู้

4. ความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างของข้อเขียน งานเขียนแต่ละประเภทมีลักษณะโครงสร้างที่แตกต่างกันและยังสะท้อนความเชื่อตลอดจนวัฒนธรรมของผู้เขียนด้วย ถ้างานเขียนนั้นเสนอเรื่องราวที่แตกต่างไปจากวัฒนธรรมหรือประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เขียนและผู้อ่านต่างกัน

วิลเลียมส์ (Williams. 1994: 3-7) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน คล้ายคลึงกับ กู๊ดแมน (Goodman. 1979. 25-27) แต่ได้เพิ่มองค์ประกอบในเรื่องเหตุผลในการอ่าน ไว้ดังนี้

1. ความรู้ในระบบการเขียน (Knowledge of the writing system) ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านควรมีความรู้ในเรื่องของระบบการเขียน การที่ผู้อ่านมีความรู้ในเรื่องการผสมคำและการสะกดคำ จะทำให้ช่วยจำคำในภาษาได้ ซึ่งจะทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน

2. ความรู้ในเรื่องภาษา (Knowledge of the language) ผู้มีความสามารถในการอ่านควรมีความรู้ในเรื่องภาษาประกอบด้วย ความเข้าใจในเรื่องคำ โครงสร้างและลักษณะของคำ และการเรียบเรียงคำ นอกจากนี้ความรู้ในเรื่องของโครงสร้างของประโยค (syntax) จะสามารถช่วยให้การอ่านนั้นเป็นไปอย่างราบรื่นและเกิดความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น

3. ความสามารถในการตีความ (Ability to interpret) ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านจะต้องมองเห็นความสัมพันธ์และการเชื่อมโยงกันของแต่ละประโยค และสามารถตีความที่ผู้เขียนต้องการสื่อได้อย่างถูกต้อง

4. ความรู้รอบตัวในเรื่องทั่วไป (Knowledge of the world) เป็นสิ่งที่ผู้อ่านใช้ประสบการณ์เดิมเชื่อมโยงเข้ากับเรื่องที่อ่าน ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น ความรู้รอบตัวจะส่งผลให้เกิดความเข้าใจในการอ่านมากขึ้นน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะของบทอ่านว่ามีความสอดคล้องกับสิ่งที่ผู้อ่านมีความรู้หรือไม่ ความรู้รอบตัวไม่ได้ครอบคลุมเฉพาะความรู้ในหัวข้อที่อ่าน หากยังรวมถึง ความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมด้วย

5. เหตุผลในการอ่าน (Reasons for reading) โดยทั่วไปแล้วคนจะไม่อ่านหากไม่มีเหตุผลในการอ่านนั้นๆ เหตุผลในการอ่านมีอิทธิพลต่อวิธีการในการอ่านด้วย ยกตัวอย่างเช่น การอ่านตารางรถไฟ คนโดยทั่วไปจะอ่านเฉพาะเที่ยวรถที่เขาเหล่านั้นกำลังจะเดินทาง ในกรณีนี้วิธีอ่านจะใช้การอ่านแบบหาข้อมูลเฉพาะ (Scanning) ต่างจากการอ่านข่าวท้องถิ่นทั่วไปที่ไม่เกี่ยวข้องกับผู้อ่าน วิธีการอ่านจะเป็นการหาข้อมูลอย่างคร่าวๆ (Skimming)

นอกจากนี้ ไรเดอร์และเกรฟ (Ryder; & Graves.1994: 16-19) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน ไว้ดังนี้

1. ประสบการณ์เดิม (Schemata) ได้แก่ กลุ่มของความรู้เดิมที่สะสมไว้ในความทรงจำ และได้ถูกนำมาใช้เมื่อเราพยายามที่จะทำความเข้าใจในเรื่องราวต่างๆ ประสบการณ์เดิมนี้อาจเปลี่ยนแปลง

และพัฒนาขึ้นไปเมื่อได้รับข้อมูลใหม่หรือสร้างประสบการณ์ใหม่ขึ้นมา ประสบการณ์เดิมนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งในการทำความเข้าใจเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน

2. กลวิธีควบคุมการเรียนรู้ (Metacognition) ได้แก่ การตระหนักในการใช้กลวิธีการอ่านที่จะช่วยในการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน ซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนใช้ความคิดของตนเอง กลวิธีควบคุมการเรียนรู้ไม่ใช่เป็นแค่เพียงการเชื่อมโยงประสบการณ์ของผู้อ่านเข้ากับเรื่องที่อ่านเท่านั้น หากผู้อ่านจะต้องรู้ว่ากลวิธีเหล่านั้นสัมพันธ์กับประสบการณ์เดิมและเรื่องที่จะอ่านอย่างไร จะใช้กลวิธีในการอ่านเมื่อไรและใช้อย่างไร

สรุปได้ว่าผู้ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจะต้องถึงพร้อมด้วยปัจจัยหลายประการด้วยกัน อันได้แก่ ความรู้ในด้านภาษา ประสบการณ์เดิม ความรู้รอบตัวในเรื่องต่างๆ กลวิธีควบคุมการเรียนรู้ ตลอดจนความสนใจในเรื่องที่อ่าน ดังนั้นในฐานะครูผู้สอนจึงต้องคำนึงถึงสิ่งที่กล่าวมาแล้วข้างต้น กล่าวคือเรื่องที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกอ่านควรสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน นอกจากนี้คำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาของเรื่องที่อ่านควรมีความสัมพันธ์กับระดับความสามารถของผู้เรียนด้วย นอกจากนี้การเสริมความรู้ในเรื่องวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่านก็จะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านมากขึ้น

1.5 การวัดและประเมินผลการอ่าน

1.5.1 วัตถุประสงค์ในการทดสอบ

การทดสอบนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการเรียนการสอนทั้งกับตัวผู้เรียน รวมถึงผู้สอน ผู้บริหารสถานศึกษา ตลอดจนตลาดแรงงาน เพราะเป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ ซึ่งจะนำมาปรับปรุงแก้ไขปัญหา และเตรียมตัวผู้เรียน คุณภาพของการเรียนการสอน

อัจฉรา วงศ์โสธร (2544: 8-9) ได้กล่าวถึงหน้าที่และจุดประสงค์ของการทดสอบไว้ดังต่อไปนี้

1. ทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียน ผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาในการเรียนของตนเองได้จากผลของการสอบ และยังได้รู้ความก้าวหน้าในการเรียนของตนเป็นระยะๆ

2. วิเคราะห์ของการเรียนการสอน กล่าวคือ เป็นการวิเคราะห์ว่าผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งเอาไว้หรือไม่

3. ช่วยในการกำหนดจุดประสงค์ของการเรียนการสอนตามความสามารถของผู้เรียน โดยที่จุดประสงค์อาจเปลี่ยนแปลง ปรับปรุง เพิ่มเติมจากวัตถุประสงค์เดิมที่อาจตั้งไว้อย่างไม่เหมาะสมกับผู้เรียนหรือกระบวนการเรียนการสอน

4. เพื่อบำแนกผู้เรียนตามระดับความสามารถ และใช้จัดการเรียนการสอน เช่น การสอนซ่อมเสริมและกำหนดกลวิธีการเรียนการสอน

กล่าวโดยสรุปคือ การทดสอบถูกนำมาใช้ด้วยวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อคัดเลือก (Screening)
2. เพื่อจัดเข้ากลุ่ม (Placement)
3. เพื่อวินิจฉัยปัญหาก่อนเรียน (Prognosis)
4. เพื่อวินิจฉัยปัญหาระหว่างเรียน (Diagnosis)
5. เพื่อวัดความก้าวหน้า (Progress)
6. เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียน (Achievement)
7. เพื่อวัดความสามารถทั่วไป (General proficiency)

1.5.2 วัตถุประสงค์ในการประเมินการอ่านของผู้เรียน

อัจฉรา วงศ์โสธร(2544: 8-9) ได้เสนอ วัตถุประสงค์ในการประเมินผลการอ่านซึ่งมีความคิดคล้ายคลึงกับ ริเชก, ลิสต์ และ เลอนเนอร์ (Richek.; List.; & Lerner. 1989: 14-16) ไว้อย่างน่าสนใจดังต่อไปนี้

การประเมินผลการอ่านมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. การคัดเลือก (Screening) กระบวนการคัดเลือกเป็นการวิเคราะห์ถึงตัวผู้เรียนว่ามีผู้เรียนคนใดที่ต้องการความช่วยเหลือจากครูผู้สอนเป็นพิเศษ ในบางกรณีกระบวนการคัดเลือกอาจถูกสร้างขึ้นเพื่อป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นได้ในอนาคต
2. การจัดกลุ่ม (Determining Placement) กล่าวคือ ข้อมูลที่ได้จากการวัดผลการอ่านจะสามารถจัดกลุ่มผู้เรียนได้ อย่างไรก็ตามการจัดกลุ่มผู้เรียนขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการด้วยกัน ได้แก่ ธรรมชาติและระดับปัญหาของผู้เรียน สิ่งอำนวยความสะดวกและบุคลากรที่อยู่ในสถานบันการศึกษานั้นๆ ปัจจัยอื่นต่างๆเช่น ผู้ปกครอง ความต้องการของผู้เรียน ฯลฯ ข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลการอ่านจะช่วยให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนสามารถที่จะเลือกจัดกลุ่มผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมตามลักษณะของผู้เรียน
3. การวางแผนการสอน (Instructional Planning) ข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลการอ่านจะเป็นข้อมูลพื้นฐานให้กับผู้สอนในการเลือกกลวิธีการสอน (Instructional Strategies) และสื่อการเรียนให้เหมาะสมกับผู้เรียนได้
4. การวัดความก้าวหน้าของผู้เรียน (Measuring Student Progress) เป็นการวัดผล ก่อนและหลังเรียนเพื่อให้ได้ทราบถึงความก้าวหน้าในทักษะการอ่านว่ามีมากขึ้นน้อยเพียงใด

5. การประเมินผลหลักสูตร (Evaluating the Program) ข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลของผู้เรียนสามารถนำไปเชื่อมโยงกับความสำเร็จของการจัดหลักสูตรได้ สิ่งเหล่านี้รวมถึง ความสำเร็จในการจัดการหลักสูตร วิธีสอน เป็นต้น

1.5.3 วิธีการประเมินผลความสามารถในการอ่าน

ริเชก, ลิสต์ และ เลอนเนอร์ (Richek.; List.; & Lerner. 1989: 16-17) ได้เสนอวิธีการในการประเมินผลการอ่านไว้ ดังนี้

1. ข้อสอบที่เป็นทางการ (Formal Tests) ซึ่งสามารถแบ่งประเภทของข้อสอบได้ออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1.1 ข้อสอบมาตรฐาน (Standardized tests) เป็นข้อสอบที่ใช้ในการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของผู้เรียน

1.2 ข้อสอบอิงเกณฑ์ (Criterion-referenced tests) เป็นข้อสอบที่ใช้วัดทักษะการอ่านในสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว

2. ข้อสอบที่ไม่เป็นทางการ (Informal tests) ข้อสอบในลักษณะนี้จะประกอบไปด้วย ข้อสอบที่ผู้สอนสร้างขึ้นเอง และข้อสอบประเภทอื่นๆ ถึงแม้ข้อสอบในลักษณะนี้ไม่สามารถใช้เป็นข้อสอบมาตรฐานในการวัดผู้เรียนกลุ่มใหญ่ได้ แต่ข้อสอบในลักษณะนี้มีข้อดีก็คือข้อสอบประเภทนี้สามารถให้ข้อมูลเฉพาะของกลุ่มผู้เรียน ซึ่งข้อสอบที่เป็นทางการไม่สามารถให้ได้

3. การสัมภาษณ์ (Interviews) เป็นการอภิปรายแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้ปกครอง ครูผู้สอน และผู้เรียน จุดมุ่งหมายของการสัมภาษณ์เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องเกิดภาพที่ชัดเจนของทัศนคติ พฤติกรรม และนิสัยในการอ่านของผู้เรียน

4. การสังเกต (Observation) การสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนในสถานการณ์ต่างๆ ในห้องเรียน เป็นสิ่งที่ทำให้ครูผู้สอนได้รับข้อมูลได้ดี ผู้สอนอาจจะจดบันทึกความสามารถของผู้เรียนในการทำกิจกรรมที่ผู้สอนมอบหมายให้ทำ หรือ พฤติกรรมที่แสดงความไม่เข้าใจหรือความคล่องในการทำกิจกรรม นอกจากนี้ครูผู้สอนอาจจะบันทึกปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนกับเพื่อนร่วมชั้นด้วย

เอเบอร์โซลด์ และ ฟิลด์ (Aebersold; & Field. 1997: 168-170) ได้เสนอวิธีการอื่นๆ ในการประเมินผลความสามารถทักษะการอ่าน อันประกอบด้วย

1. การจดบันทึก (Journal) เป็นวิธีการที่ยอดเยี่ยมในการให้ผู้เรียนเกิดทักษะความเข้าใจในการอ่าน นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเข้าใจกระจ่างชัดขึ้นกับเรื่องที่อ่าน นอกจากนี้ การจดบันทึกยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้จัดระบบความรู้ใหม่ๆ รวมถึงการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ต่อไป

2. การบ้าน (Homework) การประเมินผลในลักษณะนี้เป็นสิ่งที่ครูผู้สอนและผู้เรียนมีความคุ้นเคยเป็นอย่างดี อย่างไรก็ตาม การบ้านที่มอบหมายให้ผู้เรียนทำไม่ควรมีความยากหรือมีความซับซ้อนเกินไป ในการประเมินผลแบบนี้ ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนร่วมประเมินผลงานด้วยตัวผู้เรียนเองก็ได้

3. แฟ้มสะสมงาน (Portfolios) เป็นวิธีการประเมินผลที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งเซียร์ฟอสและรีดเดนซ์ (Searfoss;& Readence. 1994:319) ได้นิยามความหมายของแฟ้มสะสมงานไว้ว่า คือ การเก็บรวบรวมงานของผู้เรียนอย่างเป็นระบบในช่วงตลอดระยะเวลาที่ดำเนินการเรียนการสอน ตัวอย่างผลงานของผู้เรียนอาจจะถูกรวบรวมโดยผู้เรียนหรือผู้สอนก็ได้

กระบวนการเก็บงานในลักษณะนี้ทำให้ผู้สอนได้ทราบถึงความก้าวหน้าของผู้เรียน นอกจากนี้ ผู้สอนยังสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูล อภิปรายถึงความสามารถในการเรียนกับผู้เรียน ผู้ปกครอง ผู้สอนคนอื่น ๆ ตลอดจนผู้บริหารของสถานศึกษาได้

เทอร์นีย์ และคนอื่น ๆ (Tierney; et al.1991:44) กล่าวถึงข้อดีในการใช้แฟ้มสะสมงานมาประเมินผลทักษะการอ่านของผู้เรียนไว้ดังนี้

- 1) แฟ้มสะสมงานแสดงให้เห็นถึงขอบเขตของเรื่องที่ผู้เรียนได้อ่านและเขียน
- 2) แฟ้มสะสมงานส่งเสริมให้ผู้เรียนประเมินความก้าวหน้าของตนเอง
- 3) แฟ้มสะสมงานสามารถวัดความสำเร็จในการเรียนของผู้เรียนแต่ละบุคคลได้เป็นอย่างดี
- 4) แฟ้มสะสมงานเป็นการผสมผสานการประเมินผลหลายแบบ
- 5) แฟ้มสะสมงานแสดงให้เห็นถึงความพยายามของผู้เรียน
- 6) แฟ้มสะสมงานเชื่อมโยงการประเมินผลและการสอนเข้ากับการเรียนรู้ได้

1.5.4 รูปแบบของแบบทดสอบที่ใช้ในการวัดและประเมินผลทักษะการอ่าน

ฮีตัน (Heaton. 1990: 79-95) ได้เสนอรูปแบบของแบบทดสอบที่ใช้ในการประเมินทักษะการอ่าน ดังต่อไปนี้

1. แบบทดสอบหลายตัวเลือก (Multiple-choice items)

ข้อสอบในลักษณะมีการใช้กันอย่างแพร่หลาย เนื่องจากสะดวกในการตรวจและคะแนนมีความเป็นปรนัย อย่างไรก็ตามการเขียนแบบทดสอบที่ดีกระทำได้ยาก ฮีตัน (Heaton. 1990: 81-84) ได้เสนอแนวทางในการจัดทำข้อสอบแบบหลายตัวเลือกไว้ดังต่อไปนี้

- 1) ผู้ออกข้อสอบอาจจะต้องปรับข้อมูลในเรื่องที่อ่านบ้าง ในกรณีที่ผู้ทำข้อสอบสามารถตัดตัวลวง (Distractor) บางตัวที่ให้มาทิ้งโดยไม่ต้องอาศัยความเข้าใจในการอ่าน

ตัวอย่าง

As I gazed at the peaceful scene, I suddenly noticed a yacht gliding slowly across the bay. It looked almost like a big ship.

What did the writer see as he looked in front of him?

- a. A big ship b. A yacht c. A helicopter

จากตัวอย่างข้างต้น พบว่าคำตอบที่ถูกต้องคือ ตัวเลือก b. A yacht โดยมีตัวเลือก a. และตัวเลือก c. เป็นตัวลวง จะเห็นได้ว่าตัวลวงในข้อ a. เป็นตัวลวงที่ใช้ได้ เพราะผู้เรียนต้องอาศัยความเข้าใจในการอ่านถึงจะทราบว่าตัวเลือกนี้เป็นตัวลวง ในขณะที่ผู้ทำแบบทดสอบสามารถตัดตัวเลือก c. A helicopter ได้เลยโดยไม่ต้องอาศัยความเข้าใจในการอ่านแต่อย่างใด

ในกรณีนี้ ผู้สร้างแบบทดสอบจะต้องเพิ่มเติมข้อมูลบางอย่างในเนื้อเรื่องเพื่อให้ผู้ทำแบบทดสอบต้องอาศัยความเข้าใจในการอ่านมากขึ้นในการตัดตัวเลือก c. ทิ้งไป ผู้สร้างแบบทดสอบอาจจะปรับเปลี่ยนเพิ่มข้อมูลในบทความดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง

As I gazed at the peaceful scene, I suddenly noticed a yacht gliding slowly across the bay. It looked almost like a big ship. *Overhead the sky was clear. There was no sign of the helicopter which had circled above me the day before.*

What did the writer see as he looked in front of him?

- a. A big ship b. A yacht c. A helicopter

2) ผู้สร้างแบบทดสอบต้องหลีกเลี่ยงการออกข้อสอบที่ผู้เรียนสามารถเลือกคำตอบที่ถูกต้องได้โดยไม่ต้องอาศัยความเข้าใจในการอ่าน หากเพียงแต่จับคู่คำที่ปรากฏในเนื้อเรื่องกับตัวเลือกที่ให้มาเท่านั้น

ตัวอย่าง

Henry was looking for his cat when he suddenly saw a large black dog several hundred metres in front of him.

When Henry was in the park, he suddenly saw.....

- a. his cat b. a large black dog c. nothing at all

จากตัวอย่างข้างบน พบว่า คำตอบที่ถูกต้องคือ ตัวเลือก b. a large black dog ซึ่งจะเห็นได้ว่า ผู้เรียนไม่ต้องอาศัยความเข้าใจในการอ่าน หากเพียงแต่จับคู่คำในเรื่องที่อ่าน และ ตัวเลือกซึ่งเป็นคำเดียวกัน ก็สามารถหาคำตอบที่ถูกต้องได้ ในกรณีนี้ ผู้สร้างแบบทดสอบอาจจะต้องปรับข้อความในบทอ่านเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้เรียนค้นหาคำตอบที่ถูกต้องโดยอาศัยการจับคู่คำหรือวลีที่เหมือนกันเท่านั้น ผู้สร้างข้อสอบอาจปรับเปลี่ยนข้อความดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง

Henry was looking for his cat in the park when a large black animal suddenly appeared several hundred metres in front of him. At first he thought it was a newly-born pony. It ran up, wagged its tail and lay down at his feet. When he got up to go, it followed him and wouldn't go away. It had a collar round its neck but there was no name on the collar.

3) ผู้สร้างแบบทดสอบต้องเขียนตัวเลือกให้ถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์ สิ่งนี้เป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งในการสร้างข้อสอบ เพราะผู้เรียนอาจตัดตัวลงโดยสังเกตจากโครงสร้างไวยากรณ์โดยไม่ได้อาศัยความเข้าใจในการอ่านแต่อย่างใด

ตัวอย่าง

Her favorite sports were.....

- a. swimming and playing hockey
- b. volleyball
- c. cycling and tennis

จากตัวอย่างข้างต้นพบว่า ตัวเลือก b. เป็นตัวเลือกที่ไม่เหมาะสม เพราะประโยค “Her favorite sports were.....” ต้องตามด้วยคำนามที่เป็นพหูพจน์ ในกรณีนี้ผู้เรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงสามารถตัดตัวเลือกนี้ได้เลยโดยไม่ต้องอาศัยความเข้าใจในการอ่านแต่อย่างใด

4) ผู้สร้างแบบทดสอบควรเขียนตัวเลือกให้มีความยาวใกล้เคียงกัน เนื่องจากโดยส่วนใหญ่แล้ว ตัวเลือกที่มีความยาวมากกว่าตัวเลือกอื่นมักจะเป็นตัวเลือกที่ถูกต้อง (Heaton. 1990: 83) ผู้เรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงมักจะค้นหาคำตอบที่ถูกต้องจากหลักการนี้

2. แบบทดสอบแบบถูก-ผิด (True/False items)

ข้อสอบแบบถูก-ผิด จัดว่าเป็นข้อสอบที่มีความเชื่อมั่นอย่างมากในการทดสอบความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียน อย่างไรก็ตามมีครูผู้สอนภาษาเป็นจำนวนมากมองว่า ข้อสอบประเภทนี้เปิดโอกาสให้

ผู้เรียนสามารถเดาคำตอบได้ แต่ในความเป็นจริงก็คือ ผู้เรียนส่วนใหญ่จะเดาคำตอบก็ต่อเมื่อข้อสอบมีความยากมาก และ ผู้เรียนไม่สามารถหาคำตอบที่ถูกต้องได้ด้วยตนเอง

ข้อสอบแบบถูก-ผิด มีหลักการเขียนคำถาม ดังต่อไปนี้

- 1) ข้อคำถามต้องมีความกระชับและชัดเจน
- 2) ภาษาที่ใช้ในการเขียนข้อคำถามต้องมีความซับซ้อนของภาษาน้อยกว่าเนื้อความที่ปรากฏในเรื่องที่อ่าน เพราะระดับความยากของข้อคำถามควรจะมาจากความยากของเรื่องที่อ่าน ไม่ใช่เป็นความยากจากความซับซ้อนของภาษาของข้อคำถาม
- 3) คำสั่งต้องมีความชัดเจน

3. แบบทดสอบเติมข้อความให้สมบูรณ์ (Completion)

ข้อดีของข้อสอบประเภทนี้คือ สามารถตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ผู้เรียนอาจเติมข้อความให้สมบูรณ์ตั้งแต่ระดับคำไปจนถึงระดับประโยคก็ได้

4. แบบทดสอบโคลซ (Cloze)

แบบทดสอบโคลซ ถูกนำมาใช้ครั้งแรกโดย เทเลอร์ (Vattanapath.;& Soranastaporn. 2004. อ้างอิงจากTaylor.1953.Cloze Procedure. pp. 415-433) เพื่อใช้ในการประเมินระดับความยากของเนื้อเรื่องร้อยแก้วสำหรับผู้พูดที่เป็นเจ้าของภาษาอังกฤษ

ถึงแม้ว่า แบบทดสอบโคลซ จะมีลักษณะที่คล้ายคลึงกับแบบทดสอบเติมข้อความให้สมบูรณ์ในลักษณะของรูปแบบของข้อสอบ แต่ก็มีแตกต่างกัน กล่าวคือ ในขณะที่ข้อสอบแบบเติมคำให้สมบูรณ์เว้นช่องว่างมักจะเว้นคำที่มีความสำคัญต่อเรื่องที่อ่าน ข้อสอบลักษณะนี้จึงเป็นการวัดความเข้าใจในด้านความหมายที่เฉพาะเจาะจงในเรื่องนั้นๆ ซึ่งมีความแตกต่างกับแบบทดสอบโคลซ เนื่องจากแบบทดสอบชนิดนี้จะมีการเว้นช่องว่างให้เติมคำอย่างเป็นระบบ โดยจะกำหนดเว้นช่องว่างให้ผู้เรียนเติมคำในทุกๆคำที่เท่าไรรก่อน ยกตัวอย่างเช่น ผู้สร้างข้อสอบอาจจะกำหนดเว้นช่องว่างในทุกๆคำที่ 7 หมายความว่า คำที่จะเว้นช่องว่างได้แก่คำที่ 7, 14, 21,... เป็นต้น

ผู้สร้างข้อสอบแบบโคลซไม่ควรเว้นช่องว่างไว้อย่างถี่เกินไปนัก เช่นทุกๆคำที่ 3 หรือ 4 เนื่องจากผู้เรียนอาจจะไม่สามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างคำในเนื้อเรื่องที่อ่านกับคำที่เว้นเอาไว้ได้ ในทางตรงกันข้าม การเว้นช่องว่างที่มากเกินไป (คำที่ 9-10) ก็จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้อ่านเนื้อเรื่องที่มีความสมบูรณ์เกินไป ผู้เรียนเพียงแค่เติมที่หายไปจำนวนที่ไม่มากนัก ดังนั้น การเว้นทุกๆ 5-8 คำ จึงเป็นช่วงที่มีความเหมาะสมมากที่สุด

ข้อสอบแบบโคลนนับว่ามีประโยชน์อย่างยิ่งในการใช้เพื่อประเมินความสามารถทางภาษาของผู้เรียนโดยใช้เวลาในการประเมินไม่มากนัก เพราะสามารถทำให้ทราบระดับความสามารถของผู้เรียนทั้งในด้าน คำศัพท์ ความเข้าใจในการอ่าน รวมถึงความรู้ในเรื่องของโครงสร้างไวยากรณ์

กล่าวโดยสรุปคือ การวัดและประเมินผลความสามารถในการอ่านมีความสำคัญเป็นอย่างมาก และมีวัตถุประสงค์ในการวัดและประเมินผลแตกต่างกันออกไป ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับการคัดเลือกวิธีการวัดและรูปแบบของข้อทดสอบด้วย ดังนั้นในฐานะครูผู้สอนต้องทราบเสียก่อนว่า วัตถุประสงค์ในการวัดและประเมินผลความสามารถทางการอ่านของผู้เรียนคืออะไร เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการคัดเลือกวิธีการวัดและรูปแบบของข้อทดสอบให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์นั้นๆ ด้วย

ในการศึกษา ผู้วิจัยเลือกแบบทดสอบชนิดหลายตัวเลือกเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเนื่องจากแบบทดสอบประเภทนี้มีความสะดวกในการตรวจและคะแนนที่ได้เป็นปรนัย

2. เอกสารเกี่ยวกับความเข้าใจในวัฒนธรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ ไว้ดังนี้

2.1 ความหมายของวัฒนธรรม

คำว่า “วัฒนธรรม” มาจากคำภาษาอังกฤษว่า “Culture” ซึ่งมีผู้ให้คำจำกัดความไว้อย่างต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

เทเปอร์แมน และคนอื่นๆ (Tepperman; et al. 1994: 1) นิยามคำว่า วัฒนธรรมอย่างกว้างๆ ว่า วัฒนธรรมคือ สิ่งแวดล้อมที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้น ทั้งความคิดและการกระทำ เป็นสิ่งที่มนุษย์แลกเปลี่ยนกัน และ เป็นสิ่งที่ทำให้มนุษย์แตกต่างจากสัตว์โลกอื่นๆ

เทอร์มินาโซวา (Ter-Minasova. 1994: 62) ให้คำจำกัดความของวัฒนธรรมว่า วัฒนธรรมใน ความหมายทางมานุษยวิทยา หมายถึง แบบแผนชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมประเพณี ประวัติศาสตร์ และศีลธรรมของผู้ใช้ภาษา

ฮินเกล (Hinkel. 1999: 1) กล่าวว่า วัฒนธรรมเป็น ทุกสิ่งทุกอย่างของสังคมมนุษย์ รวมถึง กลุ่ม ระบบ และ กิจกรรมต่างๆ

ลาโด (Lado. 1986 : 52) นิยามความหมายของวัฒนธรรมว่าเป็น วิธีของผู้คน ซึ่งสอดคล้อง กับ เชสแตน (Chastain. 1988 : 302) ที่ให้ความเห็นว่า วัฒนธรรม คือ วิธีทางที่ผู้คนอยู่อาศัย

บราวน์ (Brown. 2000: 176) นิยามความหมายของวัฒนธรรม คล้ายกับ ลาโด (Lado) และ

เชสเตน (Chastain) ที่ได้กล่าวไว้ หากได้มีการแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า วัฒนธรรม คือ ความคิด ประเพณี ทักษะ ศิลปะ และเครื่องมือ ที่บ่งบอกลักษณะของกลุ่มของผู้คนในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง

ดักลาส (Nada.2006: Online; citing Douglas. 1994) สรุปแนวคิดที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไว้ อย่างน่าสนใจว่า วัฒนธรรมเปรียบเสมือนการซึ่งยึดให้กลุ่มของผู้คนในสังคมใดสังคมหนึ่ง เป็นหน่วย เดียวกัน

นอกจากนี้ยังมีนักการศึกษาไทยหลายท่านได้นิยามความหมายของ "วัฒนธรรม" ไว้ ดังต่อไปนี้

พัฒน์ น้อยแสงศรีและสองศรี โตประเสริฐ (2520: 126-127) ระบุว่า วัฒนธรรมมีอยู่สอง ความหมาย คือ ความหมายอย่างกว้างตามความคิดของนักมนุษยวิทยา และความหมายอย่างแคบ ตามที่ประชาชนทั่วไปใช้ โดยให้ความหมายไว้ว่า ตามความหมายอย่างกว้างนั้น วัฒนธรรมคือการ ดำเนินชีวิตของคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ซึ่งมีความหมายตั้งแต่การหาเลี้ยงชีพ กฎหมาย การปกครอง ขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆ สภาพทางเศรษฐกิจ ระบบสังคม ตลอดจนศิลปกรรมต่างๆ ซึ่งใน ความหมายอย่างกว้างนี้มีทั้งสิ่งดีงามและสิ่งที่ไม่ดีงาม วัฒนธรรมอันไม่ดีย่อมก็จะได้รับการปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงตามสมัย ส่วนความหมายอย่างแคบที่ประชาชนทั่วไปใช้นั้น วัฒนธรรมก็คือ ศิลปะ วรรณคดี ดนตรี และขนบธรรมเนียมประเพณีที่ควรรักษาไว้ เช่น ประเพณีลอยกระทงของไทย วัฒนธรรมไทยและการฉลองวันวาเลนไทน์ของชาวอเมริกัน เป็นต้น

เชวง จันทะเรตต์ (2528 : 105) กล่าวถึงคำว่าวัฒนธรรมว่า เป็นชื่อรวมสำหรับแบบอย่างของ พฤติกรรมทั้งหมดที่ได้มาทางสังคมและที่ถ่ายทอดกันไปในทางสังคมโดยอาศัยสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรม วัฒนธรรมจึงเป็นคำที่แสดงถึงสัมฤทธิ์ผลที่เด่นชัดที่สุดของมวลมนุษย์ซึ่งรวมถึง ภาษา การทำเครื่องมือ อุตสาหกรรม ศิลปะ วิทยาศาสตร์ กฎหมาย การปกครอง ศีลธรรม และศาสนา รวมถึงอุปกรณ์ที่เป็น วัตถุหรือสิ่งประดิษฐ์ ซึ่งแสดงรูปแบบแห่งสัมฤทธิ์ผลทางวัฒนธรรม และทำให้ลักษณะทางวัฒนธรรม ทางปัญญาสามารถยังผลเป็นประโยชน์ใช้สอยได้ เช่น อาคาร เครื่องมือ เครื่องจักรกล เครื่องมือสื่อสาร ศิลปวัตถุ ฯลฯ

ศรีภูมิ อัครมาส และคนอื่นๆ (2544: 1) กล่าวว่า “วัฒนธรรม หมายถึง สิ่งที่ทำให้เกิดความ เจริญอกงามแก่หมู่คณะและวิถีชีวิตของหมู่คณะ “

จากความหมายของวัฒนธรรมที่นักมานุษยวิทยาและนักการศึกษาได้นิยามไว้ข้างต้น สรุปได้ ว่า วัฒนธรรมหมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตของคนในสังคมหรือวิถีทางดำเนินชีวิต ของชนหมู่หนึ่ง ซึ่งรวมกันอยู่ในที่แห่งหนึ่ง เป็นสิ่งที่จะทำให้บุคคลที่อยู่ในสังคมเป็นที่ยอมรับและบ่ง บอกถึงเอกลักษณ์เฉพาะของกลุ่มสังคมนั้นๆ รวมทั้งการแสดงออกทางคำพูดและการแสดงออกที่ไม่ใช่ คำพูดต่างๆ ที่คนในสังคมนั้นๆ แสดงออก

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรม

มีนักการศึกษาหลายคนได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรม ซึ่งได้แสดงไว้ดังต่อไปนี้

ลาโด (Lado. 1968: 23) ได้กล่าวถึง ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมว่า ภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมและเป็นเครื่องมือสำคัญที่สมาชิกของสังคมใช้สื่อสารกัน ดังนั้นภาษาจึงเป็นทั้งส่วนประกอบของวัฒนธรรมและเป็นสิ่งที่ใช้แสดงส่วนประกอบอื่นๆ ของวัฒนธรรม

คัสซัน (Cassion. 1981: 318) กล่าวว่า ภาษาและวัฒนธรรมไม่ได้แยกเป็นอิสระจากกันแต่วัฒนธรรมเป็นระบบที่กว้างกว่าภาษา ภาษาเป็นเพียงระบบย่อยของวัฒนธรรม ความสามารถทางภาษาเป็นรูปแบบหนึ่งของความสามารถทางวัฒนธรรม

แคลมช (Klamch. 1988: 3) ผู้เขียนหนังสือ “Language and Culture” ได้กล่าวว่า ภาษาและวัฒนธรรมมีความเกี่ยวเนื่องกันใน 3 กรณี ได้แก่

1. ภาษาเป็นสิ่งที่แสดงออกถึงวัฒนธรรมของผู้พูดภาษานั้นๆ คำพูดและความคิดของคน จะสะท้อนให้ทราบถึงเจตคติของผู้คนในสังคมนั้นๆ
2. ภาษาเป็นสิ่งที่รวบรวมความเป็นวัฒนธรรมของสังคมนั้นๆ กล่าวคือ คนสามารถแสดงออกถึงความคิดซึ่งใช้ประสบการณ์ส่วนตัว โดยผ่านทางกระบวนการสื่อสาร
3. ภาษาเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงสัญลักษณ์ของวัฒนธรรมนั้นๆ หมายความว่า ผู้คนในสังคมหนึ่งๆ มองว่า ภาษาเป็นเอกลักษณ์ของสังคมนั้นๆ

จากความคิดที่ได้กล่าวมาแล้ว พอจะสรุปได้ว่า ภาษาและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างมาก ภาษาเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นวัฒนธรรมและค่านิยมของคนในแต่ละสังคม ภาษาแต่ละภาษาย่อมจะต้องแฝงความหมายทางวัฒนธรรมไว้เสมอ ภาษาเป็นเพียงระบบย่อยของวัฒนธรรม ภาษาเป็นสัญลักษณ์เบื้องต้น และเป็นเครื่องมือที่ถ่ายทอดวัฒนธรรมให้เป็นที่รู้จักกันในสังคม

2.3 วัฒนธรรมกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนควรได้เรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาควบคู่ไปกับการเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่ผู้เรียนศึกษาด้วย จึงจะทำให้มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง เกิดความเข้าใจตรงกัน

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความสำคัญกับการสอนเนื้อหาทางวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการเรียนการสอนภาษา ดังที่ รอฟ (Rauf. 1988: 24) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาว่าแนวโน้มของการเรียนการสอนภาษาในปัจจุบันมีการเปลี่ยนทิศทาง โดยบูรณาการเอาโครงสร้างทางสังคมศาสตร์เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางวัฒนธรรมและสังคมด้วย

ดิกสัน (Dickson. 1987: 85) ตั้งข้อสังเกตว่า การเรียนภาษาที่สองนั้น ถ้ามีความแตกต่างทางวัฒนธรรมของสังคมเจ้าของภาษา และของผู้เรียนมากเพียงไร ก็ยิ่งเป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษามากขึ้นเท่านั้น และในทางกลับกันถ้าวัฒนธรรมทั้งสองมีความใกล้เคียงกันมากเท่าใด สภาพการเรียนรู้ภาษาก็จะดีขึ้น

นอกจากนี้ ซีลเย่ (Seelye. 1993: 22) ให้ความเห็นว่า ไม่สามารถแยกการเรียนภาษาออกจากการศึกษาถึงวัฒนธรรมได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ บราวน์ (Brown. 2000: 177) ที่ให้ความเห็นว่า ภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมและวัฒนธรรมก็เป็นส่วนหนึ่งของภาษา ทั้งสองมีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน ดังนั้นจึงไม่สามารถแยกการเรียนภาษาออกจากการศึกษาในเรื่องของวัฒนธรรมได้

ในอดีตนั้น ครูผู้สอนภาษามักจะมองข้ามความสำคัญของการสอดแทรกวัฒนธรรมของภาษาที่สองให้แก่ผู้เรียน ดังที่ ทักเกอร์ และ แลมเบิร์ต (Tucker & Lambert. 1973: 246) ได้กล่าวว่าการสอนเพียงไวยากรณ์ไม่เพียงพอ ควรเพิ่มเติมในด้านค่านิยม และขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆ ของเจ้าของภาษา แต่เป็นที่น่าเสียดายว่าสิ่งสำคัญเหล่านี้กลับถูกมองข้ามไป หรือถ้าหากจะมีการสอนก็สอนกันแต่เพียงเพื่อให้ขึ้นชื่อว่าได้สอนแล้วเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับสถานการณ์ของประเทศไทยในอดีต ดังที่เดือนตา ไม้จันท์ (2529: 115-116) ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาทั้งโรงเรียนรัฐบาลและเอกชน พบว่า ครูส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าอบรมการเรียนการสอนวัฒนธรรม และยังเห็นด้วยน้อยมากในการให้ความสำคัญต่อการสอนหัวข้อวัฒนธรรมที่ปรากฏในบทเรียนโดยให้เหตุผลว่าไม่ทราบว่าจะสอนอะไร หรือไม่มีเวลาพอ บางส่วนคิดว่า ผู้เรียนจะเรียนรู้วัฒนธรรมได้ภายหลัง และบางส่วนมีความคิดว่า ไม่เกี่ยวข้องกับภาษา

แต่ในปัจจุบันการเรียนการสอนวัฒนธรรมของภาษาที่สองได้รับความสนใจมากขึ้นจากผู้รับผิดชอบในวงการการศึกษาของประเทศไทย ดังที่ กรมวิชาการได้จัดทำหนังสือ “ภาษาควรจำ วัฒนธรรมควรรู้” ซึ่งเรียบเรียงโดย ศรีภูมิ อัครมาส และ คนอื่นๆ (2544) เพื่อให้ความรู้เรื่องการใช้คำศัพท์ สำนวนภาษาอังกฤษที่สัมพันธ์กับวัฒนธรรมทางภาษาแก่ครูผู้สอน นักเรียน นักศึกษาและผู้สนใจทั่วไปได้ใช้ศึกษา ค้นคว้า และอ้างอิง

กล่าวโดยสรุป ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศจำเป็นต้องสอดแทรกวัฒนธรรมเพื่อให้เกิดความเข้าใจพฤติกรรมของเจ้าของภาษาและยังช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจภาษาต่างประเทศเพิ่มขึ้น และยังทำให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์และความพร้อมที่จะติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้วัฒนธรรมที่แตกต่างกันมากจะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาเพิ่มขึ้น ในทางตรงข้าม หากวัฒนธรรมมีความใกล้เคียงกันมากก็จะมีผลเอื้อต่อสภาพการเรียนรู้ภาษาดีขึ้น อย่างไรก็ตาม

ตามทั้งความคล้ายและความต่างทางวัฒนธรรมของภาษาแรกและภาษาที่สองสามารถนำไปใช้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนภาษาได้ทั้งสิ้น

2.4 การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม

การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม (Cross-cultural communication) หมายถึง การสื่อสารซึ่งรวมทั้งวัจนะ(verbal) และอวัจนะ (nonverbal) ระหว่างผู้คนที่มาจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ในการสื่อสารลักษณะนี้จะถูกอิทธิพลของ ค่านิยม เจตคติ และพฤติกรรมของบุคคลในวัฒนธรรมนั้น แสดงปฏิกิริยาและการตอบสนองต่อบุคคลที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างกับตน(Levin ;& Adelman. 1993: preface)

เลวีน และ อเดลแมน (Levine;& Adelman.1993: 28) ได้เปรียบเทียบความแตกต่างทางวัฒนธรรมโดยใช้ภาษาหลายๆภาษาในโลกเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา โดยเรียงลำดับความแตกต่างจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ดังนี้

ตาราง 1 ตารางเปรียบเทียบความต่างของวัฒนธรรมโดยพิจารณาจากภาษา โดยเรียงลำดับความแตกต่างจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด

แตกต่างกันมากที่สุด (MOST DIFFERENT)	
ภาษาตะวันตก	ภาษาเอเชีย
ภาษาอิตาเลียน	ภาษาซาอู
ภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน	ภาษากรีก
ภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน	ภาษาเยอรมัน
ภาษาอังกฤษของคนขาวในสหรัฐอเมริกา	ภาษาอังกฤษของชนชาติอื่นๆในสหรัฐอเมริกา
ภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน	ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษ
ภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน	ภาษาอังกฤษแบบแคนาเดียน
แตกต่างกันน้อยที่สุด (LEAST DIFFERENT)	

จากตารางข้างบนจะพบว่า ความแตกต่างด้านวัฒนธรรมระหว่างภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาเอเชีย กับ ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาตะวันตก มีความแตกต่างกันมากที่สุด ซึ่งสามารถทำให้เกิดปัญหาในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมได้

ในเรื่องนี้ บราวน์ (Brown. 1980: 123-124) ได้เสนอแนวคิดที่น่าสนใจว่า คนเรามักจะเชื่อว่าสิ่งที่อยู่แวดล้อมที่เราคุ้นเคยนั้น เป็นสิ่งที่ถูกต้องเสมอ เพราะสิ่งเหล่านี้ได้ซึมซับสู่ตัวเราโดยไม่รู้ตัว

อย่างไรก็ตามสิ่งที่ดูว่าเป็นเรื่องถูกต้องของแต่ละคนในวัฒนธรรมหนึ่ง อาจดูเป็นความไม่เหมาะสมหรือหยาบคายในสายตาของผู้ที่อยู่ต่างวัฒนธรรม ดังนั้น ความเข้าใจผิดจึงเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นโดยง่าย

มีสถานการณ์มากมายที่เป็นปัญหาในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ซึ่ง เลอวิน, แบ็กสเตอร์ และ แม็กนัลตี (Levine; Baxter; & McNulty. 1987) ได้รวบรวมไว้ในหนังสือ “The Culture Puzzle” ดังที่ได้แสดงไว้ตัวอย่างไว้ ดังนี้

สถานการณ์ตัวอย่าง

มายา และซาร่าเป็นเพื่อนร่วมงานกันในประเทศสหรัฐอเมริกา มายาไม่ใช่ชาวอเมริกัน ส่วนซาร่าเป็นชาวอเมริกัน ทั้งสองเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันแต่ไม่ถึงกับสนิทกัน วันหนึ่ง ซาร่าสังเกตเห็นว่ามายามีความกังวลอะไรบางอย่างในใจ เธอจึงตัดสินใจถาม มายา เกี่ยวกับเรื่องนี้

ซาร่า : You seem upset about something. Is everything okay? (คุณดูไม่ค่อยสบายใจเลยนะ ทุกอย่างยังปกติดีอยู่หรือ)

มายา : Everything's fine. (ก็ไม่มีอะไรนี่ ทุกอย่างปกติดี)

ซาร่า : Are you sure? You look upset. (คุณแน่ใจใช่ไหม แต่คุณดูไม่ค่อยสบายใจเลย)

มายา : (Thinking, “Why is she asking me how I feel? She shouldn't ask me so many questions.”) No, there's no problem. (She looks away.) (มายาคิดว่า ทำไมซาร่าจะต้องมากระเถามถามว่าเธอรู้สึกอย่างไร ซาร่าไม่ควรถามคำถามมากมาย แล้วตอบกลับไปว่า “ไม่มีปัญหาอะไรหรอก”)

ซาร่า : (Thinking to herself, “I'm just trying to help her and to show her that I'm interested in her”) Well, I hope everything's Okay. Remember, you can always talk to me. (ซาร่าคิดกับตัวเองว่า ฉันพยายามที่จะช่วยเธอและแสดงให้เห็นว่าฉันสนใจในตัวของเธอ แต่เธอกลับพูดออกไปว่า “เธอจะฉันหวังว่าทุกอย่างราบรื่นดีนะ จำไว้ คุณสามารถคุยกับฉันไปตลอดเวลานะ”)

มายา : (Thinking to herself, “Why should I talk to her?”) Okay. (มายาคิดกับตัวเองว่า แล้วฉันจะบอกกับเธอทำไมล่ะ แต่ตอบไปว่า “ตกลงจ้ะ”)

ซาร่า : (Thinking to herself, “I hope she talks to somebody. She'll feel better if she gets her feelings out.”) See you tomorrow. (ซาร่าคิดกับตัวเองว่า ฉันหวังว่ามายาคงจะพูดคุยกับคนอื่นนะ เธอจะรู้สึกดีขึ้นหากเธอได้ปลดปล่อยความไม่สบายใจออกมาบ้าง แต่กลับตอบไปว่า “เจอกันพรุ่งนี้นะ”)

จากสถานการณ์นี้จะพบว่า เกิดปัญหาในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ของวัฒนธรรมอเมริกันกับวัฒนธรรมอื่น ซาร่าซึ่งเป็นชาวอเมริกันคิดว่า การปลดปล่อยความทุกข์ออกมาเป็นเรื่องที่ดีกว่าจะเก็บมันไว้คนเดียว ซึ่งเป็นเรื่องที่ธรรมดามากๆ สำหรับวัฒนธรรมอเมริกัน ซาร่าไม่ได้ตระหนักเลยว่า เธออาจจะทำให้มายารู้สึกอึดอัด มายาซึ่งมาจากวัฒนธรรมอื่นรู้สึกแปลกใจมากกว่า คนที่ไม่ใช่เพื่อนสนิท

มาถามคำถามประเภทนี้กับเธอ ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว มายาอาจจะไม่เคยพูดปรับทุกข์ของตนแม้แต่กับเพื่อนสนิท ในสถานการณ์นี้ซาร่าไม่เข้าใจความแตกต่างของวัฒนธรรมและมีความรู้สึกที่ว่า มายาปฏิเสธความหวังดีของเธอ ซาร่าไม่ได้ตระหนักว่าบางวัฒนธรรมสอนให้ผู้คนซ่อนความรู้สึกเศร้าหรือโกรธเพราะมีความเชื่อว่าการควบคุมอารมณ์ได้นั้นแสดงถึงความเป็นคนที่เข้มแข็ง

จากตัวอย่างที่กล่าวมานั้น สรุปได้ว่า ความเข้าใจในวัฒนธรรมของผู้ที่เราสนทนาด้วยนั้น มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จในการสื่อสารนอกจากความรู้ด้านโครงสร้างและความหมาย ดังนั้นในฐานะผู้สอนภาษาจะต้องมีความเข้าใจในวัฒนธรรมและเห็นความสำคัญต่อการสอนเนื้อหาวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการสอนภาษาด้วย ผู้สอนจะต้องแสดงให้เห็นความสำคัญของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม เพื่อให้การสื่อสารนั้นๆ สำเร็จลงด้วยดี

2.5 หัวข้อของวัฒนธรรมที่ควรสอนแก่ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ

ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ผู้สอนจำเป็นที่จะต้องเลือกหัวข้อของวัฒนธรรมที่ควรสอนแก่ผู้เรียน

บรู๊ค(Brooks. 1992: 123-128) ได้เสนอหัวข้อของวัฒนธรรมที่ครูผู้สอนภาษาต่างประเทศ ควรสอดแทรกในการเรียนการสอน ไว้ดังต่อไปนี้

1. การทักทาย การแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน การอำลา (Greetings, friends, farewells)
2. รูปแบบภาษาของแต่ละบุคคล (The morphology of personal exchange)
3. ระดับของคำพูด (Levels of speech)
4. รูปแบบของความสุภาพ (Patterns of politeness)
5. ความเคารพ (Respect)
6. รูปแบบของสำเนียงสูงต่ำ (Intonation patterns)
7. การลดเสียงและการเว้นการออกเสียง (Contractions and omissions)
8. คำต้องห้าม (Verbal taboos)
9. ภาษาพูดและภาษาเขียน (Written and spoken Language)
10. ตัวเลข (Numbers)
11. นิทานชาวบ้าน (folklore)
12. วรรณกรรมที่เกี่ยวกับเด็ก (Childhood literature)
13. ระเบียบวินัย (Discipline)
14. งานเทศกาล (Festival)
15. วันหยุด (Holidays)
16. การสังเกตกิจกรรมในวันอาทิตย์ (Observance of Sunday)

17. การละเล่น (Games)
18. เพลง (Music)
19. งาน กิจกรรมที่ต้องทำ (Errands)
20. สัตว์เลี้ยง (Pets)
21. โทรศัพท์ (Telephone)
22. มิตรภาพ (Comradeship)
23. สิ่งที่เป็นของส่วนตัว (Personal possessions)
24. วิธีการเลือกเสื้อผ้าให้เหมาะกับอากาศ (Keeping warm and cool)
25. ความสะอาด (Cleanliness)
26. เครื่องสำอาง (Cosmetics)
27. ยาสูบ (Tobacco and smoking)
28. ยาและแพทย์ (Medicine and doctors)
29. การแข่งขัน (Competitions)
30. การนัดหมาย (Appointments)
31. การเชิญ และ การนัดพบของคนต่างเพศ (Invitations and dates)
32. การจราจร (Traffics)
33. การเป็นเจ้าของ การซ่อม และการขับรถ (Owning, repairing and driving cars)
34. วิทยาศาสตร์ (Science)
35. เครื่องใช้ที่มีประโยชน์ (Gadgets)
36. กีฬา (Sports)
37. รายการวิทยุและโทรทัศน์ (Radio and television programs)
38. หนังสือ (Books)
39. สิ่งสิ่งพิมพ์อื่นๆ (Other reading matters)
40. งานอดิเรก (Hobbies)
41. การเรียนในโรงเรียน (Learning in school)
42. ศิลปะการเขียน (Penmanship)
43. การเขียนและการส่งจดหมาย (Letter writing and mailing)
44. การรับประทานอาหารในบ้าน (Family meals)
45. การรับประทานอาหารนอกบ้าน (Meals away from home)
46. เครื่องดื่มที่มีและไม่มีแอลกอฮอล์ (Soft drinks and alchohol)

47. ขนมขบเคี้ยวและอาหารที่รับประทานระหว่างมื้อ (Snacks and between-meal eating)
48. ร้านอาหาร บาร์ และ ภัตตาคาร (Cafes, bars and restaurants)
49. ลาน สนามหญ้าและทางเดินริมถนน (Yards, lawns and sidewalks)
50. สวนสาธารณะและสนามเด็กเล่น (Parks and playgrounds)
51. ดอกไม้และสวน (Flower and gardens)
52. โรงภาพยนตร์และโรงละคร (Movies and theaters)
53. กิจกรรมกลางแจ้ง (Outdoor events)
54. พิพิธภัณฑ์ นิทรรศการและสวนสัตว์ (Museums, exhibitions and zoos)
55. การเดินทาง (Getting from place to place)
56. ความแตกต่างระหว่างชีวิตในเมืองและชนบท (Contrasts in town and country life)
57. การพักผ่อนและที่พัก (Vacation and resort areas)
58. การออกค่ายและการปีนเขา (Camping and hiking)
59. การออมเงิน (Saving accounts and thrift)
60. งานที่ไม่ธรรมดาและการหาเงิน (Odd jobs and earning power)
61. อาชีพ (Career)

นอกจากนี้ ศรีภูมิ อัครมาส และคนอื่นๆ (2544) ได้เสนอหัวข้อวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนไทยควรรู้ อันประกอบไปด้วยวัฒนธรรมของ ประเทศสหราชอาณาจักร ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศแคนาดา ประเทศออสเตรเลีย และประเทศนิวซีแลนด์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ แฮมเมอร์ลีย์ (Hammerly, 1982: 513-517) โดยแบ่งหมวดของวัฒนธรรมออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ วัฒนธรรมเชิงข้อมูล วัฒนธรรมเชิงพฤติกรรม และวัฒนธรรมเชิงสัมฤทธิ์ผล ซึ่งในแต่ละหัวข้อใหญ่ได้แบ่งเป็นหัวข้อย่อยๆ ดังที่แสดงต่อไปนี้

1. วัฒนธรรมเชิงข้อมูล เป็นวัฒนธรรมที่แสดงถึงความรู้ทั่วไป ที่มีต่อประเทศที่ประชาชนพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งสามารถแบ่งได้ดังนี้

- 1.1 ความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์
- 1.2 ความรู้เกี่ยวกับการเมืองการปกครอง
- 1.3 ความรู้เกี่ยวกับการศึกษา
- 1.4 ความรู้เกี่ยวกับภูมิศาสตร์ และสถานที่สำคัญ
 - 1.4.1 การคมนาคม การขนส่ง การเดินทางและการท่องเที่ยว
 - 1.4.2 สถานที่และเมืองสำคัญ

1.5 ความรู้เกี่ยวกับวีรบุรุษ และบุคคลสำคัญ

1.6 ความรู้เกี่ยวกับข่าวสาร และเทคโนโลยี

2. วัฒนธรรมเชิงพฤติกรรม เป็นวัฒนธรรมที่สอดแทรกอยู่ในชีวิตประจำวันของประชาชนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ซึ่งประกอบไปด้วย การสนทนาในชีวิตประจำวัน การแสดงพฤติกรรมที่ไม่ใช้คำพูด ตลอดจนธรรมเนียมปฏิบัติ การดำเนินชีวิต ทักษะคิดและค่านิยม ซึ่งได้แสดงรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 การสนทนาในชีวิตประจำวัน

2.1.1 การแสดงความเห็น

2.1.2 การถามและการบอกทิศทาง

2.1.3 การเสนอให้ความช่วยเหลือ การรับและปฏิเสธความช่วยเหลือ

2.1.4 การขอร้อง การตอบรับ และการปฏิเสธคำขอร้อง

2.1.5 การขายและการซื้อ

2.1.6 การเรียกขานบุคคล

2.1.7 การกล่าวชมเชย และการแสดงความยินดี

2.1.8 การเชิญ การตอบรับและการปฏิเสธคำเชิญ

2.1.9 การแสดงความดีใจ และเสียใจ

2.1.10 การใช้โทรศัพท์

2.1.11 การขอโทษ และการให้อภัย

2.1.12 การแนะนำตนเองต่อผู้อื่นและแนะนำให้ผู้อื่นรู้จักกัน

2.1.13 การทักทายและการอำลา

2.1.14 การขอบคุณ และการตอบรับคำขอบคุณ

2.2 การแสดงพฤติกรรมที่ไม่ใช้คำพูด

2.2.1 การสื่อสารด้วยการเขียน

2.2.2 การแสดงออกด้วยสีหน้า ท่าทางและสัญลักษณ์

2.3 ธรรมเนียมปฏิบัติ การดำเนินชีวิต ทักษะคิดและค่านิยม

2.3.1 ศาสนาและพิธีทางศาสนา และการเชื่อโชคลาง

2.3.2 การสมัครงาน การทำงาน และอาชีพ

2.3.3 ค่านิยมทางสังคม

2.3.4 การเข้าร่วมในโอกาสต่างๆ ของสังคม

2.3.5 ขนบธรรมเนียมประเพณี และการเฉลิมฉลองในวันสำคัญ

- 2.3.6 ความสัมพันธ์ระหว่างสังคมกับสิ่งแวดล้อม
- 2.3.7 อาหาร และมารยาทในการรับประทานอาหาร
- 2.3.8 ชนิดของร้านอาหาร
- 2.3.9 งานพิเศษและรายได้
- 2.3.10 การแต่งงาน ครอบครัว และสังคม
- 2.3.11 การใช้เวลาว่าง
- 2.3.12 ความรัก การมีนัด และการสร้างมิตรภาพ
- 2.3.13 สุขภาพและการดูแลสุขภาพ
- 2.3.14 การแต่งกาย
- 2.3.15 สัตว์และสัตว์เลี้ยงในบ้าน
- 2.3.16 ลักษณะที่อยู่อาศัย

3. วัฒนธรรมเชิงสัมฤทธิ์ผล เป็นหัวข้อวัฒนธรรมซึ่งเป็นผลผลิตของ วัฒนธรรมนั้นๆ ซึ่งอาจหมายถึงบุคคลที่มีชื่อเสียง วรรณกรรม เพลงและดนตรี และอื่นๆ ดังต่อไปนี้

- 3.1 วรรณกรรม และผู้เขียนเด่น
- 3.2 รูปแบบและการเขียนวรรณกรรม
- 3.3 เพลงและดนตรี
- 3.4 ศิลปะ
- 3.5 กีฬา
- 3.6 นักกีฬา

จะเห็นได้ว่า แนวความคิดทั้งของ บรู๊ค (Brooks. 1992) และ ศรีภูมิ อัครมาส และคนอื่นๆ (2544) มีความคล้ายคลึงกันอย่างมากในการเสนอหัวข้อวัฒนธรรมที่ผู้เรียนควรรู้และผู้สอนควรสอดแทรกในการสอนภาษา จะมีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่แตกต่างกันเพราะความแตกต่างของบริบททางสังคมและเวลา อาทิเช่น บรู๊ค (Brooks) เสนอให้มีการสอดแทรกในเรื่องของ ยาสูบและการสูบบุหรี่ ซึ่งไม่มีหัวข้อนี้ในงานของ ศรีภูมิ อัครมาส และคนอื่นๆ เนื่องจากในปัจจุบันพบว่า ทั่วโลกได้มีการรณรงค์ลดการบริโภคบุหรี่ ดังนั้น ข้อเสนอของ บรู๊ค (Brooks) อาจจะเป็นเรื่องที่ล้าสมัยและเป็นเรื่องที่ไม่ควรที่จะให้ความสำคัญแล้วในปัจจุบัน อีกหัวข้อหนึ่งคือ เรื่องของการนัดพบกันของคนต่างเพศ (Dating) ซึ่งเป็นเรื่องที่ธรรมดาสำหรับผู้คนที่อยู่ในสังคมตะวันตก แต่ในประเทศไทยถือว่า เป็นเรื่องที่ยังไม่สมควรสำหรับบุคคลที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ

อย่างไรก็ตาม ครูผู้สอนภาษานับว่ามีความสำคัญที่สุดในการคัดเลือกหัวข้อวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษเข้าไปสอดแทรกในการเรียนการสอนภาษา กล่าวคือ ผู้สอนจะต้องเลือกหัวข้อ

วัฒนธรรมที่เหมาะสมกับ วัย ธรรมชาติของผู้เรียน รวมถึงบริบทของสังคมไทย นอกจากนี้ผู้สอนต้องคอยแนะนำว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่เหมาะสมกับสังคมไทย เนื่องจากบางเรื่องก็เป็นสิ่งที่ยอมรับได้ในวัฒนธรรมหนึ่งแต่กลับเป็นสิ่งที่ไม่เป็นที่ยอมรับในอีกวัฒนธรรมหนึ่ง ผู้สอนควรเน้นย้ำกับผู้เรียนว่า เราสามารถรับรู้และเข้าใจในวัฒนธรรมของต่างชาติได้และนำมาปรับใช้ได้บางเรื่องแต่ไม่ใช้รับทุกสิ่งทุกอย่างของวัฒนธรรมต่างชาติมาเป็นวิถีทางในการดำเนินชีวิตของเราเสียหมด เพราะหากเป็นเช่นนั้น ก็จะทำให้เราเสียความเป็นเอกลักษณ์ของเราในที่สุด

สำหรับแบบทดสอบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งประเภทของวัฒนธรรมเพื่อนำมาสร้างเป็นข้อสอบออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ วัฒนธรรมเชิงข้อมูล วัฒนธรรมเชิงพฤติกรรม และวัฒนธรรมเชิงสัมฤทธิ์ผล ตามแนวคิดของ ของ แฮมเมอร์ลี (Hammerly. 1982: 513-517) และ ศรีภูมิ อัครมาส และคนอื่นๆ (2544)

2.6 วิธีการสอนวัฒนธรรม

ในการสอนวัฒนธรรม ครูผู้สอนควรจะต้องตั้งเป้าหมาย (Goals) ไว้ก่อนว่า มีความต้องการจะให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมใด และ บรรลุถึงระดับใด ซึ่ง ซีลเย่ (Seelye. 1993) ได้เสนอถึง เป้าหมายในการสอนให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในวัฒนธรรมของภาษาที่สอง ซึ่งแบ่งได้เป็น 6 ระดับ ได้แก่

เป้าหมายที่ 1 Interest ผู้เรียนแสดงออกถึงความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมของภาษาที่สองและแสดงความเข้าใจผู้คนในวัฒนธรรมนั้น

เป้าหมายที่ 2 Who ผู้เรียนเข้าใจว่า ความคาดหวังของบทบาทในสังคมและตัวแปรทางสังคมอื่นๆ เช่น อายุ เพศ ระดับของสังคม ชนชาติ รวมถึงถิ่นที่อยู่ มีผลต่อวิถีที่ผู้คนพูดและแสดงพฤติกรรม

เป้าหมายที่ 3 What ผู้เรียนตระหนักว่าการสื่อสารที่ประสบผลสำเร็จต้องมีความเข้าใจในวัฒนธรรม ซึ่งควรจะเกิดขึ้นเมื่อผู้คนคิด กระทำ และตอบโต้ต่อผู้คนในวัฒนธรรมอื่นๆ

เป้าหมายที่ 4 Where and When ผู้เรียนต้องมีความเข้าใจในวัฒนธรรมอื่นๆ ในแง่ของบริบทของเวลาและสถานที่ ว่าในเรื่องเดียวกันหากต่างเวลาและสถานที่ สามารถส่งผลให้การสื่อสารนั้นประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลวได้

เป้าหมายที่ 5 Why ผู้เรียนมีความเข้าใจว่า ผู้คนแสดงพฤติกรรมตามวิถีทางของวัฒนธรรมที่ผู้คนนั้นๆ อาศัยอยู่ เพราะสังคมเห็นว่าสิ่งนั้นเป็นเรื่องที่เหมาะสมในบริบทของสังคมนั้นๆ

เป้าหมายที่ 6 Exploring ผู้เรียนสามารถประเมินถึงการที่มาของวัฒนธรรมที่ศึกษา และมีทักษะในการหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่สองจากแหล่งความรู้ต่างๆ เช่น ห้องสมุด สื่อผสม ผู้คน และ จากการสังเกตเป็นรายบุคคล

จะเห็นได้ว่า เป้าหมายทั้ง 6 ระดับนั้นเป็นการเรียงลำดับจากสิ่งที่เกิดขึ้นง่ายที่สุดไปจนถึงสิ่งที่ยากที่สุด การสอนให้ผู้เรียนเข้าใจในวัฒนธรรมของชนชาติอื่นต้องเริ่มจากให้เขาเหล่านั้นสนใจเสียก่อน เมื่อสนใจแล้ว ความสามารถในด้านอื่นๆ ที่ยากขึ้นก็จะตามมา จนในที่สุด ผู้เรียนสามารถสืบค้นเสาะหา รวมถึงสังเกตการณ์ในวัฒนธรรมที่สองได้ด้วยตัวเอง

การสอนวัฒนธรรมแก่ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ สามารถแยกได้เป็นสองประเด็นด้วยกันคือ วิธีการสอน และ เทคนิคการสอน ซึ่ง แฮดลีย์ (Hadley, 1993: 374-385) ได้เสนอวิธีการสอนวัฒนธรรมแก่ผู้เรียนภาษาต่างประเทศไว้ 4 วิธี ดังต่อไปนี้

1. การบรรยาย (Lecture)

แม้ว่าวิธีนี้จะเป็นวิธีสอนที่ธรรมดาที่สุด แต่ครูผู้สอนสามารถทำให้เกิดประสิทธิภาพได้ โดยผู้สอนจะต้องสอนให้กระชับได้ใจความ นอกจากนี้ครูผู้สอนอาจใช้สื่อการสอนประเภทภาพประกอบหรือของจริงเพื่อทำให้บทเรียนนั้นน่าสนใจ ครูผู้สอนจำเป็นต้องเน้นย้ำถึงมุมมองที่เป็นลักษณะเฉพาะเจาะจงในวัฒนธรรมนั้นๆ รวมถึงต้องคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนจดบันทึกสิ่งสำคัญจากสิ่งที่ได้เรียนรู้

2. การให้ข้อมูลโดยเจ้าของภาษา (Native informants)

ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นเจ้าของภาษานับว่าเป็นแหล่งความรู้ที่ดีที่สุดในการหาความรู้ในด้านวัฒนธรรมของภาษานั้นๆ ครูผู้สอนอาจเชิญเจ้าของภาษาซึ่งอาจเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยน หรือครูผู้สอนชาวต่างชาติ เข้าร่วมการอภิปรายกับนักเรียนในชั้นเรียนในหัวข้อวัฒนธรรมใดหัวข้อหนึ่ง

3. การบันทึกเทปการสัมภาษณ์ (Audiotaped Interviews)

กิจกรรมนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับกิจกรรมการฝึกฟังได้ ครูผู้สอนอาจให้ผู้เรียนเปรียบเทียบวัฒนธรรมของตนกับวัฒนธรรมที่กำลังศึกษาในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จากนั้นครูผู้สอนเปิดเทปวิดีโอซึ่งมีการสัมภาษณ์ชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษา หลังผู้เรียนดูวิดีโอแล้ว ครูผู้สอนอาจให้ผู้เรียนอภิปรายถึงข้อแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของตนเองกับวัฒนธรรมของภาษาต่างประเทศที่ตนกำลังเรียน

4. การใช้บทอ่านเพื่อความเข้าใจในวัฒนธรรม (Using Readings for Cultural Understanding)

วิธีการสอนนี้ แฮดลีย์ (Hadley, 1993: 383; อ้างอิงจาก Byrnes, 1991. *Reflections on the Development of Cross-Cultural Communication*, pp. 205) ได้เสนอแนวทางการสอนซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

- 1) ผู้เรียนอ่านบทอ่านเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของตนเองและบทอ่านที่เป็นภาษาแม่ของผู้เรียน

- 2) ผู้เรียนอ่านเรื่องที่เป็นปรากฏการณ์เดียวกัน หากแต่เป็นบทอ่านเป็นภาษาที่สอง ที่ผู้เรียนกำลังศึกษา
- 3) ผู้เรียนอ่านเรื่องในหัวข้อเดิม ซึ่งเป็นมุมมองของวัฒนธรรมที่สอง แต่บทอ่านเป็น ภาษาแม่ของผู้เรียน
- 4) ผู้เรียนอ่านเรื่องในหัวข้อเดิม ซึ่งเป็นมุมมองของวัฒนธรรมที่สอง และบทอ่านที่ เป็นภาษาที่สองที่ผู้เรียนกำลังศึกษา

วิธีการสอนนี้เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนอ่านบทอ่านที่หลากหลายที่อยู่ภายใต้หัวข้อเดียวกัน แต่ มีมุมมองของวัฒนธรรมที่ต่างกัน วิธีการสอนนี้ช่วยให้ผู้เรียนตระหนักถึงมุมมองของสองวัฒนธรรมซึ่ง อาจแตกต่างกัน อันเนื่องมาจากบริบทที่แตกต่างกัน

วิธีการสอนวัฒนธรรมทั้ง 4 วิธีนับว่าเป็นวิธีการที่ล้วนแต่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าใจในวัฒนธรรม ของภาษาที่สอง ผู้สอนควรเลือกวิธีการที่เหมาะสมกับผู้เรียน สภาพแวดล้อม ทรัพยากร รวมถึงหัวข้อที่ ต้องการจะสอนผู้เรียน

นอกจากวิธีการสอนดังกล่าวข้างต้น แฮดเลย์ (Hadley. 1993: 394-407) ได้เสนอเทคนิคใน การสอนวัฒนธรรม ไว้ดังต่อไปนี้

1. บทอ่านที่แสดงความแตกต่างของวัฒนธรรม (Cultural Capsule) ประกอบไปด้วย คำอธิบายสั้นๆ โดยปกติแล้วมีประมาณ 1-2 ย่อหน้า ซึ่งแสดงความแตกต่างของวัฒนธรรมของภาษา แม่กับวัฒนธรรมของภาษาที่สอง สื่อการสอนประเภทนี้อาจมีรูปถ่าย ของจริง หรือสไลด์ประกอบด้วยก็ได้

หลักการสำคัญของบทอ่านที่แสดงความแตกต่างของวัฒนธรรม (Cultural Capsule) คือ จะต้องแสดงความขัดแย้งของวัฒนธรรมทั้งสองในแง่มุมมองหนึ่ง ยกตัวอย่างเช่น การหัวเราะ ของสตรี วัฒนธรรมของไทยนั้นสอนสตรีว่าเวลาหัวเราะต้องปิดปากเพื่อคุณภาพ แต่ในสังคม อเมริกันหากสตรีปิดปากขณะหัวเราะ คนทั่วไปจะมองว่าเธอคนนั้นกำลังแอบนินทาว่าร้ายใครอยู่

หลังจากผู้เรียนได้อ่านบทความซึ่งแสดงความขัดแย้งของวัฒนธรรมแล้ว ครูผู้สอนก็จะ นำประเด็นที่ผู้เรียนได้ศึกษานำไปสู่การอภิปรายในชั้นเรียน

2. บทอ่านที่แสดงความแตกต่างของวัฒนธรรมที่รวมเป็นหมวดหมู่ (Cultural Cluster) จัดทำโดยการรวบรวมบทอ่านที่แสดงความแตกต่างของวัฒนธรรมที่อยู่ในหัวข้อเดียวกันหรือสัมพันธ์ กัน ตั้งแต่ 3 บทอ่านขึ้นไป ผู้สอนอาจนำสื่อวิดีโอทัศน์มาช่วยสอนด้วยก็ได้ โดยให้ผู้เรียนแสดงบทบาท สมมุติเลียนแบบ ภาพยนตร์ที่พวกเขาได้รับชมจากสื่อวิดีโอทัศน์ที่ครูผู้สอนจัดเตรียมไว้

3. แบบจำลองวัฒนธรรม (Culture Assimilators) เทคนิคการสอนนี้เป็นเทคนิคที่ ใช้ในห้องเรียนเพื่อช่วยให้คนสามารถปรับตัวเข้ากับวัฒนธรรมใหม่ได้

แบบจำลองวัฒนธรรม (Culture Assimilators) ประกอบไปด้วย เหตุการณ์ที่เป็นสถานการณ์ล่อแหลม (critical incidents) จำนวน 75-100 ฉาก (episodes) ที่เกิดขึ้นในวัฒนธรรมของภาษาที่สอง ในแต่ละฉากจะเป็นคำบรรยายสั้นๆ ถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ที่อยู่ในวัฒนธรรมที่เป็นเจ้าของภาษากับผู้ที่อยู่ในวัฒนธรรมอื่นๆ ในแต่ละสถานการณ์จะมีตัวเลือกให้ผู้เรียนเลือกตอบ เมื่อผู้เรียนตอบแล้วก็จะเข้าไปอ่านในส่วนที่เป็นการสะท้อนกลับ (Feedback) เพื่อให้ผู้เรียนตรวจสอบว่าสิ่งที่เขาได้เลือกตอบนั้นถูกหรือไม่ หากไม่ถูกก็จะมีคำอธิบายให้ผู้เรียนมีความเข้าใจมากขึ้น

5. การแสดงละคร (Mini-Dramas)

กิจกรรมการแสดงละครสามารถจัดขึ้นโดยเลือกหัวข้อของวัฒนธรรมที่เป็นความขัดแย้งระหว่างวัฒนธรรมแม่ของผู้เรียนกับวัฒนธรรมที่สอง ตั้งแต่ 3-5 สถานการณ์

ผู้เรียนจะต้องอภิปรายถึงสาเหตุของความไม่เข้าใจในวัฒนธรรมของแต่ละสถานการณ์ซึ่งครูผู้สอนจะเป็นผู้นำในการดำเนินการอภิปราย ซึ่งในแต่ละสถานการณ์ผู้สอนจะให้ข้อมูลเพิ่มเติม ผู้เรียนจะยังไม่ทราบคำตอบว่าอะไรคือสาเหตุที่แท้จริงที่ทำให้เกิดความผิดพลาดในการสื่อสาร คำตอบจะได้รับการเฉลยในสถานการณ์สุดท้าย

หลังจากนั้นผู้สอนจะมอบ “บท” (Script) ให้ผู้เรียนได้แสดงละครในแต่ละฉากหรือสถานการณ์ ผู้สอนจะมีการตั้งคำถามและให้ผู้เรียนช่วยกันอภิปรายหาคำตอบร่วมกัน หลังจากละครทุกฉากหรือทุกสถานการณ์จบลง ครูผู้สอนจะให้ผู้เรียนแปลความและอธิบายถึงสิ่งที่ผู้เรียนได้พบเห็นในละครจำลอง

6. ภาษาท่าทาง (Body Language)

วัฒนธรรมเชื่อมโยงระหว่าง การสื่อสารโดยใช้คำพูดกับการสื่อสารที่ใช้ภาษาท่าทาง (Brooks, 1964) ดังนั้นครูผู้สอนภาษาต่างประเทศจึงไม่ควรละเลยที่จะสอนให้ผู้เรียนเข้าใจในเรื่องของการสื่อสารโดยใช้ภาษาท่าทาง

เทคนิคการสอนที่น่าสนใจในการสอนภาษาท่าทางของวัฒนธรรมที่สองคือ การใช้ภาพยนตร์ต่างประเทศนำไปใช้ประกอบการสอนในห้องเรียน เนื่องจากในภาพยนตร์ต่างประเทศจะมีการสื่อสารโดยใช้ภาษาท่าทางอยู่ตลอดเวลา ในบางครั้งผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องในภาพยนตร์ต่างประเทศทั้งๆที่เขาเหล่านั้นฟังบทสนทนาไม่ออกแม้แต่คำเดียว เนื่องจากผู้เรียนสามารถเดาเนื้อเรื่องผ่านภาษาท่าทางในภาพยนตร์นั้น

7. แบบจำลองวัฒนธรรมโดยใช้รูปภาพ (Cultoons)

เทคนิคการสอนนี้มีความคล้ายคลึงกับแบบจำลองทางวัฒนธรรม (Culture Assimilators) ต่างกันตรงที่ เทคนิคการสอนนี้ใช้รูปภาพในการนำเสนอ โดยปกติจะมีรูปจำนวน 4 รูป ซึ่งในแต่ละรูปจะแสดงให้เห็นถึงสาเหตุที่เป็นไปได้ในการที่จะทำให้เกิดความเข้าใจผิดในวัฒนธรรมที่สอง

วิธีการสอนนี้ ครูผู้สอนจะเป็นผู้บรรยายถึงสถานการณ์ให้ผู้เรียนฟังก่อน หลังจากนั้นจะให้ผู้เรียนเลือกรูปภาพที่คิดว่าตัวละครในรูปภาพนั้นๆแสดงพฤติกรรมตอบสนองได้อย่างถูกต้องเหมาะสมในวัฒนธรรมที่ผู้เรียนศึกษา หากผู้เรียนเลือกรูปภาพที่ตัวละครในรูปภาพแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ครูผู้สอนก็จะให้ผู้เรียนอ่านคำอธิบายหลังรูปภาพว่าเพราะเหตุใดตัวละครในรูปภาพถึงได้แสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในวัฒนธรรมนั้นๆ

8. การสรุปความรู้ทางวัฒนธรรมจากบทอ่าน (The Micro Logue)

เทคนิคการสอนนี้ ครูผู้สอนจะเลือกบทอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่ต้องการให้ผู้เรียนได้ศึกษา เมื่อผู้เรียนได้อ่านเรียบร้อยแล้ว ครูผู้สอนจะให้ผู้เรียนตอบคำถาม แล้วนำเสนอสิ่งที่ได้อ่านโดยการสรุปเป็นคำพูดหรืองานเขียนก็ได้

ข้อดีของเทคนิคการสอนวิธีนี้ก็คือ ครูผู้สอนไม่จำเป็นต้องมีความรู้ในวัฒนธรรมนั้นๆ เพราะผู้เรียนสามารถศึกษาจากบทอ่านได้เลย ข้อดีอีกข้อหนึ่งก็คือ เทคนิคการสอนนี้ใช้เวลาเพียงเล็กน้อยในการทำกิจกรรม

เห็นได้ว่า การสอนวัฒนธรรมมีวิธีการและเทคนิคการสอนมากมาย แต่จะเลือกใช้วิธีใดนั้นต้องคำนึงถึงผู้เรียนเป็นหลัก เพราะกิจกรรมและวิธีสอนแต่ละประเภทมีความจำกัดในเรื่องของอายุ ประสบการณ์ ระดับความรู้ของผู้เรียน ฯลฯ กิจกรรมที่ต้องใช้การวิเคราะห์มากอาจไม่เหมาะกับผู้เรียนที่มีอายุน้อย ในทำนองเดียวกัน การตกแต่งต้นคริสต์มาสหรือการให้ครูแต่งตัวเป็นซานตาคลอสมาแจกขนมให้ผู้เรียนในวันคริสต์มาสก็ไม่เหมาะกับผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ ดังนั้น สำหรับการสอนในด้านวัฒนธรรม นอกจากครูผู้สอนควรจะเลือกใช้วิธีการสอน เทคนิคการสอน รวมทั้งจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับเนื้อหาในวัฒนธรรมนั้นๆ แล้ว ครูผู้สอนจำเป็นต้องคำนึงถึงคุณลักษณะของผู้เรียนด้วย

2.7 การวัดผลทางวัฒนธรรม

การวัดผลทางวัฒนธรรมสามารถกระทำได้เช่นเดียวกับเนื้อหาด้านอื่นๆดังที่ วาล์เลท (Vallette. 1977: 191 -197) ได้เสนอหลักการวัดผลทางด้านความรู้และด้านพฤติกรรมที่สังเกตได้ โดยแบ่งเป็น 5 ระดับด้วยกัน คือ

ขั้นที่ 1 ด้านทักษะกลไก (Mechanical Skill)

สามารถร้องเพลงของเจ้าของภาษา หรือสามารถบอกได้ว่าภาพที่กำหนดให้ภาพใดที่แสดงลักษณะวัฒนธรรมของเจ้าของภาษานั้นๆ หรือสามารถหาเครื่องหมายข้อความที่บรรยายลักษณะของเจ้าของภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ขั้นที่ 2 ด้านความรู้ (Knowledge)

ความสามารถจับคู่คำจำกัดความในข้อความในคอลัมน์ซ้ายมือกับคำหรือข้อความในคอลัมน์ทางขวามือ หรือเลือกคำตอบที่ถูกต้อง เพื่อมาเติมความหรือประโยคที่บรรยายเกี่ยวกับเรื่องวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ด้านการถ่ายโอนความรู้ (Transfer)

สามารถนำความรู้ที่เรียนมาแล้ว ไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ใหม่ เช่น จากสถานการณ์ต่างๆ หรือข่าว ข้อความในหนังสือพิมพ์ ผู้เรียนสามารถบอกได้ว่าแสดงถึงวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอย่างไร

ขั้นที่ 4 ด้านการสื่อสาร (Communication)

ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจและแสดงออกได้ เช่น สามารถแสดงบทบาทเหมือนกับอยู่ในสถานการณ์ที่แสดงถึงวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การไปซื้อของ การจองห้อง การรับโทรศัพท์ หรือ การใช้ภาษาในร้านอาหาร เป็นต้น

ขั้นที่ 5 ด้านการวิเคราะห์วิจารณ์ (Criticism)

สามารถอธิบายส่วนที่แตกต่าง ส่วนที่เหมือนกันระหว่างวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและของตนเอง หรือสามารถอธิบายสิ่งที่ชอบหรือไม่ชอบเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

สรุปได้ว่า การวัดผลทางวัฒนธรรมมีหลายระดับ โดยเรียงลำดับจากความซับซ้อนน้อยไปหาความซับซ้อนมาก ยิ่งระดับการศึกษาของผู้เรียนสูงเท่าไรการวัดผลทางวัฒนธรรมก็ต้องมีความซับซ้อนมากขึ้นเท่านั้น การวัดผลทางวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่จำเป็นในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ เพราะภาษาและวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่แยกกันไม่ออก เมื่อครูผู้สอนต้องการวัดความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของผู้เรียน นอกจากทักษะทางภาษา อันได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ที่ครูผู้สอนจำเป็นต้องวัดแล้ว ความเข้าใจในวัฒนธรรมก็เป็นอีกหัวข้อหนึ่งที่ครูผู้สอนต้องสอดแทรกเข้าไปในการวัดผลนั้นๆ ด้วย เพราะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้นผู้เรียนต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้องและเหมาะสมกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 งานวิจัยในประเทศ

มีงานวิจัยหลายเรื่องซึ่งศึกษาถึงความรู้และความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกของผู้เรียนไทย ในหลายระดับการศึกษา ตามที่แสดงไว้ดังนี้

พนิดา สุนทรวินิต (2533) ได้ทำการศึกษาความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และความเข้าใจในวัฒนธรรม ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำ นักเรียนสามารถทำคะแนนเฉลี่ยได้ 14.57 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนนหรือคิดเป็นร้อยละ 36.42 2) ความเข้าใจในวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษาของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง นักเรียนสามารถทำคะแนนเฉลี่ยได้ 24.14 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนนหรือคิดเป็นร้อยละ 60.34 และ 3) ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับความเข้าใจในวัฒนธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จารุมาลย์ ตรีมาศ (2538) ได้ทำการศึกษาความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่จบมัธยมศึกษาตอนต้น ในปีการศึกษา 2537 มีความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษที่ระดับคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 56.98 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ ร้อยละ 60

บุญฤทธิ์ โสมณี (2545) ทำการวิจัยศึกษาและเปรียบเทียบ ความรู้ด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ของวิทยาเขตที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด โดยแบ่งความรู้ด้านวัฒนธรรมอังกฤษออกเป็นสามตอนคือ 1) ด้านการสนทนาในชีวิตประจำวัน 2) ความรู้ด้านธรรมเนียมในการปฏิบัติในการดำเนินชีวิต ทัศนคติ และค่านิยมต่างๆ และ 3) ความรู้เกี่ยวกับมารยาทบนโต๊ะอาหารและการแสดงพฤติกรรม ผลการวิจัยสรุปว่า ความรู้ด้านวัฒนธรรมอังกฤษของนักศึกษาคิดเป็นร้อยละ 50.61 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ระดับ ร้อยละ 61

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่าความรู้ด้านวัฒนธรรมระหว่างนักศึกษาในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดโดยภาพรวมไม่มีความแตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม ความเข้าใจในวัฒนธรรมอังกฤษด้าน

ธรรมเนียมปฏิบัติ การดำเนินชีวิต ทักษะคิดและค่านิยมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

เห็นได้ว่าความเข้าใจในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาของนักเรียนไทยอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ โดยสังเกตจากผลการวิจัยซึ่งพบว่าผู้เรียนไทยมีความเข้าใจในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

นอกจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกข้างต้น มีนักวิจัยหลายคนได้ให้ความสนใจในการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการอ่าน ดังนี้

อัชฌา ชื่นบุญ (2544) ทำการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดกรุงเทพมหานครจำนวน 554 คน โดยได้ศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน ได้แก่ ความสามารถด้านโครงสร้าง ความเข้าใจคำศัพท์ ความสามารถในการสร้างความคิดรวบยอด ความเชื่อมั่นในตัวเอง และเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษพบว่าปัจจัยทั้ง 5 ประการมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่านที่ระดับ 0.01

สายชล เมธาอาภาณนนท์ (2546) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านระดับวิจารณ์ของนิสิตเอกภาษาอังกฤษของนิสิตเอกภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 จำนวน 57 คน โดยใช้แบบทดสอบซึ่งแบ่งเป็น 3 หัวข้อ ได้แก่ ทักษะการตัดสินใจข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น ทักษะการอนุมานสิ่งที่ผู้เขียนมิได้กล่าวไว้โดยตรง และการประเมินทัศนคติของผู้เขียนต่อเรื่องราวที่อ่าน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านระดับวิจารณ์ของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 อยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยทักษะที่นิสิตมีคะแนนสูงสุดคือ ทักษะการตัดสินใจข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น รองลงมาคือ ทักษะการอนุมานสิ่งที่ผู้เขียนมิได้กล่าวไว้โดยตรง สำหรับทักษะการประเมินทัศนคติของผู้เขียนต่อเรื่องราวที่อ่านเป็นทักษะที่มีปัญหามากที่สุด

สุพรรณา ศรีประเสริฐ (2549) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยบางประการกับความสามารถทางการอ่านในระดับวิเคราะห์วิจารณ์ของนักศึกษาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต จำนวน 97 คน โดยได้ศึกษาปัจจัยที่น่าจะส่งผลต่อความสามารถด้านการอ่านใน 3 หัวข้อ

ได้แก่ เพศ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และนิสัยรักการอ่าน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถทางการอ่านในระดับวิเคราะห์วิจารณ์อยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า ปัจจัยด้านเพศมีความสัมพันธ์กับความสามารถทางการอ่านในระดับวิเคราะห์วิจารณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 กล่าวคือ เพศหญิง มีความสามารถทางการอ่านสูงกว่าเพศชาย สำหรับปัจจัยด้าน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และนิสัยรักการอ่าน ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถทางการอ่านในระดับวิเคราะห์วิจารณ์

จากงานวิจัยข้างต้นพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการด้วยกัน เช่น ความเข้าใจคำศัพท์และโครงสร้าง เพศ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นต้น อย่างไรก็ตามยังไม่พบว่ามีงานวิจัยเรื่องใดในประเทศที่ศึกษาถึงปัจจัยในด้านความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกที่อาจจะส่งผลต่อความสามารถในการอ่านของผู้เรียน

3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

มีนักวิจัยชาวต่างประเทศหลายท่านได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ของความเข้าใจในวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อความสามารถทางภาษาไว้หลายแง่มุม ดังต่อไปนี้

ไฮแลนด์ (Hyland. 1993: 69-84) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมและการเรียนรู้เรื่องความชอบในรูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียนญี่ปุ่น โดยใช้แบบสอบถาม เพื่อพิสูจน์ว่าปัจจัยอะไรบ้างที่เป็นตัวส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ทั้งในภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่นกับนักเรียน 440 คน ในมหาวิทยาลัย 8 แห่งในญี่ปุ่น (265 คน) และวิทยาลัยแห่งหนึ่งในประเทศนิวซีแลนด์ (140 คน) ผลการวิจัยพบว่า ความแตกต่างระหว่างเพศ ระดับของวิทยาลัย จำนวนปีของการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวนของภาคเรียนที่นักเรียนได้เรียนกับครูต่างชาติ และการเรียนในต่างประเทศมีส่วนเกี่ยวข้องกับ ความแตกต่างของรูปแบบการเรียนรู้ นักเรียนญี่ปุ่นไม่มีรูปแบบการเรียนรู้หลัก แต่มีรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย ความชอบในรูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจากเจ้าของภาษาและนักเรียนที่พูดภาษาต่างกันจะมีพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่ต่างกันด้วย

หว่อง (Wong. 2000) ได้ทำการวิจัยซึ่งเป็นวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาเอก เรื่อง “The influence of gender and culture on the pedagogy of five western EFL teachers in China” ซึ่งเป็นงานวิจัยที่ทำการศึกษาอิทธิพลของเพศและวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศจีน ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยในมุมมองกลับ กล่าวคือ แทนที่จะศึกษาถึงวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับการเรียนภาษาอังกฤษ กลับเป็นการวิจัยถึง ปัญหาที่ครูที่เป็นเจ้าของภาษาประสบในการสอนภาษาอังกฤษในต่างประเทศที่ภาษาอังกฤษไม่ได้เป็นภาษาแม่ ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูชาวตะวันตกที่สอนวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 5 คน ผลการวิจัยพบว่า

อิทธิพลที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีทั้งสิ้น 30 หัวข้อ ซึ่งอิทธิพลทั้งหมดสามารถนำมารวมกลุ่มแยกได้เป็น 3 กลุ่มด้วยกัน ได้แก่

1) ประสบการณ์และความคาดหวังของผู้สอน ในกลุ่มนี้จะประกอบไปด้วยอิทธิพลที่มีผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษ อาทิเช่น ประสบการณ์ในการสอนของครู ประสบการณ์ในเรื่องของการข้ามของวัฒนธรรม ประสบการณ์เรียนรู้ เพศ ความสนใจ ทักษะ ฯลฯ

2) สภาพความเป็นจริงและข้อจำกัดของบริบทในภาษาแม่ อิทธิพลที่มีผลต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่อยู่ในกลุ่มนี้ ได้แก่ เป้าหมายในการจัดการ ห้องเรียน หนังสือเรียน แหล่งเรียนรู้ สภาพทางการเมือง อายุของผู้เรียน ความสนใจ ฯลฯ

3) อิทธิพลอื่นๆ อันได้แก่ เจตคติของผู้เรียน ความสัมพันธ์ระหว่างครูชาวต่างชาติกับครูชาวจีน ปัญหาส่วนบุคคลและการพัฒนาทางวิชาชีพ

ครูผู้สอนที่สอนภาษาอังกฤษในประเทศจีนจำนวน 5 ท่าน ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับอิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ไว้ดังต่อไปนี้

- 1) วัฒนธรรมตะวันตกและวัฒนธรรมจีนในการเรียนรู้มีความแตกต่างกันอย่างมาก
- 2) ความแตกต่างระหว่างครูชาวตะวันตกและครูชาวจีนในการสอนภาษามีอยู่อย่างชัดเจน กล่าวคือครูชาวจีนนิยมให้วิธีการสอนแบบดั้งเดิมตามแนวความคิดของชาวจีนในการสอนภาษาอังกฤษแทนที่จะใช้วิธีการสอนเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นวิธีที่ถูกพัฒนาขึ้นโดยชาวตะวันตก
- 3) การปรับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับบริบทของประเทศจีน ทำได้โดยเพิ่มการสอนโครงสร้างในชั้นเรียนให้ผู้เรียนทำงานในกลุ่มย่อย อนุญาตให้ผู้เรียนใช้ภาษาจีนได้บ้างในชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษและให้ผู้เรียนตอบคำถามพร้อมกันทั้งห้องบ้างแทนที่จะถามเป็นรายบุคคลอย่างเดียว เป็นต้น

ซาลูเวีย (Saluveer.2004) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “Teaching Culture in English Classes” ซึ่งเป็นการศึกษาสภาพการเรียนการสอนวัฒนธรรมในห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในประเทศเอสโตเนีย งานวิจัยได้ข้อค้นพบว่า

1. ครูผู้สอนจำนวนหนึ่งในสามของกลุ่มตัวอย่างมีการสอดแทรกการสอนวัฒนธรรมอังกฤษในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ และมีการพูดถึงปัญหาของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมจำนวนสัปดาห์ละ 1 ครั้ง
2. ครูผู้สอนใช้เทคนิคการสอนหลากหลายในการสอนวัฒนธรรมโดยเรียงลำดับได้คือ วิธีสอนวัฒนธรรมโดยวิธีโครงการเป็นที่นิยมมากที่สุดมีระดับคะแนน 4.09 ตามมาด้วยการสอนโดยใช้วิดีโอมีระดับคะแนนทั้งสิ้น 4.06 การพูดคุยอภิปรายถึงปัญหาของวัฒนธรรมที่สองเป็นที่นิยมใช้กันในลำดับที่สาม มีระดับคะแนน 4.00 ส่วนวิธีการสอนที่ครูผู้สอนนิยมใช้น้อยที่สุดคือการบรรยาย ซึ่งมีระดับคะแนนเพียง 2.31 เท่านั้น

สำหรับเทคนิคในการสอนวัฒนธรรมนั้นจะพบว่า ครูผู้สอนภาษาจำนวนมากเลือกใช้บทความแสดงความแตกต่างของวัฒนธรรม (Culture capsule) ในการสอนวัฒนธรรม โดยมีคะแนนเฉลี่ยทั้งสิ้น 3.41 นอกจากนี้ครูผู้สอนอื่นๆ ยังได้เสนอเทคนิคที่ใช้ในการสอนวัฒนธรรมเพิ่มเติม เช่น การจัดไปทัศนศึกษาที่ประเทศอังกฤษ การนำเสนอผลงาน การพูดคุยพบปะกับเจ้าของภาษา รวมถึงการเขียนจดหมายกับเพื่อนที่เป็นชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษา

3. ครูผู้สอนถูกถามให้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับหัวข้อวัฒนธรรมที่มีความสำคัญที่ควรสอนให้แก่ผู้เรียน ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในเอสโตเนีย ได้เสนอหัวข้อวัฒนธรรมที่ควรสอนโดยหัวข้อที่ครูผู้สอนได้เสนอ 4 หัวข้อของวัฒนธรรมที่มีความจำเป็นต้องสอนสูงที่สุด ได้แก่

1. แบบแผนของความสุภาพ (Pattern of politeness)
2. ขนบธรรมเนียมประเพณี (Custom and Tradition)
3. แบบแผนของชาตินั้นๆ (National Stereotype)
4. กฎเกณฑ์ของพฤติกรรม (Rules of behavior)

ส่วนหัวข้ออื่นๆ ที่มีความต้องการในการสอนให้แก่ผู้เรียนรองลงมาได้แก่ ชีวิตครอบครัว (Family life) วิถีชีวิตของเยาวชน (Youth life) การศึกษา (Education) และอาหาร (Food) หัวข้อทางวัฒนธรรมที่ครูผู้สอนเห็นว่ามีความจำเป็นน้อยที่สุดในการสอดแทรกในการสอนได้แก่ กฎหมายและความเป็นระเบียบเรียบร้อย (Law and order)

จอห์นสัน (Johnson. 1981) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความซับซ้อนของโครงสร้างประโยคและความยากของคำในปรากฏในบทอ่านกับการมีประสบการณ์เดิมในด้านวัฒนธรรม โดยทำการวิจัยกับนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยชาวอิหร่าน จำนวน 46 คน กลุ่มตัวอย่างถูกแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยที่

กลุ่มที่ 1 ได้รับมอบหมายให้ศึกษาบทอ่านที่เป็นภาษาอังกฤษที่ยังไม่ได้ปรับแก้ให้ง่ายต่อความเข้าใจ จำนวน 2 เรื่องด้วยกัน โดยที่บทอ่านเรื่องแรกเป็น นิทานพื้นบ้านของอิหร่าน (Iranian folklore) ส่วนบทอ่านที่สองเป็น นิทานพื้นบ้านของอเมริกัน (American folk) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 ได้รับมอบหมายให้อ่านบทอ่าน 2 เรื่องซึ่งเป็นเรื่องเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างแรก แต่บทอ่านของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ได้มีการปรับให้ง่ายต่อความเข้าใจ หลังจากนั้นกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มทำการทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านของบทอ่านทั้งสองเรื่อง ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มสามารถทำแบบทดสอบที่เกี่ยวข้องกับนิทานพื้นบ้านของอิหร่านได้ดี ในขณะที่ทั้งสองกลุ่มมีคะแนนในการทำแบบทดสอบที่เกี่ยวข้องกับนิทานพื้นบ้านของอเมริกันได้ไม่ดี ซึ่งแสดงว่าประสบการณ์เดิมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมส่งผลต่อความสามารถในการอ่านมากกว่า ความซับซ้อนของโครงสร้างประโยค และความหมายของคำ

นอกจากงานวิจัยข้างต้น จอห์นสัน (Johnson. 1982) ได้ทำการทดลองศึกษาถึงปัจจัยสองด้านที่มีผลต่อการอ่าน อันได้แก่ ความเข้าใจในวัฒนธรรม และ ช่วงเวลาในการศึกษาคำศัพท์ที่ผู้เรียนไม่คุ้นเคยซึ่งปรากฏอยู่ในบทอ่าน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย จำนวน 72 คน ซึ่งได้รับมอบหมายให้อ่านเรื่องเกี่ยวกับ วันฮาโลวีน (Halloween) ในบทอ่านนี้ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมทั้งที่กลุ่มตัวอย่างคุ้นเคยและไม่คุ้นเคย ส่วนในด้านคำศัพท์นั้นกลุ่มตัวอย่างได้ทำการศึกษาคำศัพท์ใหม่ที่ไม่คุ้นเคยสองรูปแบบด้วยกัน คือ 1) ศึกษาความหมายคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยก่อนการอ่าน และ 2) ศึกษาคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยในขณะที่อ่าน ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างสามารถทำคะแนนในส่วนเนื้อเรื่องที่กลุ่มตัวอย่างมีความคุ้นเคยด้านวัฒนธรรมได้ดีกว่าสิ่งที่ไม่คุ้นเคย แต่สิ่งที่น่าสนใจก็คือ ช่วงเวลาในการศึกษาคำศัพท์ใหม่ที่ยังไม่คุ้นเคยไม่ส่งผลต่อการจำศัพท์แต่อย่างใด

เรย์โนลด์ และ คนอื่นๆ (Reynolds.; et al. 1982: 353-366) ทำการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์เดิมในด้านวัฒนธรรมและความเข้าใจในการอ่าน โดยทำการศึกษากับนักเรียนเกรด 8 โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นสองกลุ่ม ได้แก่ ชาวอเมริกันผิวขาว และ ชาวอเมริกันผิวดำ โดยกำหนดให้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มอ่านบทอ่านที่เกี่ยวกับเรื่อง “playing the dozens” ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ใช้ความสามารถในการใช้ความรู้ ความอดทน ปฏิภาณ ในการถกเถียงในหัวข้อใดหัวข้อหนึ่ง กิจกรรมนี้เป็นที่นิยมมากในหมู่ชาวอเมริกันผิวดำ กิจกรรม “playing the dozens” นี้ถือว่าเป็นรากฐานของดนตรีแนว Hip Hop ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในบทอ่านของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนชาวอเมริกันผิวดำมองว่า “playing the dozens” เป็นการละเล่นอย่างหนึ่ง ในขณะที่นักเรียนชาวอเมริกันผิวขาวกลับมองว่ากิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่มีความ

รุนแรงและหยาบคาย จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ประสบการณ์เดิมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมส่งผลอย่างมากกับการตีความในเรื่องที่อ่าน ผลการวิจัยนี้ส่งเสริมผู้สอนตระหนักในการเลือกเรื่องที่จะให้ผู้เรียนอ่าน รวมถึงการจัดทำแบบทดสอบการอ่านที่ปราศจากอคติทางวัฒนธรรม เนื่องจาก ในบางครั้งผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านสูงแต่ปราศจากซึ่งความเข้าใจในวัฒนธรรม นั้นย่อมทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถตรวจสอบได้ว่าการที่ผู้เรียนทำคะแนนได้ไม่ดีนั้นเกิดจากการขาดซึ่งความสามารถในการอ่านหรือความเข้าใจในวัฒนธรรม

เห็นได้ว่าความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษามีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จในการสื่อสารและการเรียนเป็นอย่างมาก นอกเหนือจากความรู้ในด้านโครงสร้างและความหมาย ดังนั้นผู้สอนภาษาต่างประเทศจะต้องมีความเข้าใจในวัฒนธรรมและเห็นความสำคัญของการสอนเนื้อหาวัฒนธรรมควบคู่กับการสอนภาษาด้วย เพราะจะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนภาษาได้อย่างเข้าใจและสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้อย่างเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับของสมาชิกในวัฒนธรรมที่เป็นเจ้าของภาษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาควิชาภาษาต่างประเทศและอุตสาหกรรมบริการ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ซึ่งแบ่ง ผู้เรียนตามสาขาที่เรียน รวมทั้งสิ้น 4 สาขา ได้แก่ สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล สาขาภาษาญี่ปุ่น สาขาการท่องเที่ยว และ สาขาการโรงแรม จำนวน 426 คน

ตาราง 2 จำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาควิชาภาษาต่างประเทศและอุตสาหกรรมบริการ แยกตามสาขา

สาขาวิชา	จำนวนนักศึกษา (คน)
1. ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล	92
2. ภาษาญี่ปุ่น	55
3. การท่องเที่ยว	27
4. การโรงแรม	252
รวม	426

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาควิชาภาษาต่างประเทศและอุตสาหกรรมบริการ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ซึ่งแบ่ง ผู้เรียนตามสาขาที่เรียน รวมทั้งสิ้น 4 สาขา ได้แก่ สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการ

สื่อสารสากล สาขาภาษาญี่ปุ่น สาขาการท่องเที่ยวและสาขาการโรงแรม โดยใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละสาขาวิชา (Proportional - Stratified random sampling) โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 25 ของประชากรทั้งหมด ได้นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 107 คน

ตาราง 3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละสาขาวิชา

สาขาวิชา	จำนวนนักศึกษา (คน)
1. ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล	23
2. ภาษาญี่ปุ่น	13
3. การท่องเที่ยว	8
4. การโรงแรม	63
รวม	107

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ (Multiple choice) ชนิด 4 ตัวเลือกจำนวน 40 ข้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น การให้คะแนนคือตอบถูกได้ 1 คะแนนและตอบผิดได้ 0 คะแนน เป็นการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยครอบคลุมความสามารถในการหารายละเอียด การจับใจความสำคัญ การตีความและการสรุปความ

2. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก

แบบทดสอบที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ (Multiple choice) ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 70 ข้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น การให้คะแนนคือตอบถูกได้ 1 คะแนนและตอบผิดได้ 0 คะแนน เป็นการทดสอบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก 3 ประเภท ได้แก่ วัฒนธรรมเชิงข้อมูล วัฒนธรรมเชิงพฤติกรรม และวัฒนธรรมเชิงสัมฤทธิ์ผล

การที่ผู้วิจัยกำหนดจำนวนข้อของแบบทดสอบทั้งสองฉบับไม่เท่ากันเนื่องจาก เวลาในการทำแบบทดสอบทั้งสองฉบับเท่ากันคือ 1.30 ชั่วโมง ซึ่งหากพิจารณาเวลาในการทำแบบทดสอบจะพบว่าข้อสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจะใช้เวลาในการทำมากกว่า ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดจำนวนข้อให้แบบทดสอบนี้มีจำนวนข้อน้อยกว่าแบบทดสอบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

- 1.1 ศึกษาทฤษฎี แนวคิด เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ
- 1.2 ค้นคว้าหาบทอ่านที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก
- 1.3 รวบรวมบทอ่านที่ค้นคว้าได้ นำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาเลือกบทอ่านที่มีความเหมาะสม

ซึ่งมีความสอดคล้องกับประเภทของวัฒนธรรมทั้ง 3 ประเภท ได้แก่ วัฒนธรรมเชิงข้อมูล วัฒนธรรมเชิงพฤติกรรมและวัฒนธรรมเชิงสัมฤทธิ์ผล นำมาสร้างเป็นแบบทดสอบ ได้บทอ่านจำนวนทั้งสิ้น 7 เรื่อง ได้แก่

1) The Origin of Thanksgiving Day	สอดคล้องกับวัฒนธรรมเชิงพฤติกรรม
2) Benjamin Franklin	สอดคล้องกับวัฒนธรรมเชิงสัมฤทธิ์ผล
3) Verbal Communication	สอดคล้องกับวัฒนธรรมเชิงพฤติกรรม
4) Predicting the Future of Shopping	สอดคล้องกับวัฒนธรรมเชิงพฤติกรรม
5) Body Language	สอดคล้องกับวัฒนธรรมเชิงพฤติกรรม
6) Buckingham Palace	สอดคล้องกับวัฒนธรรมเชิงข้อมูล
7) History of the RMS Titanic	สอดคล้องกับวัฒนธรรมเชิงข้อมูล

- 1.4 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน จำนวน 53 ข้อ

- 1.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน

ภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมเพื่อที่จะนำมาแก้ไขข้อบกพร่องก่อนนำไปใช้

- 1.6 เมื่อปรับปรุงแก้ไขข้อทดสอบเรียบร้อยแล้ว นำข้อสอบไปทดลองสอบกับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาควิชาภาษาต่างประเทศและอุตสาหกรรมบริการ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน เพื่อนำผลมาวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตร KR-21 ของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson Formula) และวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อในเรื่องของความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก โดยเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.02 ถึง 0.08 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ซึ่งมีข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพจำนวน 43 ข้อ

- 1.7 แก้ไขปรับปรุงข้อทดสอบและคัดเลือกข้อสอบที่เหมาะสมจำนวน 40 ข้อ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก

การสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก ได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาเนื้อหาทางวัฒนธรรมที่ปรากฏอยู่ในแบบเรียนภาษาอังกฤษในรายวิชาบังคับ ได้แก่ วิชาภาษาอังกฤษ 1 และ วิชาภาษาอังกฤษ 2 เนื่องจากเป็นวิชาบังคับที่นักศึกษาทุกคนต้องเรียน

2.2 ศึกษาตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างข้อสอบ

2.3 กำหนดประเภทวัฒนธรรมที่ทำการทดสอบ โดยแบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่

- 1) วัฒนธรรมเชิงข้อมูล (Factual Culture)
- 2) วัฒนธรรมเชิงพฤติกรรม (Behavioral Culture)
- 3) วัฒนธรรมเชิงสัมฤทธิ์ผล (Achievement Culture)

2.4 กำหนดหัวข้อวัฒนธรรมย่อยที่มีความสอดคล้องกับหัวข้อวัฒนธรรมทั้ง 3 หัวข้อข้างต้น ได้หัวข้อวัฒนธรรมที่ใช้ศึกษาดังต่อไปนี้

1) วัฒนธรรมเชิงข้อมูล (Factual Culture)

- 1.1 ความรู้เกี่ยวกับภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์
- 1.2 ความรู้เกี่ยวกับการเมืองการปกครอง
- 1.3 สถานที่สำคัญ
- 1.4 การเดินทาง
- 1.5 บุคคลสำคัญ
- 1.6 ธงชาติ

2) วัฒนธรรมเชิงพฤติกรรม (Behavioral Culture)

2.1 การสนทนาในชีวิตประจำวัน

- 2.1.1 การทักทายและแนะนำตัว
- 2.1.2 การขอร้อง
- 2.1.3 การเรียกขานบุคคล
- 2.1.4 การกล่าวชมเชย และการแสดงความยินดี
- 2.1.5 การเชื้อเชิญ
- 2.1.6 การแสดงความดีใจ และเสียใจ
- 2.1.7 การใช้โทรศัพท์
- 2.1.8 การขอโทษ และการให้อภัย
- 2.1.9 การแสดงความเห็น
- 2.1.10 การขอบคุณ

2.2 ภาษาท่าทาง

2.3 ธรรมเนียมปฏิบัติ การดำเนินชีวิต ทัศนคติและค่านิยม

2.3.1 ศาสนาและความเชื่อโซกลาง

2.3.2 ค่านิยมทางสังคม

2.3.3 ขนบธรรมเนียมประเพณี และการเฉลิมฉลองในวัน สำคัญ

2.3.4 อาหาร และมารยาทในการรับประทานอาหาร

2.3.5 ชนิดของร้านอาหาร

2.3.6 การแต่งงาน

2.3.7 การมีนัด และการสร้างมิตรภาพ

2.3.9 การแต่งกาย

2.3.10 ลักษณะที่อยู่อาศัย

3) วัฒนธรรมเชิงสัมฤทธิ์ผล (Achievement Culture)

3.1 วรรณกรรม

3.2 เพลงและดนตรี

3.3 ภาพยนตร์

3.4 กีฬา

3.5 นักกีฬา

2.5 สร้างตารางกำหนดคุณลักษณะของข้อสอบ (Test Specification) เพื่อกำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับจำนวนข้อสอบ

2.6 สร้างแบบทดสอบแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 104 ข้อ

2.7 นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจ เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และตรวจแก้ไขภาษา และความเหมาะสมของตัวเลือกและตัวลง

2.8 นำแบบทดสอบมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ หลังจากนั้นนำเอาแบบทดสอบไปทดลองกับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาควิชาภาษาต่างประเทศและอุตสาหกรรมบริการ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน เพื่อนำผลมาวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตร KR-21 ของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson Formula) และวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อในเรื่องของความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก โดยเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.02 ถึง 0.08 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ซึ่งมีข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพจำนวน 83 ข้อ

2.9 แก้ไขปรับปรุงข้อทดสอบและคัดเลือกข้อสอบที่เหมาะสมจำนวน 70 ข้อ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

1. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและแบบทดสอบความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้กลุ่มตัวอย่างทำ โดยเว้นช่วงระยะเวลาในการทำข้อสอบทั้งสองฉบับไม่เกินหนึ่งสัปดาห์ เนื่องจากผู้เรียนอาจเกิดความเหนื่อยล้าหากทำข้อสอบทั้งสองฉบับในวันเดียวกัน อย่างไรก็ตามหากมีการเว้นระยะเวลาในการทำข้อสอบทั้งสองฉบับนานเกินไปอาจทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากตัวแปรสอดแทรกอื่นๆ ซึ่งอาจทำให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อนได้
2. นำข้อมูลที่ได้ มาตรวจให้คะแนนและทำการวิเคราะห์ต่อไป

การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก
 - 2.1 หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบทดสอบทั้งชุด
 - 2.2 หาค่าเฉลี่ย ร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของหัวข้อวัฒนธรรมในแต่ละหัวข้อ เพื่อศึกษาหัวข้อวัฒนธรรมที่ผู้เรียนมีปัญหา
3. แปลผลคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและคะแนนจากแบบทดสอบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก โดยผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ของ ออยเลอร์ (Oller.1983) ซึ่งได้ตั้งเกณฑ์ระดับความสามารถไว้ 7 ระดับ ซึ่งแสดงไว้ในตาราง 4 ดังนี้

ตาราง 4 ระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก

ร้อยละ	ระดับ
น้อยกว่า 30	ต่ำมาก
31-40	ต่ำ
41-50	ค่อนข้างต่ำ
51-60	ปานกลาง
61-70	ค่อนข้างสูง
71-80	สูง
มากกว่า 80	สูงมาก

4. วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก

5. ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยใช้ t-test

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ผู้วิจัยใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ สถิติพื้นฐาน สถิติที่ใช้ในการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และ สถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐาน

1. สถิติพื้นฐาน ผู้วิจัยได้ใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก ซึ่งได้แก่

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean)

1.2 ร้อยละ (Percentage)

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยนำมาใช้ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก ได้แก่ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน ได้แก่ การทดสอบที (t-test)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาควิชาภาษาต่างประเทศและอุตสาหกรรมบริการ ปรากฏว่า ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังที่ได้เสนอไว้เป็น 3 ตอน ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก
2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
3. ความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก

ตอนที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาควิชาภาษาต่างประเทศและอุตสาหกรรมบริการ ปีการศึกษา 2550 จำนวนทั้งสิ้น 107 คน เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและคะแนนจากแบบทดสอบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกมาคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ปรากฏผลดังแสดงไว้ในตาราง 5 ดังนี้

ตาราง 5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและแบบทดสอบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก

แบบทดสอบ	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	r_{xy}
ความสามารถในการอ่าน	40	20.90	0.736**
ความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก	70	36.99	

จากตาราง 5 แสดงว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปได้ว่า ถ้าผู้เรียนมีความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกเป็นอย่างดี น่าจะส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีด้วย ในทางกลับกัน ถ้าผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกน้อย อาจทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในระดับต่ำ

ตอนที่ 2 ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

ในการศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาควิชาภาษาต่างประเทศและอุตสาหกรรมบริการ ปีการศึกษา 2550 จำนวนทั้งสิ้น 107 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ ซึ่งประกอบไปด้วยบทความจำนวนทั้งสิ้น 7 บทความ ปรากฏว่าได้ผลดังที่แสดงไว้ในตาราง 6 ดังนี้

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน

จำนวนนักศึกษา	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	ร้อยละ	การแปลผล
107	40	20.90	6.51	52.24	ปานกลาง

จากตาราง 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 20.90 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 52.24 ซึ่งแปลผลได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง (Oller.1983) เมื่อนำข้อมูลที่ได้มาจำแนกตามสาขาที่เรียนทั้งสิ้น 4 สาขา ได้แก่ สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล สาขาภาษาญี่ปุ่น สาขาการท่องเที่ยว และสาขาการโรงแรม ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 7 ดังนี้

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละของคะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจำแนกตามสาขาที่เรียน

สาขาที่เรียน	จำนวน นักศึกษา	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D	ร้อยละ
1. ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล	23	40	23.65	4.67	59.13
2. ภาษาญี่ปุ่น	13	40	23.92	5.69	59.81
3. การท่องเที่ยว	8	40	24.38	5.68	60.94
4. การโรงแรม	63	40	18.83	6.65	47.06
รวม	107	40	20.90	6.51	52.24

ตาราง 7 เป็นการวิเคราะห์ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยจำแนกตามสาขาที่เรียนพบว่า นักศึกษาสาขาการท่องเที่ยวทำคะแนนสอบได้มากที่สุด โดยมีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 24.38 คิดเป็นร้อยละ 60.94 ในขณะที่นักศึกษาสาขาการโรงแรมทำคะแนนได้ต่ำที่สุด โดยมีระดับคะแนนเฉลี่ย 18.83 คิดเป็นร้อยละ 47.06

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษชุดนี้ ประกอบไปด้วยบทอ่านจำนวนทั้งสิ้น 7 บทอ่าน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความสามารถในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบทอ่านได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงไว้ในตาราง 8 ดังนี้

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละของคะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านโดยจำแนกตามบทอ่าน

บทอ่าน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D	ร้อยละ
1. The origin of Thanksgiving Day	5	3.04	1.13	60.75
2. Benjamin Franklin	5	2.29	1.12	45.79
3. Verbal Communication	4	1.54	1.40	38.55
4. Predicting the Future of Shopping	5	2.90	1.40	58.13
5. Body Language	5	2.85	1.28	57.00
6. Buckingham Palace	4	1.99	1.01	49.77
7. History of the RMS Titanic	12	6.28	2.58	52.34
รวม	40	20.90	6.51	52.24

จากตาราง 8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถทำข้อสอบในบทอ่านที่ 1 (The origin of Thanksgiving Day) ได้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.75 อันดับที่สองได้แก่บทอ่านที่ 4 (Predicting the Future of Shopping) คิดเป็นร้อยละ 58.13 บทอ่านที่กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนมากเป็นอันดับสามได้แก่บทอ่านที่ 5 (Body Language) คิดเป็นร้อยละ 57.00 กลุ่มตัวอย่างทำคะแนนจากบทอ่านที่ 7 (History of the RMS Titanic) ได้เป็นลำดับที่สี่ คิดเป็นร้อยละ 52.34 บทอ่านที่กลุ่มตัวอย่างทำคะแนนได้เป็นอันดับที่ห้าได้แก่ บทอ่านที่ 6 (Buckingham Palace) คิดเป็นร้อยละ 49.77 กลุ่มตัวอย่างทำคะแนนในอ่านที่ 2 (Benjamin Franklin) เป็นอันดับที่หก คิดเป็นร้อยละ 45.79 ส่วนบทอ่านที่กลุ่มตัวอย่างทำคะแนนได้น้อยที่สุดคือ บทอ่านที่ 3 (Verbal Communication) คิดเป็นร้อยละ 38.55

ตอนที่ 3 ความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก

ในการศึกษาความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาควิชาภาษาต่างประเทศและอุตสาหกรรมบริการ ปีการศึกษา 2550 จำนวนทั้งสิ้น 107 คน ปรากฏได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงไว้ในตาราง 10 ดังนี้

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละ ของแบบทดสอบความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก

จำนวนนักศึกษา	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	ร้อยละ	การแปลผล
107	70	36.99	10.09	52.84	ปานกลาง

จากตาราง 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทำคะแนนเฉลี่ยได้เท่ากับ 36.99 คะแนน จากคะแนนเต็ม 70 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 52.84 ซึ่งแปลผลได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกอยู่ในระดับ ปานกลาง

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกมีการแบ่งประเภทของวัฒนธรรมออกเป็น 3 หัวข้อใหญ่ ได้แก่ วัฒนธรรมเชิงข้อมูล วัฒนธรรมเชิงพฤติกรรม และวัฒนธรรมเชิงสัมฤทธิ์ผล ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละประเภทของวัฒนธรรม ดังปรากฏผลในตาราง 10 ดังนี้

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละ ของความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก จำแนกตามประเภทวัฒนธรรม

ประเภทวัฒนธรรม	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D	ร้อยละ	การแปลผล
วัฒนธรรมเชิงข้อมูล	15	6.45	2.74	42.99	ค่อนข้างต่ำ
วัฒนธรรมเชิงพฤติกรรม	45	23.62	6.85	52.50	ปานกลาง
วัฒนธรรมเชิงสัมฤทธิ์ผล	10	6.91	3.14	69.07	ค่อนข้างสูง
รวม	70	36.99	10.09	52.84	ปานกลาง

จากตาราง 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถทำคะแนนเฉลี่ยได้เท่ากับ 36.99 คะแนน จากคะแนนเต็ม 70 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 52.84 ซึ่งแปลผลได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาตามประเภทของวัฒนธรรม พบว่า กลุ่มตัวอย่างทำคะแนนในหัวข้อวัฒนธรรมเชิงสัมฤทธิ์ผลสูงที่สุดโดยทำคะแนนเฉลี่ยได้เท่ากับ 6.91 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 69.07 แปลผลได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจในวัฒนธรรมประเภทนี้ในระดับ ค่อนข้างสูง กลุ่มตัวอย่างทำคะแนนในหัวข้อวัฒนธรรมเชิงพฤติกรรมสูงเป็นอันดับสอง กล่าวคือนักศึกษาทำคะแนนเฉลี่ยได้เท่ากับ 23.62 จากคะแนนเต็ม 45 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 52.50 ซึ่งแปลผลได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจในวัฒนธรรมประเภทนี้ในระดับ ปานกลาง ประเภทวัฒนธรรมที่กลุ่มตัวอย่างทำคะแนนได้น้อยที่สุดได้แก่ วัฒนธรรมเชิงข้อมูลโดยได้ระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.45 คิดเป็นร้อยละ 42.99 ซึ่งแปลผลได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจในวัฒนธรรมประเภทนี้ในระดับ ค่อนข้างต่ำ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาควิชาภาษาต่างประเทศและอุตสาหกรรม การบริการ โดยมีจุดมุ่งหมายและลำดับขั้นตอนในการดำเนินการศึกษาดังนี้

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาควิชาภาษาต่างประเทศ และอุตสาหกรรม การบริการ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาควิชา ภาษาต่างประเทศ และอุตสาหกรรมบริการคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพ
3. เพื่อศึกษาความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาควิชา ภาษาต่างประเทศ และอุตสาหกรรมบริการคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาควิชาภาษาต่างประเทศและ อุตสาหกรรมบริการ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2550 ซึ่งแบ่ง ผู้เรียนตามสาขาที่เรียน รวมทั้งสิ้น 4 สาขา ได้แก่ สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารสากล สาขาภาษาญี่ปุ่น สาขาการโรงแรม และสาขาการท่องเที่ยวโดยใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้นตาม สัดส่วนของประชากรในแต่ละสาขาวิชา (Proportional - Stratified random sampling) โดยกำหนด กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 25 ของประชากรทั้งหมด ได้นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 107 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แบบทดสอบจำนวน 2 ฉบับ ได้แก่

2.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ (Multiple choices) ชนิด 4 ตัวเลือกจำนวน 40 ข้อ โดยมีเกณฑ์ว่าตอบถูกได้ 1 คะแนนและตอบผิดได้ 0 คะแนน ซึ่งเป็นการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยครอบคลุมความสามารถในการหารายละเอียด การจับใจความสำคัญ การตีความและการสรุปความ

2.2 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ (Multiple choice) ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 70 ข้อ โดยมีเกณฑ์ว่าตอบถูกได้ 1 คะแนนและตอบผิดได้ 0 คะแนน ซึ่งเป็นการทดสอบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกใน 3 หัวข้อใหญ่ ได้แก่ วัฒนธรรมเชิงข้อมูล วัฒนธรรมเชิงพฤติกรรม และวัฒนธรรมเชิงสัมฤทธิ์ผล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ช่วงระหว่างวันที่ 22-29 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 โดยมีการดำเนินการดังนี้

1. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและแบบทดสอบความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้กลุ่มตัวอย่างทำ โดยเว้นช่วงระยะเวลาในการทำข้อสอบทั้งสองฉบับไม่เกินหนึ่งสัปดาห์
2. นำข้อมูลที่ได้ มาตรวจให้คะแนนและทำการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. คิดค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและแบบทดสอบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก
2. คิดค่าคะแนนเฉลี่ยและร้อยละของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน เป็นรายบทอ่าน
3. คิดค่าคะแนนเฉลี่ยและร้อยละของหัวข้อวัฒนธรรมในแต่ละหัวข้อ
4. วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก
5. ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยสามารถสรุปผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก

ผลจากการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างค่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกของกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งผลที่ได้ตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งหมายความว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกมีส่วนเกี่ยวพันซึ่งกันและกัน กล่าวคือ ถ้าผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านในด้านใดด้านหนึ่งดีแล้ว น่าจะทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอีกด้านดีตามไปด้วย ในทางกลับกัน ถ้าผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านในด้านใดด้านหนึ่งต่ำ ก็อาจทำให้มีความสามารถในการอีกด้านต่ำไปด้วย

2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง คือ ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 20.90 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 52.24

3. ความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก

จากการตรวจนับคะแนนจากแบบทดสอบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 52.84 เมื่อพิจารณาตามประเภทของวัฒนธรรม พบว่า นักศึกษาทำคะแนนในหัวข้อวัฒนธรรมเชิงสัมฤทธิ์ผล สูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.07 แปลผลได้ว่านักศึกษามีความเข้าใจในวัฒนธรรมประเภทนี้ในระดับค่อนข้างสูง นักศึกษาทำคะแนนในหัวข้อวัฒนธรรมเชิงพฤติกรรมสูงเป็นอันดับสอง คิดเป็นร้อยละ 52.50 ซึ่งแปลผลได้ว่า นักศึกษามีความเข้าใจในวัฒนธรรมประเภทนี้ในระดับ ปานกลาง ประเภทวัฒนธรรมที่นักศึกษาทำคะแนนได้น้อยที่สุดได้แก่ วัฒนธรรมเชิงข้อมูล คิดเป็นร้อยละ 42.99 ซึ่งแปลผลได้ว่า นักศึกษามีความเข้าใจในวัฒนธรรมประเภทนี้ในระดับ ค่อนข้างต่ำ

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ มีประเด็นสำคัญที่ควรอภิปรายดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักศึกษามีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกอยู่ในระดับปานกลางทั้งคู่ ซึ่งเมื่อนำผลคะแนนมาคำนวณค่าสัมประสิทธิ์

สหสัมพันธ์ พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 กล่าวคือหากผู้เรียนมีความเข้าใจในวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษาในระดับสูงแล้วก็จะส่งผลให้มีความสามารถในการอ่านสูงตามด้วย ในทางกลับกันหากผู้เรียนมีความเข้าใจในวัฒนธรรมต่ำอาจทำให้มีความสามารถในการอ่านต่ำด้วย ซึ่งสามารถอธิบายถึงสาเหตุได้ว่า วัฒนธรรมมีความสำคัญต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก ซึ่งนักการศึกษาและนักภาษาศาสตร์หลายท่าน เช่น คัสซัน (Cassion. 1981: 318) บราวน์ (Brown. 1980:65) แคลมช (Kramch. 1988:3) ซีลเย (Seelye.1993:22) มีความเห็นตรงกันว่า ภาษาและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กันอย่างแยกไม่ออก ภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมและวัฒนธรรมก็เป็นส่วนหนึ่งของภาษา ทั้งสองมีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน จึงไม่สามารถแยกการเรียนภาษาออกจากการศึกษาในเรื่องของวัฒนธรรมได้ ดังนั้นการใช้ภาษาในการสื่อความหมายอย่างมีประสิทธิภาพย่อมจะต้องมีความเข้าใจในวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษาด้วยเพราะภาษาเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นวัฒนธรรมและค่านิยมของคนในสังคม ภาษาแต่ละภาษาย่อมจะต้องแฝงความหมายทางวัฒนธรรมไว้เสมอ เห็นได้ว่าการมีความรู้เพียงคำศัพท์และโครงสร้างยังไม่เพียงพอ ผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาจะต้องมีความรู้ในวัฒนธรรม ค่านิยมรวมถึงขนบธรรมเนียมของชนชาติเจ้าของภาษาด้วย (Tucker & Lambert. 1973: 246)

ผลการวิจัยครั้งนี้ยังสนับสนุนความคิดของ กูดแมน (Goodman. 1979. 25-27)

วิลเลียมส์ (Williams. 1994: 3-7) ไรเดอร์และเกรฟ (Ryder; & Graves.1994: 16-19) ที่กล่าวว่า หากผู้เรียนมีความรู้ในด้านภาษา ประสบการณ์เดิม ความรู้รอบตัวในเรื่องต่างๆ ตลอดจนความรู้ในเรื่องวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่านก็จะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านมากขึ้น เห็นได้ว่าผู้ที่มีความสามารถในการอ่านนอกจากจะมีความรู้ในด้านภาษาอันได้แก่ ความรู้เรื่องศัพท์และโครงสร้างแล้ว ผู้เรียนจะต้องมีความรู้และมีความเข้าใจในวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษาด้วย เพราะงานเขียนแต่ละประเภทมีลักษณะโครงสร้างที่แตกต่างกันและยังสะท้อนความเชื่อตลอดจนวัฒนธรรมของผู้เขียนด้วย ดังนั้นหากงานเขียนนั้นเสนอเรื่องราวที่แตกต่างไปจากวัฒนธรรมหรือประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้อ่าน ก็อาจจะส่งผลให้ผู้อ่านไม่เข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อถึงได้ ดังผลการวิจัยของ เรย์โนลด์ และ คนอื่นๆ (Reynolds.; et al. 1982: 353-366) ที่ทำการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์เดิมในด้านวัฒนธรรมและความเข้าใจในการอ่าน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ประสบการณ์เดิมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมส่งผลอย่างมากกับการตีความในเรื่องที่อ่าน

เมื่อพิจารณาถึงผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า แม้บทอ่านเรื่อง Titanic จะเป็นบทอ่านที่มีคำศัพท์ที่ยากและมีความซับซ้อนของประโยคมาก แต่ผลการตรวจให้คะแนนกลับพบว่า นักศึกษาสามารถทำคะแนนในบทอ่านนี้คิดเป็นร้อยละ 52.34 ซึ่งมากกว่าบทอ่านบางบท เช่น บทอ่านเรื่อง Verbal

Communication หรือ Buckingham Palace ที่มีความยากของคำศัพท์และความซับซ้อนของประโยคน้อยกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจอห์นสัน (Johnson. 1982) ที่พบว่าความเข้าใจในวัฒนธรรมส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านมากกว่าความยากของคำศัพท์และความซับซ้อนของประโยค

2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง แม้ว่านักศึกษาจะผ่านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาแล้วหลายรายวิชา เช่น ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ภาษาอังกฤษเพื่อการงานอาชีพ ฯลฯ การที่นักศึกษาได้คะแนนอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยได้จำแนกสาเหตุออกเป็นประเด็นต่างๆ ดังนี้

2.1 ลักษณะเฉพาะของข้อสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

จากการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก บทอ่านที่ผู้วิจัยคัดเลือกเพื่อนำมาใช้เป็นแบบทดสอบจึงเป็นบทอ่านที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมสอดแทรกอยู่ทั้งสิ้น เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักศึกษามีความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกในระดับปานกลางซึ่งมีความสัมพันธ์กับระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ จากสาเหตุนี้จึงส่งผลให้นักศึกษามีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับปานกลางด้วย

2.2 ประสบการณ์เดิมของผู้เรียน

เมื่อพิจารณาถึงบทอ่านในแต่ละบทในแบบทดสอบ พบว่า บทอ่านแต่ละบทมีความหลากหลาย ซึ่งผู้เรียนที่มีความรู้ในเรื่องที่อ่านย่อมจะมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้มากกว่าผู้ที่ขาดความรู้ในเรื่องที่อ่าน ดังที่ กูดแมน (Goodman. 1979. 25-27) ได้แสดงทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านว่า นอกจากผู้อ่านจะต้องมีความรู้ทางภาษาที่ดีแล้ว หากผู้อ่านมีประสบการณ์และความรู้ในเรื่องที่อ่านย่อมจะทำให้การอ่านนั้นประสบความสำเร็จมากกว่าขาดความรู้ในเรื่องที่อ่านนั้นๆ จากความคิดที่กล่าวมานี้ ทำให้สามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้เรียนที่เรียนในสาขาวิชาที่ต่างกันมีความรู้และประสบการณ์ในเรื่องที่อ่านต่างกันด้วย ยกตัวอย่างเช่น นักศึกษาสาขาการท่องเที่ยวสามารถทำคะแนนในบทอ่านเรื่อง Buckingham Palace ได้สูง อาจเนื่องมาจากผู้เรียนในสาขาวิชานี้มีความรู้ในเรื่องสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ มากกว่านักศึกษาในสาขาอื่นๆ เพราะความรู้นี้จะ เป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพในอนาคต

เมื่อพิจารณาถึงนักศึกษาสาขาการโรงแรมซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดในทุกๆ บทอ่านพบว่า ไม่มีบทอ่านใดเลยที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพการโรงแรม ซึ่งสิ่งนี้อาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ นักศึกษาในสาขานี้มีคะแนนเฉลี่ยค่อนข้างต่ำ

3. ความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาควิชาภาษาต่างประเทศและอุตสาหกรรมบริการมีความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกในระดับปานกลาง หากเมื่อพิจารณาเป็นรายหัวข้อของวัฒนธรรมพบว่า บางหัวข้อของวัฒนธรรมนักศึกษาสามารถทำความเข้าใจได้ บางหัวข้อนักศึกษาทำความเข้าใจไม่ได้ ซึ่งผู้วิจัยขออภิปรายเป็น 2 ประเด็นดังนี้

3.1 หัวข้อวัฒนธรรมที่นักศึกษาทำความเข้าใจได้ดี

หัวข้อวัฒนธรรมที่นักศึกษาทำความเข้าใจได้ดีได้แก่ เพลงและดนตรี อาหารและร้านอาหาร การซื้อเชิญ ภาพยนตร์ การทักทายและแนะนำตัว ภาษาท่าทาง (ดูในภาคผนวก) ซึ่งอาจเกิดจากสาเหตุดังต่อไปนี้

3.1.1 นักศึกษาเคยเรียนเกี่ยวกับหัวข้อวัฒนธรรมนั้น

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักศึกษาตอบคำถามในข้อ 17 (Which of the following questions can be asked for the first time?) ได้มากที่สุด โดยมีผู้ตอบถูกถึง 90 คน จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 107 คน ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่ควรพูดคุยในการพบกันครั้งแรก ในหัวข้อนี้ผู้เรียนเคยเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ 1 ขณะศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 นอกจากนี้นักศึกษายังได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษอีกหลายรายวิชา เช่น ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สนทนาภาษาอังกฤษ ซึ่งในรายวิชาดังกล่าวมีเนื้อหาในเรื่องของการทักทายและแนะนำตัวแทรกอยู่ สิ่งนี้น่าจะเป็นสาเหตุให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักและเข้าใจในวัฒนธรรมของการพบกันครั้งแรก

3.1.2 นักศึกษามีความสนใจเกี่ยวกับหัวข้อวัฒนธรรมนั้น

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักศึกษาสามารถทำความเข้าใจในหัวข้อวัฒนธรรมเชิงสัมฤทธิ์ผลได้มากที่สุด ซึ่งวัฒนธรรมในหัวข้อนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับ ดนตรี วรรณกรรม ภาพยนตร์และกีฬา การที่นักศึกษาสามารถทำความเข้าใจในหัวข้อวัฒนธรรมนี้ได้มากที่สุดอาจเนื่องมาจากนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่นแล้วสิ่งที่วัยรุ่นให้ความสนใจมักจะเกี่ยวกับเรื่องที่น่าสนใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมเชิงสัมฤทธิ์ผล ดังที่ พรพิมล เจียมนาครินทร์ (2539: 130-132) ได้กล่าวถึงกิจกรรมที่วัยรุ่นมีความสนใจซึ่งได้แก่ ดนตรี การอ่านหนังสือ การดูภาพยนตร์ เกมกีฬา การฟังวิทยุและโทรทัศน์ เป็นต้น เมื่อผู้เรียนซึ่งเป็นวัยรุ่นมีความสนใจในเรื่องดังกล่าวอาจทำให้เขาเหล่านั้นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เสาะหาความรู้จากแหล่งต่างๆ จนเกิดเป็นความรู้ความเข้าใจในที่สุด

3.1.3 นักศึกษามีความคุ้นเคยกับหัวข้อวัฒนธรรมนั้น

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า หัวข้อวัฒนธรรมที่นักศึกษาทำความเข้าใจได้ดีอีกหัวข้อหนึ่งได้แก่ ภาษาท่าทาง ซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้ว่า แบบเรียนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน

โดยเฉพาะอย่างยิ่งแบบเรียนจากต่างประเทศที่มักจะมีรูปภาพประกอบซึ่งมีลักษณะท่าทางของผู้คนเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทของสถานการณ์ต่างๆ ในส่วนนี้น่าจะทำให้ผู้เรียนได้เกิดความคุ้นเคยในเรื่องของภาษาท่าทาง อีกประการหนึ่งผู้เรียนอาจเรียนรู้ภาษาท่าทางจากภาพยนตร์ต่างประเทศ ซึ่งได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในประเทศไทย การชมภาพยนตร์ต่างประเทศนอกจากจะทำให้เกิดความเพลิดเพลินแล้ว ผู้ชมยังได้เรียนรู้วัฒนธรรมต่างประเทศอีกด้วย

3.2 หัวข้อวัฒนธรรมที่นักศึกษาทำคะแนนได้ไม่ดี

หัวข้อวัฒนธรรมที่นักศึกษาส่วนใหญ่ทำคะแนนได้ไม่ดี เป็นหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการนัดหมาย ศาสนาและความเชื่อโชคลาง ธงชาติ การขอร้อง การขอบคุณ (ดูในภาคผนวก) ซึ่งอาจเกิดจากสาเหตุดังต่อไปนี้

3.2.1 นักศึกษาไม่เคยเรียนและไม่มี ความสนใจเกี่ยวกับหัวข้อวัฒนธรรมนั้นๆ

จากการวิเคราะห์พบว่า การที่นักศึกษาทำคะแนนเกี่ยวกับวัฒนธรรมบางหัวข้ออาจเกิดจากนักศึกษาไม่เคยเรียนในหัวข้อวัฒนธรรมนั้นๆ มาก่อน ยกตัวอย่างเช่น เรื่องศาสนาและความเชื่อโชคลาง อย่างไรก็ตามมีหัวข้อวัฒนธรรมอีกหลายหัวข้อที่นักศึกษาไม่เคยเรียนแต่กลับทำคะแนนได้ดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษามีความสนใจในหัวข้อวัฒนธรรมนั้นๆ

3.2.2 นักศึกษาเคยเรียนหัวข้อวัฒนธรรมนั้นๆ แล้ว แต่ลืมเมื่อทำข้อสอบครั้งนี้

มีหัวข้อวัฒนธรรมหลายหัวข้อที่นักศึกษาเคยเรียนแล้วแต่ทำคะแนนได้ไม่ดี ยกตัวอย่างเช่น การขอร้อง และการขอบคุณ นักศึกษาทุกคนในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพจะต้องศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษ 1 และภาษาอังกฤษ 2 ซึ่งเป็นรายวิชาบังคับในชั้นปีที่ 1 ซึ่งในสองรายวิชานี้ได้มีการกำหนดเนื้อหาเกี่ยวกับ การขอร้องและการขอบคุณไว้ อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่านักศึกษาจะเคยเรียนในหัวข้อเหล่านี้แล้วแต่ผลการวิเคราะห์ข้อมูลกลับพบว่า นักศึกษาทำคะแนนได้น้อยมากในหัวข้อนี้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษที่ได้เรียนมาไปใช้กับสถานการณ์จริงมากนักจึงทำให้ลืมในสิ่งที่เคยเรียนมา ซึ่งภาษาจัดว่าเป็นทักษะปฏิบัติ (practical skill) กล่าวคือหากผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกปฏิบัติมากเท่าใดก็จะส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่วมากเท่านั้น (ผะอบ พวงน้อย; และคนอื่นๆ. 2546:45-46)

3.2.3 นักศึกษาใช้ความรู้ทางวัฒนธรรมไทยในการตอบคำถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบความเข้าใจในวัฒนธรรมพบว่า นักศึกษาบางส่วนใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมในวัฒนธรรมไทยเป็นเกณฑ์ในการตอบคำถาม

ยกตัวอย่างเช่น ข้อสอบในข้อ 18 (If you were talking to a friend and then a third person (who you didn't know) came along and began talking to your friend. What can't you do?)

ถามว่าเราไม่ควรจะทำอะไรหากขณะที่เรากำลังสนทนากับเพื่อนอยู่แล้วมีบุคคลที่สามที่เราไม่รู้จักเข้ามา ร่วมการสนทนา ผลปรากฏว่านักศึกษาส่วนใหญ่ตอบตัวเลือก a. You could introduce yourself by saying something like: "I don't think we've met I'm....." ซึ่งในวัฒนธรรมตะวันตกถือว่าเป็น เรื่องธรรมดาที่ไม่จำเป็นจะต้องรอให้ผู้อื่นแนะนำตัวเราให้รู้จักกับผู้อื่น เราสามารถแนะนำตัวกับคนที่ เราไม่รู้จักได้เลย ซึ่งต่างจากวัฒนธรรมไทยที่คนไทยส่วนใหญ่มักจะอยู่เฉยๆแล้วรอนจนกว่าเพื่อนจะเป็น ผู้แนะนำให้รู้จักกับบุคคลที่สาม

นอกจากการที่นักศึกษาใช้วัฒนธรรมไทยเป็นเกณฑ์ในการตอบคำถามแล้ว พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ยังมีความเข้าใจที่ผิดกับคำศัพท์บางคำเนื่องจากคนไทยนำมาใช้ในความหมายผิดๆ (False friends) เช่นคำถามในข้อ 59 ที่ถามว่า บ้านหลังใหญ่ที่คนรวยอาศัยอยู่ เรียกว่าอะไร (Which of the following is a very large house where rich people stay?) ซึ่งคำตอบ คือ Mansion ปรากฏว่ามีนักศึกษาเพียง 17 คนที่ตอบถูก สาเหตุอาจเนื่องมาจากคนไทยนำคำว่า Mansion มาใช้อย่างผิดๆ สังเกตได้จากมีห้องว่างให้เช่าราคาถูกมากมายในประเทศไทยที่ใช้ชื่อว่า Mansion ซึ่งทำให้นักศึกษาไม่เข้าใจความหมายของคำว่า Mansion อย่างแท้จริง และทำให้ตอบ คำถามในข้อนี้ผิดเป็นจำนวนมาก

ข้อจำกัดของการวิจัยครั้งนี้

การศึกษาครั้งนี้ มีข้อจำกัดที่ควรอธิบาย ดังนี้

1. ในการเก็บข้อมูลประกอบการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลในช่วงระหว่าง วันที่ 22-29 กุมภาพันธ์ 2551 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ผู้เรียนต้องเตรียมตัวในการสอบปลายภาค ด้วยสาเหตุนี้ อาจทำให้ผู้เรียนมีความวิตกกังวลและไม่ได้ใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่ในการทำ แบบทดสอบ นอกจากนี้ผู้วิจัยคิดว่าผู้เรียนบางกลุ่มขาดความตั้งใจในการทำแบบทดสอบเนื่องจาก ทราบว่าการทดสอบนี้ไม่มีผลต่อตนเองหรือไม่ได้เป็นการสอบเพื่อนำคะแนนไปพิจารณาผลการเรียน
2. ในการเลือกบทอ่านเพื่อนำมาสร้างเป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษนั้น ผู้วิจัยได้คัดเลือกเฉพาะบทอ่านที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมสอดคล้อง เนื่องจาก งานวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและความเข้าใจใน วัฒนธรรมตะวันตก ฉะนั้นจากผลการวิจัยที่พบว่า ความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกมีส่วนสำคัญที่ ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านนั้น อาจไม่สามารถยืนยันได้ว่า หากผู้เรียนมีความเข้าใจใน

วัฒนธรรมตะวันตกแล้วจะส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านบทอ่านเชิงวิชาการทั่วไป เช่น งานวิจัย บทความ วารสารทางวิชาการ ฯลฯ ซึ่งไม่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมแทรกอยู่ได้

ข้อเสนอแนะ

จากผลของการศึกษาค้างนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ควรตระหนักในความสำคัญของวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษาว่ามีความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ควรมีการกำหนดเนื้อหาทางวัฒนธรรมให้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละหน่วยไม่ควรระบุเพียงว่าให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารตามหน้าที่ของภาษา (Function) เท่านั้น แต่ควรจะมีการกำหนดให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาด้วย

2. นักศึกษายังมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง ทั้งที่เป็นทักษะที่มีความสำคัญในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพในอนาคต ผู้สอนจึงควรเน้นการฝึกทักษะด้านนี้ให้มากขึ้น นอกจากนี้ผู้สอนควรมีการสอดแทรกเนื้อหาทางวัฒนธรรมในการสอน ซึ่งมีกิจกรรมการเรียนรู้วัฒนธรรมมากมายที่ใช้ในการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านที่สูงขึ้น ดังที่ โทมารีน และสเตมเพิลสกี (Tomalin; & Stempleski. 1993) ได้เสนอกิจกรรมการเรียนรู้ทางวัฒนธรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการอ่าน อาทิเช่น กิจกรรมวัฒนธรรมบนฝาผนัง (Culture wallchart) การเรียนรู้ภาษาจากเพลง (Exploring song lyrics) การจับคู่โปสการ์ด (Postcard match) เป็นต้น

3. นักศึกษายังมีความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกอยู่ในระดับปานกลาง ผู้สอนจึงควรให้ความสำคัญกับการสอดแทรกวัฒนธรรมในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเนื่องจากวัฒนธรรมและภาษามีความเกี่ยวข้องกันอย่างแยกไม่ออก สำหรับวิธีสอนวัฒนธรรมนั้น แฮดเลย์ (Hadley. 1993: 394-407) ได้เสนอเทคนิคในการสอนไว้อย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นบทอ่านที่แสดงความแตกต่างของวัฒนธรรม (Cultural Capsule) แบบจำลองวัฒนธรรม (Culture Assimilators) การแสดงละคร (Mini-Dramas) แบบจำลองวัฒนธรรมโดยใช้รูปภาพ (Cultoons) ฯลฯ (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมในบทที่ 2) เทคนิคเหล่านี้ล้วนส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักรู้ในวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษา ซึ่งหากผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาก็จะส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องเหมาะสมมากขึ้น

4. ผู้ที่มีส่วนรับผิดชอบในการออกข้อสอบการอ่านควรตระหนักว่า ความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษาส่งผลต่อความสามารถในการอ่าน ดังนั้นในการคัดเลือกบทอ่านเพื่อจะมาสร่างเป็นข้อสอบจึงควรต้องระวังในเรื่องของอคติ (bias) ที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียนที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรม ยกตัวอย่างเช่น หากผู้เข้าสอบเป็นนักศึกษาสาขาการท่องเที่ยว สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า และสาขาการโรงแรม บทอ่านที่นำมาเป็นข้อสอบก็ไม่ควรเป็นเรื่องที่นักศึกษาในสาขาใดสาขาหนึ่งมีความรู้ก่อนแล้ว เช่น ไม่ควรนำบทอ่านที่เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวมาใช้ในการทดสอบ เพราะนักศึกษาสาขาการท่องเที่ยวมีแนวโน้มว่าจะสามารถทำความเข้าใจได้สูงเนื่องจากนักศึกษาในสาขานี้มีความรู้หรือประสบการณ์เดิมในเรื่องเหล่านี้แล้ว ซึ่งอาจไม่ยุติธรรมกับนักศึกษาอีกสองสาขา ดังนั้นในฐานะผู้ออกข้อสอบควรคัดเลือกบทอ่านที่จะไม่นำไปหาผู้เรียนกลุ่มใดเป็นพิเศษ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาควิชาภาษาต่างประเทศและอุตสาหกรรมบริการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเท่านั้น ควรจะมีการวิจัยในลักษณะเดียวกันนี้กับกลุ่มตัวอย่างอื่น เช่น อาจจะทำกับนักศึกษาในคณะอื่นๆ หรือนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีก 8 แห่ง ทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด
2. ควรมีการวิจัยเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกและสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษทักษะอื่นๆ นอกเหนือจากการอ่าน เช่น การฟัง การพูดและการเขียน ทั้งนี้เพราะการเรียนรู้ภาษาไม่ว่าจะเป็นทักษะใดก็ตามต้องอาศัยความเข้าใจในวัฒนธรรมเป็นส่วนประกอบให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในการเรียนนั้น
3. ควรมีการวิจัยโดยทดลองนำเทคนิคการสอนวัฒนธรรมสอดแทรกในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อศึกษาว่า ผู้เรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นมากน้อยเพียงใด ทักษะทางภาษาใดที่ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกมากที่สุด

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- จารุมาลย์ ตรีมาศ. (2538). การศึกษาความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขนาดใหญ่ สังกัด กรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม (ศึกษาศาสตร์-การสอน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- เชวง จันทรเขตต์. (2528). การแปลเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ญาดา คุ่มแก้ว. (2531). การศึกษาความเข้าใจในวัฒนธรรมอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม (ศึกษาศาสตร์-การสอน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- เตือนตา ไม้จันทร์. (2529). ความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนหัวข้อวัฒนธรรมในแบบเรียนภาษาอังกฤษ. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(การสอนภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- นุชนาฏ วรยศศรี. (2544). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้. วิทยานิพนธ์ กศ.ม (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2534). เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ: พี แอนด์ พี พลัปปริซซิ่ง.
- ผะอบ พวงน้อย.; และคนอื่นๆ. (2546). การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ :การประยุกต์ทฤษฎีที่ลงตัว. **พัฒนาเทคนิคศึกษา**. 15(45): 45-50.
- พนิดา สุนทรวิภาต. (2533). การศึกษาความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และความเข้าใจในวัฒนธรรม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม (ภาษาศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรพิมล เจียมนาครินทร์. (2539). พัฒนาการวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: ต้นอ่อนแถมมี.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2538). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัฒน์ น้อยแสงศรี; และ สองศรี โตประเสริฐ. (2520). ปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์รามคำแหง.

- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ. คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์. (2549). *หลักสูตรระดับปริญญาตรี*. อัดสำเนา.
- มัทนา บำรุงผล; และคนอื่นๆ. (2544). *ความต้องการด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษของพนักงานช่าง*. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: แผนกภาษาต่างประเทศ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ. ถ่ายเอกสาร.
- รัชนีนาถ ทองสุทธิ. (2533). *การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่4ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนตามคู่มือครู*. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศรีภูมิ อัครมาส; และ คนอื่นๆ. (2544). *ภาษาควรรู้ วัฒนธรรมควรรู้ (The A to Z of Language and Culture)*. กรุงเทพฯ: อรุณสภา.
- สมุทร เชนเชาวนิช. (2542). *เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ*. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุพรรณา ศรีประเสริฐ. (2549). *ความสัมพันธ์ของปัจจัยบางประการกับความสามารถทางการอ่านในระดับวิเคราะห์วิจารณ์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต*. ววิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- สุศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์; เตือนใจ เกตุษา; และ บุญมี พันธุ์ไทย. (2539). *เอกสารประกอบการสอนวิชาวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลทางการศึกษา 1*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อัฉรา วงศ์โสธร. (2544). *การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อำพัน ฤทธาภิรมย์; และ บุญเสริม ฤทธาภิรมย์. (2542). *รู้จักประเทศเจ้าของภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: ปิกบุ๊กเซ็นเตอร์.
- Arnstein, W. L. (1992). *Britain Yesterday & Today*. 6th ed. Lexington: D.C. Heath.
- Brown, H.D. (2000). *Principle of Language Learning and Teaching*. London: Longman.
- Dickson, L. (1987). *Self-Instruction in Language Learning*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Freeman, D. (1986). *Techniques and Principles in Language Teaching*. New York: OUP.
- Good, C.V. (1959). *Dictionary of Education*. New York: McGraw-Hill.
- Goodman, K. S. (1979). *The Linguistics of Reading*. Boston: Routledge & Kegan Paul.

- Hammerly, H. (1982). *Synthesis in second language teaching*. Washington: Second Language Publication.
- Hadley, A.O. (1993). *Teaching Language in Context*. Massachusetts: Heinle& Heinle.
- Heaton, J.B. (1990). *Classroom Testing*. New York: Longman.
- Hinkel, E. (ed.), (1999). *Culture in Second Language Teaching and Learning*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Hyland, K. (1993). "Culture and Learning: A Study of the Learning : Style Preference of Japanese Students". *RELC Journal*. 24(3) : 68-84.
- Johnson, P. (1981). Effects on Reading Comprehension of Language Complexity and Cultural Background of a Text. *TESOL Quarterly*. 15 (2): 169-181.
- _____. (1982). Effects on Reading Comprehension of Building Background Knowledge. *TESOL Quarterly*. 16(4): 503-516.
- Kramsch, C. (2001). *Language and Culture*. Oxford: Oxford University Press.
- Krashen, S.D. (1981). *Second Language Acquisition and Second Language Learning*. New York: Pergamond.
- Krench, D.;& Ballachey,E.L. (1962). *Individual in society, International Student*. 2nd ed. New York: McGraw Hill.
- Lado, R. (1968) .*Linguistic Across Cultures: Applied Linguistics for Language Teacher*. Michigan: Michigan University of Michigan Press.
- _____. (1986). *How to compare two cultures*. In J.M. Valdes (ed), *Culture Bound: Bridging the cultural gap in language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Lapp, D. & Flood, J. (1986). *Teaching Students to Read*. New York: McGraw Hill.
- Levine, D.R. Baxter; J.; & McNulty, P.(1987). *The Cultural Puzzle: Cross-Cultural Communication for English as a Secondary Language*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Lindgren, H, C. (1967). *Educational Psychology in the Classroom*. 3rd ed. New York: John Wiley & Sons.
- Littlewood, W.T. (1984). *Communicative Language Teaching*. New York: Cambridge University Press.
- Live, A. H. (1988). *Yesterday and Today in the U.S.A*. New Jersey: Prentice-Hall.

- Miller, W. H. (1990). *Reading comprehension activities kit: ready-to-use techniques and worksheets for assessment and instruction*. West Nyack.: The Center for Applied Research in Education.
- Morris, A.; & Dore, S. (1989). *Learning to Learn from Text, Effective Reading in Content Areas*. Addison: Wesley.
- Nada, B. (2006). *What every teacher needs to know*. Retrieved August 15, 2006, from <http://nadabs.tripod.com/culture>.
- Oller, J.W. Jr. (1983). *Issues in language testing research*. Rowley: Newbury House.
- Oller, J.W.; et al. (1977). Attitudes and Attained Proficiency in ESL: A Sociolinguistic Study of Native Speakers of Chinese in the United States. *Language Learning*. 2: 1-23.
- Omanee, B. (2002). *Cultural Knowledge in English for Advanced Diploma in Hospitality Students in Rajamangala Institute of Technology*. Master's thesis (Applied Linguistics). Nakornpatom: Graduate Studies, Mahidol University. Photocopied.
- Parry, K. (1996). Culture, Literacy, and L2 Reading. *TESOL Quarterly*. 30(4): 665-692.
- Pritchard, R. (1990). The Effects of Cultural Schemata on Reading Processing Strategies. *Reading Research Quarterly*. 25(4): 273-295.
- Rauf, S. (1988). Culture and Reading Comprehension. *English Teaching Forum*. 2(1): 24.
- Renolds, R.; et al. (1982). Cultural Schemata and Reading Comprehension. *Reading Research Quarterly*. 17(3): 353-366.
- Richek, M. A.; List, L. k.; & Lerner, J. W. (1989). *Reading Problems: Assessment and Teaching Strategies*. 2nd ed. New Jersey: Prentice-Hall.
- Ryder, R. J.; & Graves, M. F. (1994). *Reading Centers Fluency Practice*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Saluveer, E. (2004). *Teaching Culture in English Classes*. Master's Thesis M.A (English). Estonia: Graduate School, University of Tartu. Photocopied.
- Searfoss, L.W. & Readence, J. E. (1994). *Helping Children Learn to Read*. 3rd ed. Needham Heights: Allyn and Bacon.
- Seelye, N. (1993). *Teaching Culture: Strategies for Intercultural Communication*. 3rd ed. Lincoln Wood, IL: National Textbook.

- Tepperman, L.; et al. (1994). *Small World: International Readings in Sociology*. Ontario: Prentice Hall Canada.
- Ter-Minasova, S. (1994). Kaleidoscope. *Modern English Teacher*. 3(2): 62.
- Tierney, R, J.; et al. (1991). *Portfolio Assessment in the Reading-Writing Classroom*. MA: Christopher-Gordon.
- Tomalin, B.;& Stempleski, S. (1993). *Cultural Awareness*. Oxford: OUP.
- Tucker, G.R.; & Lambert, W. E. (1973). Sociocultural Aspects of Language Study. In J., Oller.,& J.C ,Richards. (eds.). *Focus on Learner*. Massachusetts: Newbury House.
- Vallette,R.M. (1977). *Modern Language Testing*. New York: Harcourt Brace Jovanovich.
- Vattanapath, R.; & Soranastaporn, S. (2004). Using Cloze Techniques to Improve Reading and Writing Abilities. *Studies in Language and Language Teaching*. 14: 41-62.
- Wallace, C. (1996). *Reading*. 4th ed. New York: Oxford University Press.
- Williams, E. (1994). *Reading in the Language Classroom*. London: Macmillan.
- Wong, M.S. (2000). *The influence of gender and culture on the pedagogy of five western EFL teachers in China*. Dissertation Ph.D. (English). California: Graduate School, University of Southern California. Photocopied.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

ตัวอย่างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

ตัวอย่างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก

ตัวอย่างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

(จำนวนตัวอย่างข้อสอบ 10 ข้อ จากแบบทดสอบฉบับจริง 40 ข้อ)

English Reading Ability Test

Directions: Read the following passages and choose the best answers for each item.

Passage 1

The Pilgrims left their home in England in search of religious freedom. After a long, hard voyage across the Atlantic Ocean, their ship, the *Mayflower*, finally reached land. In November, 1620, the Pilgrims sailed into Cape Cod Bay in Massachusetts to start their new life. Their first winter was full of hardship. In the spring they planted seeds, and all summer long they worked on their farms and prayed for good crops. When fall came, they had a very good harvest with plenty of food for the winter. In addition, the men went hunting in the woods and shot wild turkeys. The Pilgrims were very thankful. They prepared a great feast and invited their friendly Indian neighbors to enjoy it with them.

In memory of that happy occasion Americans celebrate Thanksgiving Day every year. They invite relatives and friends to eat turkey and other tasty foods and to give thanks for all good things.

Source: Live, A. H. (1988). *Yesterday and Today in the U.S.A.* New Jersey: Prentice-Hall.

1. Why did the Pilgrims immigrate to U.S.A?
 - a. Food in their hometown was insufficient.
 - b. They escaped from the religion conflict.
 - c. They wanted to visit their relatives.
 - d. They wanted to celebrate Thanksgiving Day.
2. What kind of crossing (voyage) did the Pilgrims have?

a. Road	b. Sea
c. Air	d. Railway
3. How long has the Thanksgiving day been celebrated in the U.S.A?

a. Around 100 years	b. Around 200 years
c. Around 300 years	d. Around 400 years
4. Which one of the following may not be seen in Thanksgiving day?

a. Relatives	b. Tasty foods
c. Turkey	d. The Mayflower

5. What is the suitable title of this passage?

- a. The relationship of Pilgrims and Indians
- b. The Origin of Thanksgiving Day
- c. The First Step on the U.S
- d. Praying for good crops.

Passage 2

In 1723 there arrived in Philadelphia a penniless young man, eager for work and for knowledge. As the years passed, this man, Benjamin Franklin, contributed greatly to his city and to his country. He became a printer and publisher, and a learned man in many subjects. He also helped to spread learning by establishing a public library and by founding the American philosophical Society, which is an important academy of great scholars to this day.

Franklin initiated many improvements in the city of Philadelphia, making it one of the world's first cities to have paved and lighted streets as well as a police force and a fire-fighting company. He was also an inventor. His many practical inventions included the Franklin stove, which was a very efficient heater, and the lightning rod, which was used to protect buildings in electric storms. His scientific work with electricity earned Franklin world fame.

Franklin played an important role in the early history of the United States. He took part in drawing up the Declaration of Independence and the Constitution. He was the first ambassador to France, and he helped negotiate the Treaty of 1783, which ended the Revolutionary War.

As active member and as president of the Abolitionist Society, Franklin devoted the last years of his life to the movement to end slavery.

Source: Live, A. H. (1988). *Yesterday and Today in the U.S.A.* New Jersey: Prentice-Hall.

6. According to paragraph 1, we can imply that Franklin was.....in his early life.

- a. rich
- b. poor
- c. prosperous
- d. misbehaved

7. How did Franklin make a living when he was a young man?
- a. He worked in a public library
 - b. He worked in a publishing company.
 - c. He worked in a fire-fighting company.
 - d. He invented electrical appliances.
8. Which of the following was not invented by Benjamin Franklin?
- a. The Franklin stove
 - b. Lightning rod
 - c. Electricity
 - d. Efficient heater
9. Which of the following improvements in Philadelphia was not initiated by Franklin?
- a. Paved and lighted streets
 - b. Police force
 - c. A fire fighting company
 - d. The Declaration of Independence
10. What did Franklin do in his old age?
- a. He helped all slaves to be free.
 - b. He established a public library.
 - c. He started a lot of projects for Philadelphia.
 - d. He was the ambassador.
-

ตัวอย่างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก

(จำนวนตัวอย่างข้อสอบ 25 ข้อ จากแบบทดสอบฉบับจริง 70 ข้อ)

Western Cultural Understanding Test

Directions: Choose the best alternative for each item.

Part 1: Factual Culture

1. Who was the first person that discovered the U.S.A?
 - a. Americo Vespucci
 - b. Christopher Columbus
 - c. Ponce de Leon
 - d. Jacque Catier
2. Laura would like to visit the wax museum. She should go to.....
 - a. Madame Tussaud's
 - b. the Tower of London
 - c. Trafalgar Square
 - d. the Tower Bridge
3. This flight departed from Suwanabhumi International Airport and will arrive in the biggest international airport in London by 3.00 p.m. tomorrow. What does the biggest international airport refer to?
 - a. Gatwick Airport
 - b. Heathrow Airport
 - c. Stansted Airport
 - d. London City Airport
4. Susan saw a photo of "Britain's Iron Lady" in the magazine. Whose photo did Susan see?
 - a. J.K. Rowling
 - b. Margaret Thatcher
 - c. Lady Diana Spencer
 - d. Queen Elizabeth II
- 5.

The stars on the U.S. national flag
represent.....

- a. number of the U.S.A founders
- b. number of states
- c. number of U.S senators
- d. number of the U.S. presidents

Part 2: Behavioral Culture

6. If you were talking to a friend and then a third person (who you didn't know) came along and began talking to your friend. What can't you do?

- a. You could introduce yourself by saying something like: "I don't think we've met I'm....."
- b. You could ask your friend to introduce you by saying something like: "I don't think I've met your friend."
- c. You could not say anything and wait for your friend to introduce you.
- d. You ask something like: "Can I have your name, please?"

7. Situation: A man would like to take a seat near you. You accept his request.

A man: Do you mind if I sit here?

You:

- a. Yes, I do.
- b. Yes, of course.
- c. No, of course not.
- d. Sure. Why not?

8. Mrs. Susan Jones is Judy's mother. Sam is Judy's friend. What should Sam call Judy's mother?

- a. Auntie Susan
- b. Mommy
- c. Aunt Susan
- d. Mrs. Jones

9. You are Alan's associate. Today is his graduation's day. What should you say to him?

- a. Congratulations on your success.
- b. I can't believe. You've done.
- c. I believe that where there's a will, there's a way.
- d. I'm so surprised.

10. A: Would you like to go shopping with me this evening?

B:

- a. No, it's a waste of time.
- b. I don't like shopping. That's too bad.
- c. I don't have free time.
- d. I'd like to, but I've already planned something else.

11. A: You know? I've got an "A" in English 1 Course.

B:

- a. I'm so surprised.
- b. That's great.
- c. Really? Are you sure?
- d. Oh my god. I'm glad you're happy.

12. Which alternative is not a reply to Bob's apology when he accidentally steps on John's foot?

Bob: I'm sorry.

John:

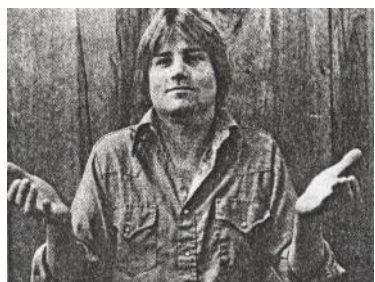
- a. Oh, it's fine.
- b. That's O.K.
- c. By all means.
- d. It doesn't matter.

13. You are at a restaurant where smoking is not allowed. A foreigner who is sitting beside you is going to smoke. What should you say?

- a. Don't smoke here.
- b. Hey! Look at the notice "Smoking is not allowed", please.
- c. I think you don't smoke.
- d. I don't think you should smoke.

14. You give a birthday gift to your friend and he thanks you. How would you respond to his thanks?

- a. I hope you love it.
- b. Never mind.
- c. Glad you like it.
- d. That's no problem.

15. What does this man want to say?

- a. I don't know. I have no idea.
- b. I have no money.
- c. I'd love to come.
- d. I agree with you.

16. British people believe thatover the doors brings good luck.

- a. a mirror
- b. a horse shoe
- c. a fish mobile
- d. family photo

17. What should western people do when they spill salt on the table?

- a. They must throw it over their shoulder.
- b. They must say "White Rabbit".
- c. They must drop some water on it.
- d. They must stop doing anything and start to pray.

18. What is celebrated on Christmas day?

- a. The death of Jesus.
- b. The birth of Jesus.
- c. The resurrection of Jesus.
- d. The last supper

19. Which of the following is an appropriate manner in a formal dining?

- a. Asking for a doggy bag to take some food back home.
- b. Slurping (making loud noise) soup to show how delicious it is.
- c. Asking the other people to pass something that you cannot reach.
- d. Keeping quiet all the time.

20. Which of the following is a very large house where rich people stay?

- a. A row house
- b. A mansion
- c. A cottage
- d. A condominium

Part 3: Achievement culture

21. Which of the following was not composed by William Shakespear?

- a. Romeo and Juliet
- b. Hamlet
- c. Twelfth Night
- d. Robinson Crusoe

22. What kind of music was not originated by black Americans?

- a. Soul
- b. Hip Hop
- c. Classical music
- d. Rhythm and blue

23.

Candle in the Wind

Goodbye England's rose;
may you ever grow in our hearts.
You were the grace that placed itself
where lives were torn apart.

The above is the lyric taken from the song "Candle in the Wind." What does

England's rose refer to?

a. Victoria Beckham	b. Queen Elizabeth II
c. Princess Diana	d. J.K Rowling

24. Sam is watching the film of the greatest shipwreck in the history. What film is Sam watching?

a. River Wild	b. Titanic
b. Jaws	d. Deep Blue Sea

25. "The Super Bowl" is the famous tournament in the United States. What kind of sport is included in this tournament?

a. American football	b. Golf
c. Volleyball	d. Tennis
-

ภาคผนวก ข.

ตารางค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก

ตาราง 11 ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบวัดความสามารถในการอ่าน

ข้อที่	PH	PL	P	R
1	9	1	0.384615	0.615385
2	13	7	0.769231	0.461538
3	6	0	0.230769	0.461538
4	5	2	0.269231	0.230769
5**	13	9	0.846154	0.307692
6	12	8	0.769231	0.307692
7	10	6	0.615385	0.307692
8	6	0	0.230769	0.461538
9	7	2	0.346154	0.384615
10	12	2	0.538462	0.769231
11	10	7	0.653846	0.230769
12**	0	1	0.038462	-0.07692
13	7	2	0.346154	0.384615
14	5	2	0.269231	0.230769
15**	4	5	0.346154	-0.07692
16	7	1	0.307692	0.461538
17**	2	1	0.115385	0.076923
18	8	4	0.461538	0.307692
19	7	3	0.384615	0.307692
20**	1	0	0.038462	0.076923
21	9	5	0.538462	0.307692
22	13	4	0.653846	0.692308
23	11	0	0.423077	0.846154
24	9	5	0.538462	0.307692
25	11	5	0.615385	0.461538
26**	9	7	0.615385	0.153846
27	12	8	0.769231	0.307692
28	12	7	0.730769	0.384615
29	8	4	0.461538	0.307692
30	13	2	0.576923	0.846154
31	13	7	0.769231	0.461538

**ข้อที่ไม่มีคุณภาพ

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อที่	PH	PL	P	R
32	7	2	0.346154	0.384615
33**	2	0	0.076923	0.153846
34	9	5	0.538462	0.307692
35	9	5	0.538462	0.307692
36**	0	1	0.038462	-0.07692
37	9	2	0.423077	0.538462
38	10	2	0.461538	0.615385
39	13	5	0.692308	0.615385
40	13	5	0.692308	0.615385
41	13	4	0.653846	0.692308
42**	7	5	0.461538	0.153846
43**	13	8	0.807692	0.384615
44	9	5	0.538462	0.307692
45	11	2	0.5	0.692308
46	7	2	0.346154	0.384615
47	5	1	0.230769	0.307692
48	11	0	0.423077	0.846154
49	12	2	0.538462	0.769231
50	6	0	0.230769	0.461538
51	11	1	0.461538	0.769231
52	11	8	0.730769	0.230769
53	7	2	0.346154	0.384615

**ข้อที่ไม่มีคุณภาพ

ตาราง 12 ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรม
ตะวันตก

ข้อที่	PH	PL	P	R
1**	5	7	0.428571429	-0.142857143
2	13	7	0.714285714	0.428571429
3	5	1	0.214285714	0.285714286
4	8	2	0.357142857	0.428571429
5	5	2	0.25	0.214285714
6	14	3	0.607142857	0.785714286
7	11	7	0.642857143	0.285714286
8	12	7	0.678571429	0.357142857
9**	9	10	0.678571429	-0.071428571
10	11	4	0.535714286	0.5
11	9	1	0.357142857	0.571428571
12	11	4	0.535714286	0.5
13	7	2	0.321428571	0.357142857
14	9	2	0.392857143	0.5
15	8	4	0.428571429	0.285714286
16	9	3	0.428571429	0.428571429
17**	8	6	0.5	0.142857143
18	7	3	0.357142857	0.285714286
19	14	7	0.75	0.5
20**	4	7	0.392857143	-0.214285714
21	8	4	0.428571429	0.285714286
22	13	8	0.75	0.357142857
23**	8	8	0.571428571	0
24**	1	3	0.142857143	-0.142857143
25	7	1	0.285714286	0.428571429
26	13	5	0.642857143	0.571428571
27	6	2	0.285714286	0.285714286
28**	6	6	0.428571429	0
29	12	7	0.678571429	0.357142857
30	12	4	0.571428571	0.571428571
31	12	6	0.642857143	0.428571429

**ข้อที่ไม่มีคุณภาพ

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	PH	PL	P	R
32	11	7	0.642857143	0.285714286
33	14	7	0.75	0.5
34	13	2	0.535714286	0.785714286
35	11	3	0.5	0.571428571
36**	7	7	0.5	0
37	14	8	0.785714286	0.428571429
38	9	6	0.535714286	0.214285714
39	14	8	0.785714286	0.428571429
40**	5	0	0.178571429	0.357142857
41	12	8	0.714285714	0.285714286
42**	6	6	0.428571429	0
43	12	8	0.714285714	0.285714286
44	10	7	0.607142857	0.214285714
45**	14	10	0.857142857	0.285714286
46	8	0	0.285714286	0.571428571
47	7	1	0.285714286	0.428571429
48	9	5	0.5	0.285714286
49	10	7	0.607142857	0.214285714
50**	13	10	0.821428571	0.214285714
51	10	4	0.5	0.428571429
52	10	7	0.607142857	0.214285714
53**	14	10	0.857142857	0.285714286
54	5	2	0.25	0.214285714
55	2	2	0.142857143	0
56	6	2	0.285714286	0.285714286
57**	2	3	0.178571429	-0.071428571
58	14	4	0.642857143	0.714285714
59**	12	13	0.892857143	-0.071428571
60	5	1	0.214285714	0.285714286
61	14	0	0.5	1
62	9	1	0.357142857	0.571428571

**ข้อที่ไม่มีคุณภาพ

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	PH	PL	P	R
63	12	5	0.607142857	0.5
64	7	2	0.321428571	0.357142857
65**	3	0	0.107142857	0.214285714
66	8	4	0.428571429	0.285714286
67	8	2	0.357142857	0.428571429
68	13	8	0.75	0.357142857
69	13	4	0.607142857	0.642857143
70	6	3	0.321428571	0.214285714
71	6	2	0.285714286	0.285714286
72	13	7	0.714285714	0.428571429
73	13	7	0.714285714	0.428571429
74	7	2	0.321428571	0.357142857
75	7	0	0.25	0.5
76	7	3	0.357142857	0.285714286
77	14	3	0.607142857	0.785714286
78	9	4	0.464285714	0.357142857
79	12	2	0.5	0.714285714
80	10	4	0.5	0.428571429
81	10	3	0.464285714	0.5
82	13	3	0.571428571	0.714285714
83	12	4	0.571428571	0.571428571
84	6	2	0.285714286	0.285714286
85	14	8	0.785714286	0.428571429
86	12	5	0.607142857	0.5
87	12	8	0.714285714	0.285714286
88	11	7	0.642857143	0.285714286
89	14	2	0.571428571	0.857142857
90	11	2	0.464285714	0.642857143
91	10	7	0.607142857	0.214285714
92	14	8	0.785714286	0.428571429
93	14	8	0.785714286	0.428571429

**ข้อที่ไม่มีคุณภาพ

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	PH	PL	P	R
94**	4	4	0.285714286	0
95	14	7	0.75	0.5
96	11	5	0.571428571	0.428571429
97	11	6	0.607142857	0.357142857
98	13	6	0.678571429	0.5
99**	14	13	0.964285714	0.071428571
100	13	9	0.785714286	0.285714286

**ข้อที่ไม่มีคุณภาพ

ภาคผนวก ค.

ตารางแสดงรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 13 คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก

คนที่	ความสามารถในการ อ่านภาษาอังกฤษ	ร้อยละ	ความเข้าใจในวัฒนธรรม ตะวันตก	ร้อยละ
1	27	67.50	38	54.28
2	30	75.00	51	72.85
3	30	75.00	49	70.00
4	16	40.00	25	35.71
5	19	47.50	40	57.14
6	24	60.00	47	67.14
7	30	75.00	40	57.14
8	25	62.50	47	67.14
9	21	52.50	40	57.14
10	19	47.50	52	74.28
11	18	45.00	42	60.00
12	17	42.50	39	55.71
13	21	52.50	44	62.85
14	26	65.00	34	48.57
15	16	40.00	37	52.85
16	23	57.50	49	70.00
17	26	65.00	54	77.14
18	28	70.00	50	71.42
19	28	70.00	55	78.57
20	30	75.00	49	70.00
21	23	57.50	41	58.57
22	22	55.00	40	57.14
23	25	62.50	34	48.57
24	31	77.50	53	75.71
25	24	60.00	53	75.71
26	24	60.00	43	61.42
27	20	50.00	46	65.71
28	34	85.00	53	75.71
29	19	47.50	35	50.00

ตาราง 13 (ต่อ)

คนที่	ความสามารถในการ อ่านภาษาอังกฤษ	ร้อยละ	ความเข้าใจในวัฒนธรรม ตะวันตก	ร้อยละ
30	18	45.00	34	48.57
31	25	62.50	39	55.71
32	33	82.50	34	48.57
33	22	55.00	36	51.42
34	30	75.00	50	71.42
35	22	55.00	51	72.85
36	17	42.50	36	51.42
37	19	47.50	31	44.28
38	30	75.00	50	71.42
39	22	55.00	51	72.85
40	25	62.50	48	68.57
41	33	82.50	62	88.57
42	20	50.00	37	52.85
43	20	50.00	32	45.71
44	18	45.00	36	51.42
45	14	35.00	32	45.71
46	25	62.50	42	60.00
47	20	50.00	40	57.14
48	26	65.00	46	65.71
49	12	30.00	20	28.57
50	7	17.50	18	25.71
51	25	62.50	40	57.14
52	18	45.00	30	42.85
53	15	37.50	24	34.28
54	17	42.50	39	55.71
55	32	80.00	49	70.00
56	18	45.00	32	45.71
57	21	52.50	37	52.85
58	26	65.00	41	58.57

ตาราง 13 (ต่อ)

คนที่	ความสามารถในการ อ่านภาษาอังกฤษ	ร้อยละ	ความเข้าใจในวัฒนธรรม ตะวันตก	ร้อยละ
59	25	62.5	28	40.00
60	22	55	41	58.57
61	18	45	37	52.85
62	25	62.50	43	61.42
63	21	52.50	35	50.00
64	21	52.50	43	61.42
65	19	47.50	35	50.00
66	27	67.50	42	60.00
67	17	42.50	31	44.28
68	30	75.00	42	60.00
69	24	60.00	39	55.71
70	20	50.00	42	60.00
71	25	62.50	41	58.57
72	11	27.50	28	40.00
73	28	70.00	38	54.28
74	23	57.50	33	47.14
75	25	62.50	42	60.00
76	10	25.00	28	40.00
77	28	70.00	37	52.85
78	20	50.00	45	64.28
79	22	55.00	30	42.85
80	19	47.50	38	54.28
81	13	32.50	27	38.57
82	11	27.50	23	32.85
83	20	50.00	30	42.85
84	10	25.00	30	42.85
85	23	57.50	27	38.57
86	22	55.00	39	55.71
87	20	50.00	15	21.42

ตาราง 13 (ต่อ)

คนที่	ความสามารถในการ อ่านภาษาอังกฤษ	ร้อยละ	ความเข้าใจในวัฒนธรรม ตะวันตก	ร้อยละ
88	27	67.50	42	60.00
89	10	25.00	24	34.28
90	30	75.00	46	65.71
91	34	85.00	50	71.42
92	16	40.00	25	35.71
93	9	22.50	23	32.85
94	10	25.00	22	31.42
95	13	32.50	24	34.28
96	19	47.50	32	45.71
97	12	30.00	28	40.00
98	8	20.00	13	18.57
99	10	25.00	20	28.57
100	16	40.00	29	41.42
101	17	42.50	28	40.00
102	9	22.50	20	28.57
103	15	37.50	27	38.57
104	10	25.00	19	27.14
105	12	30.00	28	40.00
106	15	37.50	20	28.57
107	19	47.50	32	45.71

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละของคะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน จำแนกตามบทอ่านและสาขาที่เรียน

บทอ่าน	คะแนนเต็ม	นักศึกษาระดับมัธยมศึกษา														
		ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล			ภาษาญี่ปุ่น			การท่องเที่ยว			การโรงแรม			รวม		
		$\bar{x}$	S.D	%	$\bar{x}$	S.D	%	$\bar{x}$	S.D	%	$\bar{x}$	S.D	%	$\bar{x}$	S.D	%
1. The origin of Thanksgiving Day	5	3.17	0.83	63.49	4.23	0.93	84.62	3.50	0.93	70.00	2.68	1.10	53.65	3.04	1.13	60.75
2. Benjamin Franklin	5	2.26	1.09	45.22	2.77	0.83	55.38	2.75	1.04	55.00	2.14	1.18	42.86	2.29	1.12	45.79
3. Verbal Communication	4	1.74	0.96	43.48	1.92	1.12	48.08	1.75	1.39	43.75	1.37	0.96	34.13	1.54	1.40	38.55
4. Predicting the Future of Shopping	5	3.83	0.94	76.52	2.61	1.04	52.30	3.38	1.69	67.50	2.57	1.43	51.43	2.90	1.40	58.13
5. Body Language	5	3.52	0.99	70.43	2.31	1.49	46.15	3.00	1.19	60.00	2.70	1.23	53.97	2.85	1.28	57.00
6. Buckingham Palace	4	2.17	0.78	54.35	2.62	1.04	65.38	2.50	1.19	62.50	1.73	0.99	43.25	1.99	1.01	49.77
7. History of the RMS Titanic	12	6.96	2.40	57.97	7.46	1.56	62.18	7.50	2.20	62.50	5.63	2.70	46.96	6.28	2.58	52.34
รวม	40	23.65	4.67	59.13	23.92	5.69	59.81	24.38	5.68	60.94	18.83	6.65	47.06	20.90	6.51	52.24

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ของความเข้าใจในวัฒนธรรมเชิงข้อมูล

หัวข้อวัฒนธรรม	คะแนนเต็ม	นักศึกษาสาขา								รวม	
		ภาษาอังกฤษ		ภาษาญี่ปุ่น		การท่องเที่ยว		การโรงแรม			
		$\overline{X}$	ร้อยละ	$\overline{X}$	ร้อยละ	$\overline{X}$	ร้อยละ	$\overline{X}$	ร้อยละ	$\overline{X}$	ร้อยละ
1.1 ภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์	3	1.52	50.72	1.69	56.41	1.50	50.00	0.92	30.68	1.19	39.56
1.2 การเมืองการปกครอง	2	1.04	52.17	1.23	61.54	1.13	56.25	0.53	26.98	0.78	38.79
1.3 สถานที่สำคัญ	3	1.65	55.07	2.00	66.66	1.75	58.33	1.29	42.86	1.49	49.53
1.4 การเดินทาง	3	1.26	42.02	1.46	48.72	1.00	33.33	1.17	39.15	1.21	40.50
1.5 บุคคลสำคัญ	2	0.86	43.47	0.85	42.31	1.13	56.25	0.43	21.42	0.63	31.31
1.6 ธงชาติ	2	1.39	69.56	1.46	73.07	1.38	68.75	0.98	49.20	1.16	57.94
รวม	15	7.78	51.88	8.69	57.94	7.87	52.5	5.33	35.55	6.45	43.00

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ของความเข้าใจในวัฒนธรรมเชิงพฤติกรรม

หัวข้อวัฒนธรรม	คะแนนเต็ม	นักศึกษาสาขา								รวม	
		ภาษาอังกฤษ		ภาษาญี่ปุ่น		การท่องเที่ยว		การโรงแรม			
		$\overline{X}$	ร้อยละ	$\overline{X}$	ร้อยละ	$\overline{X}$	ร้อยละ	$\overline{X}$	ร้อยละ	$\overline{X}$	ร้อยละ
2.1.1 การทักทายและแนะนำตัว	4	2.57	64.13	2.77	69.23	3.00	75.00	2.29	57.14	2.46	61.45
2.1.2 การขอร้อง	1	0.30	30.43	0.08	7.69	0.75	75.00	0.26	26.98	0.29	28.97
2.1.3 การเรียกขานบุคคล	3	2.35	78.26	2.00	66.67	2.37	79.16	1.87	62.43	2.03	67.60
2.1.4 การกล่าวชมเชยและการแสดงความยินดี	3	2.52	84.06	2.46	82.05	2.12	70.83	1.88	62.96	2.11	70.40
2.1.5 การเชื้อเชิญ	1	0.83	82.60	0.85	84.62	0.87	87.50	0.74	74.60	0.79	78.50
2.1.6 การแสดงความดีใจและเสียใจ	2	1.30	65.22	1.08	53.85	1.50	75.00	1.09	54.76	1.17	58.41
2.1.7 การใช้โทรศัพท์	2	1.43	71.74	1.00	50.00	1.25	62.50	1.03	51.58	1.13	56.54
2.1.8 การขอโทษ	2	1.30	65.22	0.54	26.92	1.37	68.75	0.86	42.86	0.95	47.66
2.1.9 การแสดงความเห็น	3	1.65	55.07	2.15	71.80	2.00	66.66	1.49	49.73	1.64	54.83
2.1.10 การขอบคุณ	1	0.43	43.48	0.15	15.38	0.12	12.50	0.22	22.22	0.25	25.23
2.2 ภาษาท่าทาง	3	1.78	59.42	2.31	76.92	2.38	79.17	1.52	50.79	1.74	57.94
2.3.1 ศาสนาและความเชื่อโซกลาง	3	1.26	42.03	1.77	58.97	0.87	29.16	0.77	25.92	1.01	33.64
2.3.2 ค่านิยมทางสังคม	3	1.57	52.17	1.38	46.15	1.75	58.33	1.13	37.57	1.30	43.30
2.3.3 ขนบธรรมเนียมและการฉลองในวันสำคัญ	3	1.30	43.48	1.31	43.59	1.87	62.50	1.19	39.68	1.28	42.68
2.3.4 อาหารและมารยาทบนโต๊ะอาหาร	2	1.17	58.70	1.08	53.85	1.37	68.75	1.07	53.96	1.12	56.07
2.3.5 ชนิดของร้านอาหาร	2	1.96	97.83	1.69	84.62	1.62	81.25	1.41	70.63	1.58	78.97
2.3.6 การแต่งงาน	2	0.87	43.48	0.85	42.31	0.75	37.50	0.65	32.53	0.73	36.45
2.3.7 การมีน้ด	1	0.61	60.87	0.38	38.46	0.50	50.00	0.41	41.26	0.46	45.79
2.3.8 การแต่งกาย	2	0.83	41.30	0.69	34.62	1.12	56.25	0.63	31.74	0.72	35.98
2.3.9 ลักษณะที่อยู่อาศัย	2	1.04	52.17	1.38	69.23	0.87	43.75	0.69	34.92	0.87	43.46
รวม	45	27.09	60.19	25.71	57.14	28.50	63.33	21.27	47.27	23.62	52.50

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ของความเข้าใจในวัฒนธรรมเชิงสัมฤทธิ์ผล

หัวข้อวัฒนธรรม	คะแนนเต็ม	นักศึกษาสาขา								รวม	
		ภาษาอังกฤษ		ภาษาญี่ปุ่น		การท่องเที่ยว		การโรงแรม			
		$\overline{X}$	ร้อยละ	$\overline{X}$	ร้อยละ	$\overline{X}$	ร้อยละ	$\overline{X}$	ร้อยละ	$\overline{X}$	ร้อยละ
3.1 วรรณกรรม	3	2.48	82.61	2.15	71.79	2.38	79.17	1.56	51.85	1.89	62.93
3.2 เพลงและดนตรี	2	1.52	76.09	1.54	76.92	1.00	50.00	1.09	54.76	1.23	61.68
3.3 ภาพยนตร์	2	1.91	95.65	1.92	96.15	1.87	93.75	1.41	70.63	1.61	80.84
3.4 กีฬา	3	2.57	85.51	2.38	79.49	2.87	95.83	1.88	62.96	2.17	72.27
รวม	10	8.47	84.78	8.00	80.00	8.12	81.25	5.95	59.52	6.91	69.07

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นายธัญญวัฒน์ ตรีเนตร
วันเดือนปีเกิด	1 พฤศจิกายน 2516
สถานที่เกิด	เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	85/198 ซอยเสนานิคม 1 ถนนพหลโยธิน แขวงจรเข้บัว เขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร 10230
ตำแหน่งหน้าที่การทำงานในปัจจุบัน	อาจารย์ ระดับ 7
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สาขาวิชาภาษาตะวันตก คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2535	มัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย
พ.ศ. 2538	ศษ.บ. (ภาษาอังกฤษ) จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
พ.ศ. 2543	ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน) จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2551	ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ